

PROFIBUS

2

کانال تلگرام مهندسان برق و کنترل کشور

کانال تلگرام مهندسان برق و کنترل کشور

@ElectricalDistribution

شبکه های صنعتی پروفیبار

فرستنده: یونس قدیمی

چکیده

شبکه های ارتباط داده صنعتی برای اولین بار در دهه 80 میلادی به صورت محدود مطرح شدند. با استفاده روز افزون از رایانه در تمام بخش های صنعت، نیاز استفاده از این فن آوری نوین در کنترل بیش از پیش حس می شد. همچنین با گسترش صنایع و افزایش واحدهای کنترل در صنایع مختلف استفاده از شبکه هایی که علاوه بر کم کردن نیاز و استفاده از سیم های فراوان بتواند اطلاعات بسیار بیشتری برای تصمیم سازی و نظارت بر ماشین آلات و عملیات صنعتی در اختیار قرار دهد مورد توجه قرار گرفت. با توجه به این نیاز این شبکه ها با سرعت زیادی رشد کردند بطوری که در دو دهه اخیر سهم مهمی از بازار کنترل در جهان را در اختیار گرفتند.

یکی از مهمترین ویژگی ها برای استفاده از این شبکه ها ، محدود و منحصر نبودن مصرف کنندگان به يك تولید کننده خاص برای تهیه وسایل اندازه گیری، عملگرها و دیگر اجزا شبکه کنترل می باشد.

در این پروژه سعی بر آن شده است که یکی از پرکاربردترین شبکه های ارتباط داده صنعتی از خانواده فیلدباس یعنی PROFIBUS به تفسیر ارائه گردد.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

	3	فهرست جدول‌ها
	4	فهرست شکل‌ها
	7	مقدمه
		فصل 1 : آشنایی با اتوماسیون 8
	1-1	مقدمه
8	2-1	سیر تحولی سیستم‌های اتوماسیون
	1-2-1	سیستم‌های DDC 9
	2-2-1	سیستم‌های PLC 9
	3-2-1	سیستم‌های DCS 10
		الف) DCS قدیمی 10
		ب) DCS جدید 11
	4-2-1	سیستم‌های FCS 15
18	3-1	جایگاه فیلد با سدر هر ماتوماسیون
	1-3-1	سطح فیلد 19
	2-3-1	سطح کنترل 20
	3-3-1	سطح ناظر 20
	4-3-1	سطح ERP 20
		فصل 2 : آشنایی با پروفیباس 21
	1-2	مقدمه 21
	2-2	PROFIBUS و جایگاه آن 21
	3-2	پروتکل PROFIBUS و انواع آن

	25	1-3-2	پروتکل FMS PROFIBUS
	26	2-3-2	پروتکل DP PROFIBUS
	27	1-2-3-2	نسخه‌های DP PROFIBUS
32		2-2-3-2	مکانیسم حفاظت در نسخه‌های DP PROFIBUS
32		3-2-3-2	تکنولوژی انتقال در DP PROFIBUS
	49	3-3-2	پروتکل PA PROFIBUS
	54		فصل 3: اجزای شبکه PROFIBUS
		1-3	مقدمه 54
	54	2-3	اجزای اصلی DP PROFIBUS
		1-2-3	DP های فرستنده 94
		2-2-3	DP های گیرنده 56
	59	3-3	فرستنده‌ها امکان عملکرد گیرنده 59
		4-3	گیرنده‌ها هوشمند 59
61		5-3	گیرنده‌ها قابلیت اتصال به فیبر نوری 61
61		6-3	اجزای اصلی FMS PROFIBUS 61
	62	7-3	سایر اجزای شبکه PROFIBUS 62
	62	1-7-3	اجزای شبکه RS-485 62
		2-7-3	اجزای شبکه 62
			فیبر نوری.....
			64
			8-3 اجزای شبکه بدون سیم در
69			PROFIBUS.....
	71	4	فصل 4: عیب‌یابی و مدیریت خطا در PROFIBUS 71
		1-4	مقدمه 71
		
			71.....

2-4 عیب یابی از طریق وسایل تشخیص عیب

72.....

1-2-4 وسایل تشخیص عیب در شبکه های الکتریکی

72.....

2-2-4 وسایل تشخیص عیب در شبکه های نوری

74.....

3-4 عیب یابی از طریق نرم افزار

79.....

4-4 مدیریت خطا با استفاده از نرم افزار Step 7

83.....

1-4-4 برنامه نویسی OB 86

84.....

2-4-4 برنامه نویسی OB 122

85.....

کلمات اختصاری

.....

86.....

منابع و مراجع

90.....

فهرست جدول‌ها

صفحه	عنوان
15.....	جدول 1-1 مقایسه PLC ها با DCS ها
.....	جدول 2-1 خانواده فیلد باس
17	جدول 1-2 سطح استقبال از PROFIBUS بر اساس
24.....	آمارها.....
35.....	جدول 2-2 مشخصات کابل نوع A
36.....	جدول 3-2 مشخصات کابل نوع A
37.....	جدول 4-2 مشخصات کانکتور Sub D Plug
42.....	جدول 5-2 حداکثر طول کابل نوری بر اساس نوع آن
51.....	جدول 6-2 مشخصات کابل نوع A تا B
53.....	جدول 7-2 نمایش محدودیت ها در دو محیط
57.....	جدول 1-3 انواع DP های گیرنده

جدول 2-3 مشخصات اصلی ET های زمینس

59.....

جدول 3-3 مشخصات کابل هادر هر بخش

64.....

جدول 4-3 مشخصات کابل هادر هر گره

64.....

جدول 5-3 مقایسه ویژگی های OLM زمینس

67.....

جدول 6-3 ارتباط OLP با وسایل مختلف

68.....

جدول 7-3 تنظیم سرعت انتقال داده روی ILM

70.....

فهرست شکل‌ها

صفحه

عنوان

شکل 1-1 سیر تحولی اتوماسیون صنعتی

10.....

شکل 2-1 ساختار DDC

.....

11...

شکل 3-1 مقایسه سیستم های PLC و رله کنتاکتوری

10.....

شکل 4-1 شماتیک سیستم DCS قدیمی

11.....

شکل 5-1 شماتیک سیستم DCS جدید

13.....

شکل 6-1 PLC با کنترل کننده I/O

14.....

شکل 7-1 شبکه فیلد باس

.....

15..

شکل 8-1 مقایسه سیستم های متمرکز و غیر متمرکز

17.....

شکل 9-1 مقایسه سیستم های متمرکز و غیر متمرکز از نظر هزینه

18.....

شکل 10-1 جایگاه فیلد باس در هرم اتوماسیون

18.....

شکل 11-1 جایگاه PROFIBUS در هرم اتوماسیون

19.....

شکل 12-1 حوزه کاربری برخی از شبکه های صنعتی در هرم اتوماسیون

20.....

شکل 1-2 جایگاه پروفی باس در هرم اتوماسیون

22.....

شکل 2-2 PROFIBUS و میزان کاهش هزینه ها

22.....

شکل 3-2 لایه های مورد استفاده در PROFIBUS

24.....

شکل 4-2 روند توسعه PROFIBUS

24.....

شکل 5-2 مقایسه مدل های پروفی باس با مدل OSI

25.....

شکل 6-2 لایه های مختلف پروتکل PROFIBUS DP

26.....

شکل 7-2 وابستگی حجم عبور اطلاعات و زمان آن به تعداد گیرنده ها

25.....

شکل 8-2 نحوه برقراری ارتباط فرستنده با گیرنده ه ها

27.....

شکل 9-2 ارتباط سیکلی DP M1 و غیر سیکلی DP M2

29.....

شکل 10-2 مدهای کاری DP M1

31.....

شکل 11-2 مدهای کاری DP V2

32.....

شکل 12-2 مکانیسم مانیتور کردن زمان

33.....

شکل 13-2 زوج سیم بهم تائیده شیلد دار

34.....

شکل 14-2 ارتباط RS-485 دو سیمه

34.....

شکل 15-2 مقایسه دو خط انتقال A

34.....B

شکل 16-2 منحنی مربوط به RS-232 و RS-485

36.....

شکل 17-2 نحوه قرار گرفتن قطع کننده

37.....

شکل 18-2 نمایی از اتصال تجهیزات در توپولوژی باس

38.....

شکل 19-2 چگونگی قرار گرفتن بخش ها و ایزوله بودن آنها با استفاده از تکرار کننده

39.....

شکل 20-2 نحوه استفاده از OLM در يك شبکه PROFIBUS

41.....

شکل 21-2 نحوه استفاده از OLM

43.....

شکل 2-22 نحوه اتصال مستقیم به I.O.C

43.....

شکل 2-23 لایه دوم در PROFIBUS DP

44.....

شکل 2-24 ارسال بسته 11 بیتی UART به صورت آسنکرون

44.....

شکل 2-25 ساختار فریم اطلاعاتی

46.....

شکل 2-26 چگونگی ارسال فریم

46.....

شکل 2-27 روش های دسترسی به باس

47.....

شکل 2-28 ارتباط بین چند فرستنده از روش Token Pass

48.....

شکل 2-29 ساختار Token در PROFIBUS

49.....

شکل 2-30 ارتباط چند فرستنده و چگونگی انتقال فریم Token

49.....

شکل 2-31 PROFIBUS PA و استفاده آن در سطح فیلد

50.....

شکل 2-32 چگونگی رخ دادن بیت 0 و 1

51.....

شکل 2-33 چگونگی قرار گرفتن RC

52.....

شکل 2-34 فرم دیگر قرار گرفتن RC

52.....

شکل 2-35 اتصال کوپلر PA PROFIBUA به DP PROFIBUA

53.....

شکل 2-36 نمایی از کوپلر

.....

54

شکل 2-37 المان هایی که در شبکه PA PROFIBUS وجود دارند

54.....

شکل 3-1 پورت های روی برخی از CPU ها

56.....

شکل 3-2 شبکه شدن CPU از طریق پورت DP و MPI

56.....

شکل 3-3 شبکه شدن CPU از طریق پورت DP و

57.....MPI

شکل 3-4 چگونگی ارتباط ET ها

58.....

شکل 3-5 انواع ET های اصلی ساخت زیمنس

59.....

شکل 3-6 نحوه ارتباط I-Slave با DP Master

61.....

شکل 3-7 نحوه ارتباط I-Slave با دیگر Slave ها

61.....

شکل 3-8 اجزای اصلی PROFIBUS FMS

62.....

شکل 3-9 کانکتور های RS-485

63.....

شکل 3-10 محل قرار گیری ترمینتور

64.....

شکل 3-11 OBT

.....

65.....

شکل 3-12 نحوه اتصال تجهیزات به فیبر نوری با OBT

66.....

شکل 3-13 OLM

.....

66.....

شکل 3-14 نحوه ارتباط OLP با OLM

67.....

شکل 3-15 کانکتورهای غیر نوری

69.....

شکل 3-16 ILM

.....

70.....

شکل 3-17 سوئیچ های تنظیم سرعت داده در ILM

70.....

شکل 3-18 نحوه قرار گرفتن دو ILM و فاصله بین آنها

71.....

شکل 4-1 بروز عیب روی شبکه PROFIBUS در لحظه اول

73.....

شکل 2-4 BT 200

.....

72.....

شکل 3-4 اتصال BT 200 همراه با يك Plug

74.....

شکل 4-4 بخش های مختلف متعلق به تکرار کننده

74.....

شکل 5-4 تعیین فاصله بروز خطا در Diagnostice Repeater

75.....

شکل 6-4 اشکالات قابل بروز در سیستم های اتصال

76.....

شکل 7-4 اتصالات مکانیکی و جوشی

76.....

شکل 8-4 عوامل موثر در میرایی سیگنال نوری

77.....

شکل 9-4 نحوه تشخیص عیب با منبع فرستنده نور و اندازه گیری میرایی سیگنال

77.....

شکل 10-4 اتصال ولت متر با OLM

78.....

شکل 11-4 منحنی برآورد کیفیت سیگنال نوری

78.....

شکل 12-4 OTDR

.....

79.....

شکل 4-13 روش کار OTDR

79.....

شکل 4-14 نمونه هایی از شکل موج سیگنال نوری

80.....

شکل 4-15 زیر مجموعه NCM S7 PROFIBUS

80.....

شکل 4-16 اطلاعات مربوط به يك ایستگاه FMS در حالت آنی

81.....

شکل 4-17 پنجره نمایش شماره دیتابلاک ایندیس شده

81.....

شکل 4-18 بروز اشکال در کارت AI

82.....

شکل 4-19 مشاهده وضعیت کلی گره های متصل به شبکه

83.....

شکل 4-20 OB 86 و آشکار سازی خطا

84.....

مقدمه

سپاس معبود بی همتا که دست لطفش بنده را در تهیه این مجموعه یاری بخشید.

آنچه پیش رودارید مباحث کلی در زمینه شبکه صنعتی PROFIBUS است از اینرو این مطالب بانگاهی کاربردی وبدون پرداختن به بحث های تئوریک شبکه گردآوری و عرضه شده است. اما برای اینکه خواننده این پروژه درمورد PROFIBUS آشنایی کاملی پیدا کند باید ضمن آشنایی پایه در زمینه نرم افزار Step7 به ویژه از جنبه پیکربندی سخت افزاری وبرنامه نویسی، مفاهیم واصطلاحات مهم شبکه های صنعتی رابداند. ازاین رو در انتهای پروژه ودربخش ضمائم این موارد آورده شده است که با خواندن فصل های پروژه وضمائم آن ان شاء الله در زمینه PROFIBUS دانسته های شما کاملتر شود.

امید است خوانندگان عزیز کاستی ها را بدیده اغماض بنگرندودرعین حال نقطه نظرات خودرا به ایمیل اینجانب به آدرس ارسال و بنده را در تکمیل این پروژه یاری دهند.

آرزومندیم که حاصل این تلاش مقبول افتد.

فصل 1 : آشنایی با اتوماسیون

1-1 مقدمه

در این فصل سعی شده است که سیر تحولی اتوماسیون و نقایصی که در هر مرحله وجود داشت بررسی شود تا لزوم پیدایش شبکه های صنعتی و بویژه PROFIBUS و جایگاه آن در هرم اتوماسیون مشخص شود تا در فصل های بعدی به شرح شبکه PROFIBUS بپردازیم .

2-1 سیر تحولی سیستم های اتوماسیون

کنترل فرایند¹ های صنعتی همواره دستخوش تحولات و پیشرفت های فراوان بوده است. اگر چند دهه به عقب برگردیم می بینیم که سیستم های کنترل و مانیتورینگ² به صورت زیر عرضه شده و مورد استفاده قرار گرفته اند:

- 1940 سیستم های کنترل و مانیتورینگ و نیوماتیکی³ مبتنی بر فشار
- 1960 سیستم های الکتریکی مبتنی بر استاندارد 4 تا 20 میلی آمپر (سیستم های متمرکز⁴ DDC)

- 1972 سیستم های مبتنی بر PLC^o

¹-Process

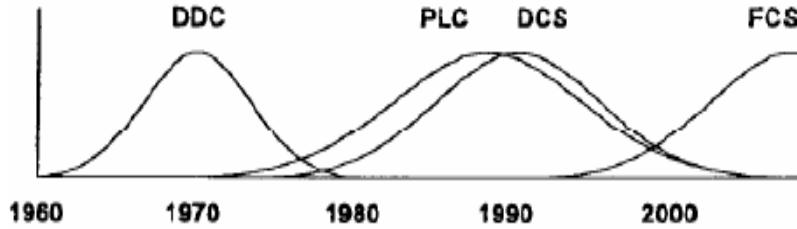
²-Monitoring

³-Pumatic

⁴-Direct Digital Control

• 1976 سیستم های کنترلی غیر متمرکز (DCS¹)

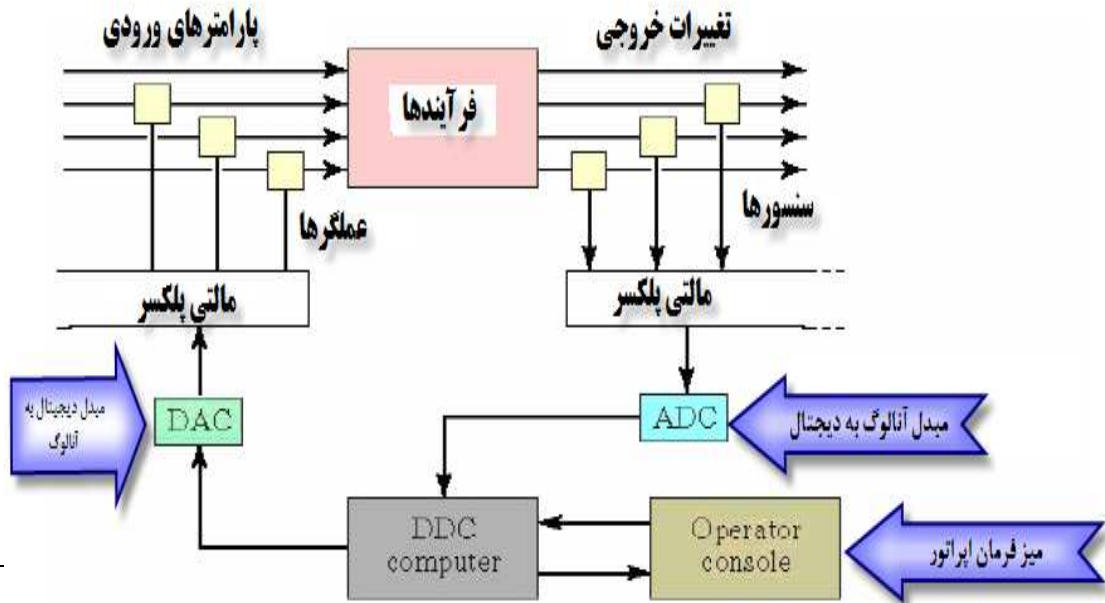
• 1994 سیستم های کنترلی مبتنی بر فیلدباس (FCS²) [1]

شکل 1-1 نمودار سیر تحولی اتوماسیون صنعتی

1-2-1 سیستم های DDC

در این سیستم يك کامپیوتر به عنوان مرکز کنترل وجود داشت و سیگنال ورودی و

⁷-Fieldbus Control System

خروجی مستقیماً با کابل کشی از طریق کارت های الکترونیکی به کامپیوتر متصل می گردید.

شکل 1-2 ساختار DDC

با ظهور DDC سیستم های کنترل فشار که مبتنی بر فشار بودند و مشکلات زیادی را از نظر عملکرد هزینه و تعمیرات در بر داشتند، کنار گذاشته و استفاده از DDC به جای آنها مورد استقبال قرار گرفت و در دهه 1970 به اوج خود رسید. DDC عمدتاً در فرآیندهای که سیگنال های آنالوگ و حلقه های PID⁸ زیاد داشتند بکار گرفته شد و به دلیل دیجیتال بودن سیستم، عملکرد حلقه ها نسبت به سیستم های آنالوگ قدیمی بهبود یافت. از عیوب سیستم DDC وابستگی به یک واحد پردازش مرکزی⁹ و دشواری برنامه نویسی را می توان نام برد.

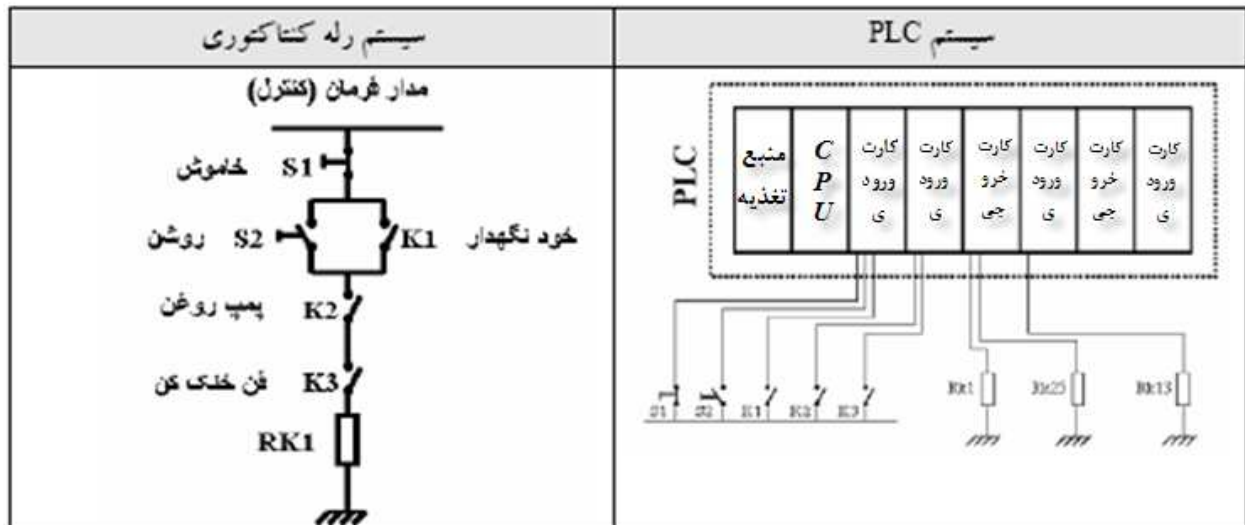
1-2-2 سیستم های PLC

این سیستم از حدود سال 1970 عرضه شد، تا جایگزین مدارات رله کنتاکتوری شود و کاربرد آن عمدتاً در کنترل دیجیتال¹⁰ بود و صرفاً با سیگنال های دیجیتال سرو کار داشت.

⁸-Loop

⁹-Central Processing Unit

¹⁰-Discrete Control

شکل 1-3 مقایسه سیستم های PLC و رله کنتاکتوری

به تدریج کاربرد PLC ها بگونه ای شد که علاوه بر پردازش دیجیتال برای پردازش آنالوگ نیز بکار گرفته شد و عملکردی که از سیستم های DDC مورد انتظار بود، را نیز پوشش می داد. مزایایی که PLC نسبت به DDC داشت، باعث شد تا نقش سیستم های DDC کمرنگ شده و استفاده از PLC در حدود 1980 به اوج خود برسد. از مزایای PLC نسبت به سیستم های مبتنی بر PC می توان، سیستم عامل مناسب برای کنترل، و مدولار^{۱۱} بودن سخت افزار که سهولت توسعه را فراهم آورد را ذکر کرد. در عین حال در DDC امکان کنترل و مانیتورینگ^{۱۲}، روی یک سیستم امکان پذیر بود. در حالیکه

¹¹-Modulator

¹²-Monitoring

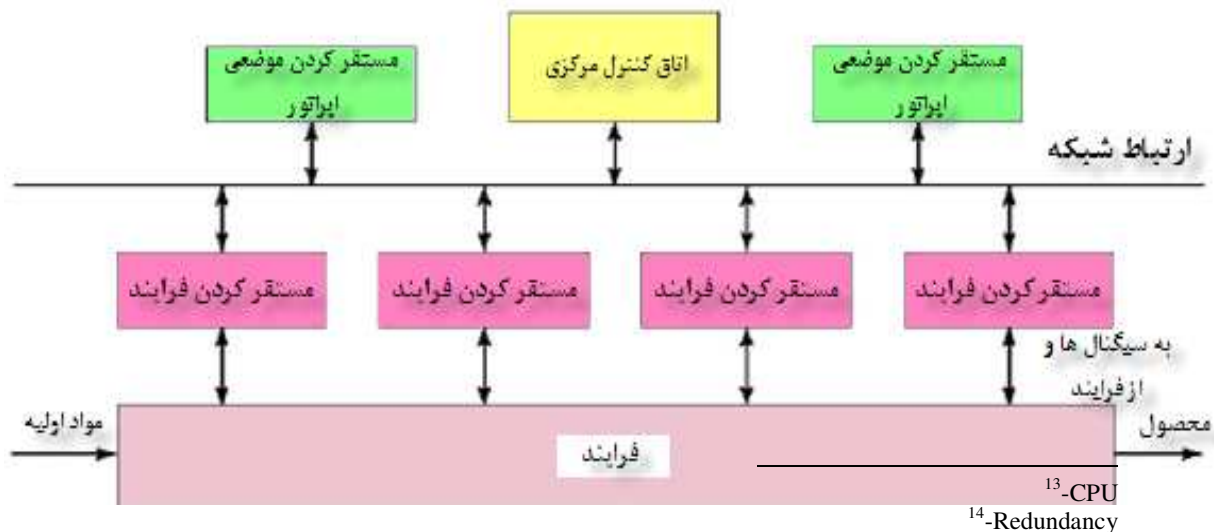
PLC فقط کنترل را انجام می داد و مانیتورینگ توسط کامپیوتر دیگری که با PLC مرتبط می شد صورت می گرفت.

3-2-1 سیستم های DCS

الف) DCS قدیمی

در سیستم قبلی یعنی PLC و DDC يك مشکل بزرگ وجود داشت. اگر کنترل کننده اصلی یعنی واحد پردازش مرکزی دچار مشکل می شد کنترل فرایند از دست می رفت از اینرو اندیشه ساخت سیستم کنترل غیر متمرکز که دارای چند واحد پردازش مرکزی^{۱۳} برای کار پردازش و کنترل بود وجود آمد و منجر به ساخت سیستم های DCS شد بدین طریق قابلیت اطمینان سیستم بالاتر رفت .

شما تیک سیستم DCS در شکل زیر آمده است. این سیستم دارای چند کنترل کننده است، که مستقل از یکدیگر کار می کنند. در عین حال می توان از امکانات افزونگی^{۱۴}

پشتیبانان استفاده کرد، یعنی برای کنترل کننده يك کنترل کننده ی دیگر به عنوان پشتیبان، وجود داشته باشد تا در صورت بروز مشکل در سیستم اصلی کار کنترل را ادامه دهد.

شکل 1-4 شماتیک سیستم DCS قدیمی

سیستم های اپراتوری توسط شبکه با کنترل کننده ها ارتباط دارند ولی ارتباط کنترل کننده ها با سیگنال های فرایند به صورت مستقیم است یعنی ورودی و خروجی ها (I/O¹⁵) با کابل کشی مستقیم به کنترل کننده متصل هستند.

ب (DCS جدید

در سیستم های DCS سه سطح شبکه تعریف میشود :

- گذر گاه ترمینال¹⁶، شبکه ای که سیستم اپراتوری را به کنترل کننده ها متصل می کند.
- شبکه فرایند¹⁷ یا فرایند، شبکه ای که در سطح کنترل بکار می رود و کنترل کننده ها را به هم متصل می کند.
- فیلد باس، شبکه ای که در سطح فیلد برای جمع آوری I/Oها بکار می رود.

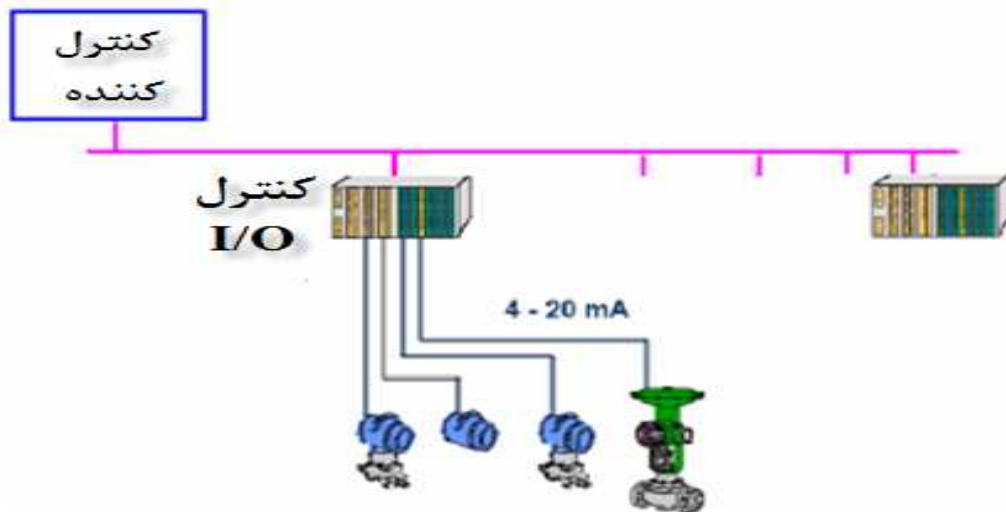
¹⁵-In put / Out put
¹⁶-Terminal Bus
¹⁷-Plant Bus

در سیستم های DCS قدیمی دومورد اول وجود داشت، ولی شبکه در سطح فیلد موجود نبود. ارتباط بین فرایند تا کنترل کننده با کابل کشی مستقیم صورت می گرفت. این کابل های موازی نیاز به مسیر کابل (سینی لوله تونل، کابل) داشتند. هزینه کابل و مسیر کابل و نفر ساعت لازم برای نصب آنها قابل توجه بود. از طرف دیگر با زیاد بودن تعداد کابل در حین بهره برداری عیب یابی به دشواری انجام می شد. از این رو اندیشه استفاده از کابل شبکه به جای کابل های موازی پدید آمد. بدیهی است استفاده از شبکه برای ارتباط، بین کنترل کننده و فرایند بایستی فاقد خطر باشد. به عبارت دیگر حساسیت این شبکه بسیار بیشتر از شبکه ای است که در سطح مانیتورینگ، برای ارتباط بین کنترل کننده ها و سیستم های اپراتوری استفاده می شود، زیرا اگر تحت شرایطی شبکه متصل به سیستم اپراتوری دچار اختلال شود فقط نمایش سیگنال از دست می رود، در حالیکه اگر این اتفاق در شبکه بین کنترل کننده و فرایند رخ دهد سیر کنترل فرایند دچار مشکل می گردد.

با توجه به این نکته طراحان شبکه پروتکل^{۱۸} های مطمئنی را برای ارتباط سریال بین، کنترل کننده و I/O ها ارائه کردند. در این روش واسطه هایی به نام، کنترل کننده I/O مورد استفاده قرار گرفت که در فیلد نصب می گردید، و سیگنال های I/O را، با

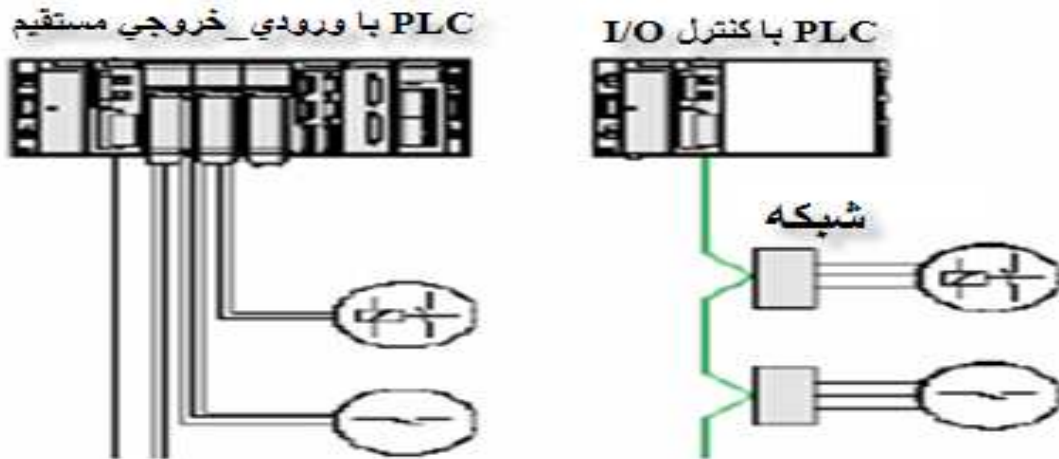
¹⁸-Protocol

کابل های کوتاه می گرفت و به بسته های داده^{۱۹} تبدیل و روی کابل شبکه به صورت سریال قرار می داد. بدین طریق يك کابل شبکه جایگزین کابل های موازی بین کنترل کننده و فیلد گردید.

شکل 1-5 شماتیک سیستم DCS جدید

چنین سیستمی مزایای بزرگی را به همراه داشت. مهمترین مزیت آن، کاهش هزینه سیستم، به دلیل کاهش کابل و مسیر کابل بود. این کاهش وقتی فاصله سیستم کنترل تا فیلد زیاد بود، به صورتی که در برخی گزارش ها از کاهش 50 درصدی هزینه سیستم صحبت به میان آمد. مزیت دیگر این سیستم دیجیتالی بودن و کاهش تاثیر نویز روی آن بود. این سیستم علاوه بر استفاده در DCS سیستم های قبلی مبتنی بر PLC را نیز تحت تاثیر قرار داد و آنها را متحول کرد.

شکل 1- 6 PLC با کنترل کننده I/O

با این وجود سیستم مبتنی بر کنترل کننده I/O²⁰ عیب هایی نیز دارد. اول اینکه با قطعی کابل شبکه همه I/O ها از دست می رود. برای رفع این مشکل از شبکه ها و سیستم هایی که دارای پشتیبان²¹ هستند استفاده شد. در عین حال در برخی سیستم های مدرن DCS امروزه که فرایند حساسی را کنترل می کنند دیده می شود، که کنترل کننده I/O، در کنار کنترل کننده ها داخل پانل نصب شده اند و کابل کشی از فیلد، با همان کابل های موازی انجام گرفته است. بنابراین تفاوت آنها با DCS های قدیمی صرفا ارتباط I/O ها با کنترل کننده و ارتباط بین خود کنترل کننده ها است که از طریق شبکه می باشد.

²⁰-Remote I/O
²¹-Redundant

مسئله دوم در استفاده از شبکه، سریال بودن تبادل داده است که منجر به تاخیر در خواندن سیگنال ها می شود و بحث زمان بلادرنگ^{۲۲} مطرح می گردد. تاخیر مسئله ای نسبی است، ممکن است در يك فرایند تاخیر کمتر از 100 میلی ثانیه در خواندن سیگنال ها پذیرفته باشد ولی در فرایند دیگری این زمان بایستی کمتر از 10 میلی ثانیه باشد. پروتکل های مختلف و متنوعی که برای این شبکه ها عرضه شدند. از جنبه زمان بلادرنگ و میزان تاخیر با یکدیگر متفاوت هستند. این پروتکل ها عمدتاً به صورت باز^{۲۳} هستند یعنی می توان از وسایل سازندگان مختلف روی يك باس شبکه استفاده نمود. نکته ای که لازم است، در اینجا خاطر نشان گردد، تفاوت بین DCS ها و PLC هاست. واقعیت این است، که در ابتدا این دو جایگاه متفاوتی داشتند. DCS برای کنترل فرایند^{۲۴} که در آن حلقه های کنترلی^{۲۵} زیادی وجود داشت طراحی شد. ولی PLC برای کنترل سیگنال های دیجیتال^{۲۶} که در آن، قفل داخلی^{۲۷} زیاد وجود داشت، عرضه شدند. ولی امروزه با پیشرفت های زیادی که در ساخت DCS ها و PLC ها حاصل شده عملکرد این دو بسیار به هم نزدیک شده است، به گونه ای که اگر در سیستمی با عنوان DCS از PLC ها به عنوان کنترل کننده های غیر متمرکز استفاده شده باشد نبایستی تعجب کرد .

Real Time-²²²³-Open²⁴-Process Control²⁵-Control Loop²⁶-Direct Control²⁷-Inter Locking

PLC	DCS	
کنترل منطقی با سیگنالهای دیجیتال زیاد	کنترل فرایند-سیگنالهای آنالوگ و لوپ- های کنترلی زیاد	کاربرد
بالا	پایین تر از PLC	سرعت
خیلی خوب	پایین	واکنش سریع
زبانهای سطح پایین که توابع لازم، عمدتاً توسط برنامه نویس تهیه می- شود.	زبانهای گرافیکی سطح بالا یا توابع کتابخانه‌ای از قبل نوشته شده	نحوه برنامه نویسی
کمتر	زیاد	هزینه
لازم است توسط برنامه نویس طراحی و تهیه شود.	عمدتاً به سهولت توسط سیستم ایجاد میشود.	امکانات مانیتورینگ
تنظیمات زیادتر دارد.	ساده تر است.	شبکه بندی

جدول 1-1 مقایسه PLC ها و DCS ها

4-2-1 سیستم های FCS

کلمه فیلد در اتوماسیون صنعتی، به حوزه ای اطلاق می شود که ترانسمیتر²⁸ ها و عملگر²⁹ ها و تجهیزات ابزار دقیق³⁰ در آنجا نصب شده است. کلمه باس نیز مفهوم شبکه را به ذهن القا می کند، پس معنای فیلد باس به صورت لغوی شبکه ای است، که تجهیزات فیلد را به هم مرتبط می سازد، اگر چه در عمل حوزه فیلد باس می تواند از سطح فیلد نیز فراتر برود.

برای شناخت فیلد باس ابتدا بهتر است توجه خود را به سطح فیلد معطوف کنیم. در حالت معمول يك انتقال دهنده توسط اتصال مستقیم به کارت آنالوگ ورودی کنترل کننده متصل می شود. اتصال ممکن است دو سیمه ، سه سیمه و چهار سیمه باشد. نوع سیگنال هم می تواند 4 تا 20 میلی آمپر یا صفر تا 10 ولت یا سایر جریان ها و ولتاژ های مجاز باشد. اگر چندین انتقال دهنده وجود داشته باشند همه آنها با کابل های موازی به کنترل کننده متصل می گردند.

اگر شبکه ای وجود داشته باشد و تمام انتقال دهنده های فوق به همان کابل دو رشته شبکه متصل شوند آنرا فیلد باس می گویند. پس فیلد باس مشابه شبکه

²⁸-Transmeter

²⁹-Actuator

³⁰-Instrumentation

محل^{۳۱} کامپیوتر هاست، با این تفاوت که بهجای کامپیوتر عناصر فیلد را به هم مرتبط ساخته و جایگزین سیگنال های آنالوگ 4 تا 20 میلی آمپر شده است.

در شبکه فیلد باس ارتباط به صورت دیجیتال است، یعنی مقادیر داده ی ارسالی یا

داده ی دریافتی آنها به صورت رشته هایی از صفر و یک منطقی بر روی باس پشت سر هم (به صورت سریال) جریان می یابد.

شکل 1-7 شبکه ی فیلد باس

شبکه ی فیلد باس یک شبکه ی چند انشعابی^{۳۲} است یعنی امکان اتصال چندین وسیله، به همان زوج سیم اصلی شبکه وجود دارد.

در سیستم های 4 تا 20 میلی آمپری ارتباط یک سویه است یعنی داده فقط از سمت وسیله به کنترل کننده ارسال می شود، در حالیکه در فیلد باس ارتباط به صورت دو

³¹-Local Area Network (LAN)

³²-Multidrop

سویه است یعنی کنترل کننده نیز می تواند داده هایی را به وسیله ارسال کند، که از جمله آنها می توان به داده های کالیبراسیون اشاره کرد.

بدین ترتیب با توضیحات فوق بهترین تعریفی که می توان برای فیلد باس ارائه کرد، عبارت زیر است: فیلد باس شبکه ای به صورت کاملا دیجیتال ، دو سویه ، چند انشعابی با ارتباط سریال است.

بایستی خاطر نشان کرد ، که فیلد باس نام يك شبکه خاص نیست بلکه نام يك

• A-bus	• EIB	• Master FB	• SDS
• Arcnet	• FIP	• MODBUS	• Sigma-i
• Bitbus	• Hart	• Partnerbus	• Spabus
• ControlNet	• Fieldbus Foundation	• P-net	• Suconet
• ASI	• Instabus	• Profibus-DP	• VAN
• Batibus	• IsiBus	• Profibus-FMS	• WorldFIP
• CAN	• Interbus-S	• Profibus-PA	
• DeviceNet	• LON	• SERCOS	

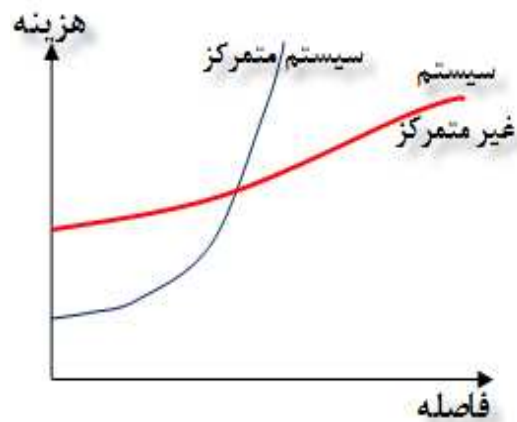
خانواده است، خانواده ای که در آن انواع متنوعی از شبکه ها موجود هستند.

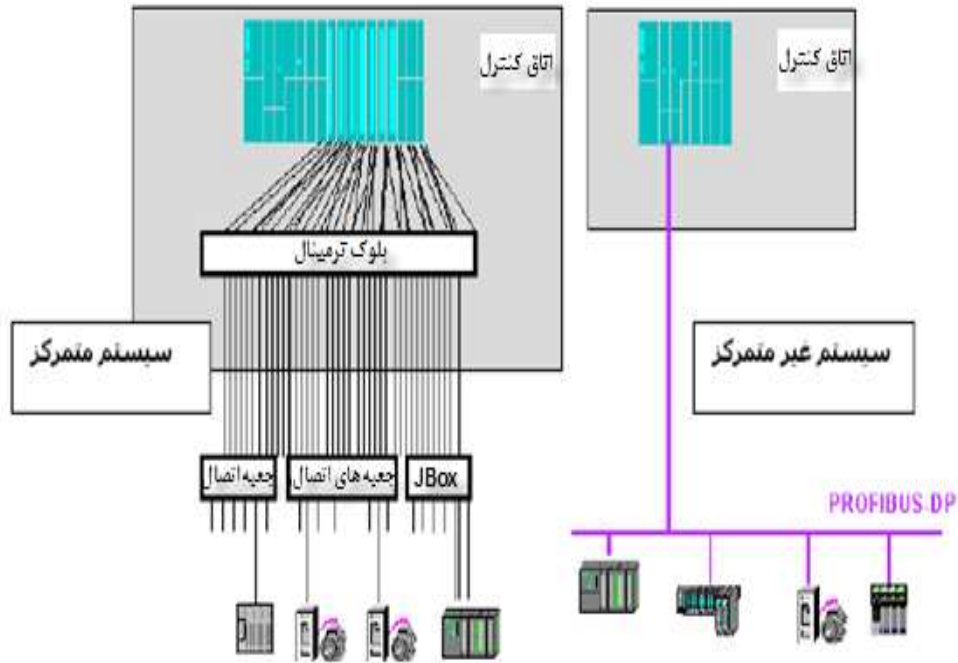
جدول 1-2 خانواده فیلد باس

بطور خلاصه مزایای مهم استفاده از فیلد باس را می توان، به صورت زیر بر شمرد:

- کاهش سیم کشی
- کاهش محوطه اشغال شونده جهت نصب
- کنترل صحت اطلاعات و آشکار سازی خطا بدلیل استفاده از سیگنال دیجیتال
- به جای آنالوگ
- مصونیت بیشتر در مقابل نویز
- تست و عیب یابی راحت تر بدلیل وجود سیستم توزیع شده
- باز بودن سیستم و امکان استفاده از محصولات سازندگان مختلف روی یک

شبکه

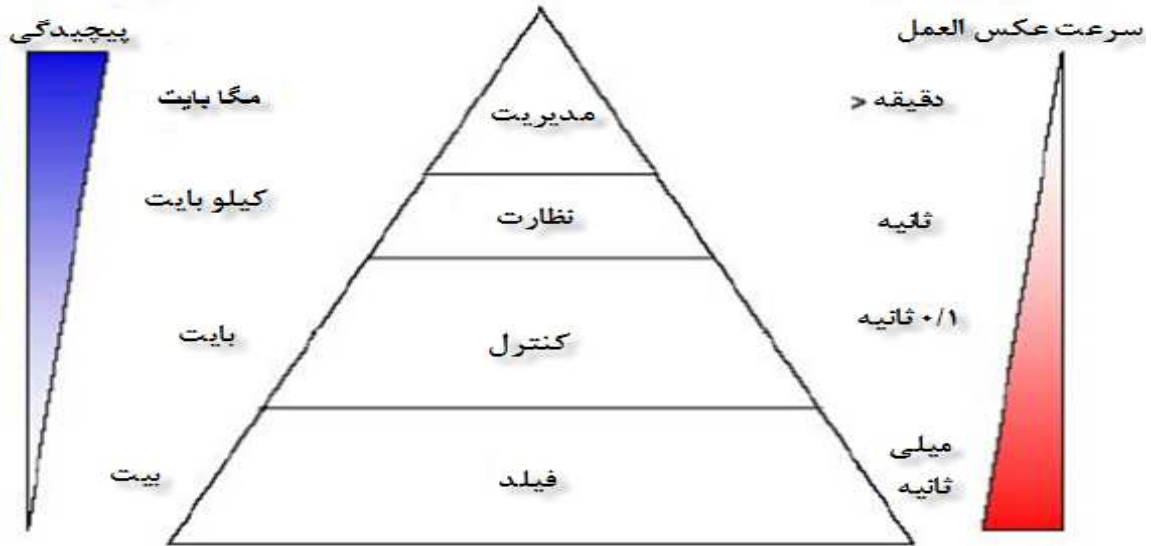

شکل 1-8 مقایسه سیستم های متمرکز و غیر متمرکز از نظر هزینه

شکل 1-9 مقایسه سیستم های متمرکز و غیر متمرکز

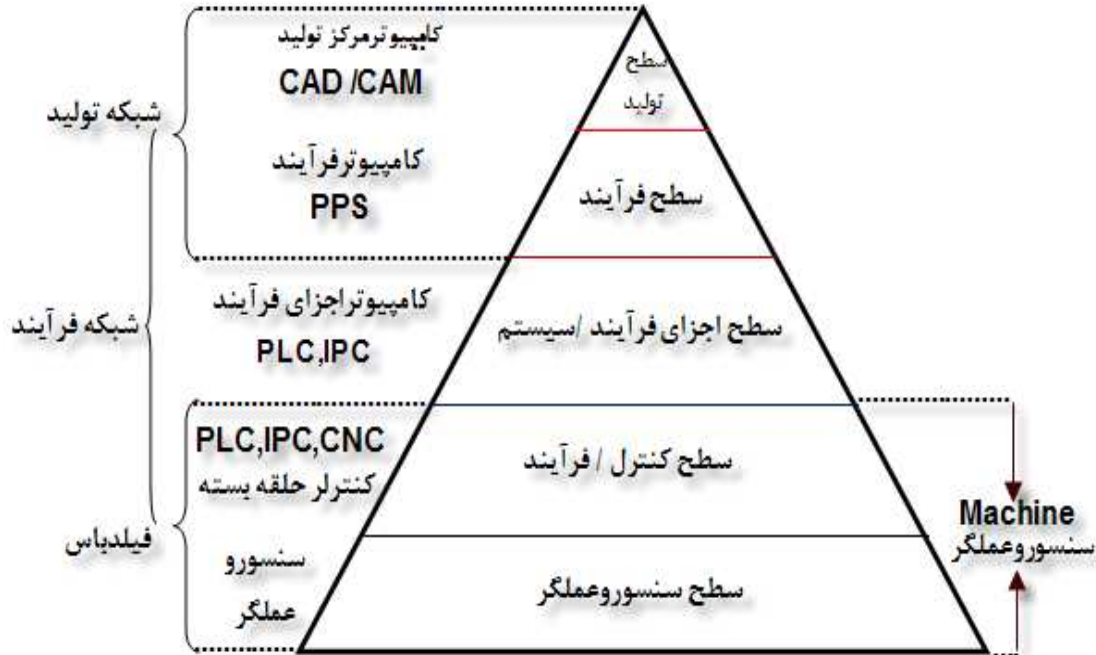
3-1 جایگاه فیلد باس^{۳۳} در هرم اتوماسیون

برای سطوح مختلف سیستم های اتوماسیون يك ساختار هرمی شکل مانند شکل

زیرتعریف می شود:

شکل 1-10 جایگاه فیلدباس در هرم اتوماسیون

شکل 1-11 جایگاه PROFIBUS در هرم اتوماسیون

1-3-1 سطح فیلد³⁴

در این سطح سنسور³⁵ ها و عملگر ها و وسایل ابزار دقیق قرار دارند. حجم داده در این سطح کم است ولی زمان ارسال یا دریافت اطلاعات باید کوتاه و در حد میلی ثانیه باشد.

³⁴-Field Level
³⁵-Sensor

2-3-1 سطح کنترل³⁶

در این سطح سیستم های کنترلی متمرکز (PLC) ها یا غیر متمرکز (DCS) ها قرار دارند. حجم داده نیز در این ناحیه کم و در حد بایت است و زمان تبادل نیز باید کوتاه و کمتر از ثانیه باشد.

3-3-1 سطح ناظر³⁷

در این سطح سیستم های مانیتورینگ قرار می گیرند که اپراتور از طریق آنها وضعیت فرایند را مشاهده می کند و فرمان های لازم را صادر می کند. حجم اطلاعات در حد متوسط و زمان نیز در حد ثانیه است. [1]

4-3-1 سطح ERP³⁸

بالاترین سطح سیستم های اتوماسیون و در واقع سطح اطلاعات مدیریتی است. حجم اطلاعات در این سطح زیاد است (به عنوان مثال اطلاعات تولید و تعمیرات و امثال آنها که مربوط به يك شيفت کاری یا يك روز یا يك هفته یا يك ماه است لازم است در این سطح تبادل شود).

³⁶-Control Level

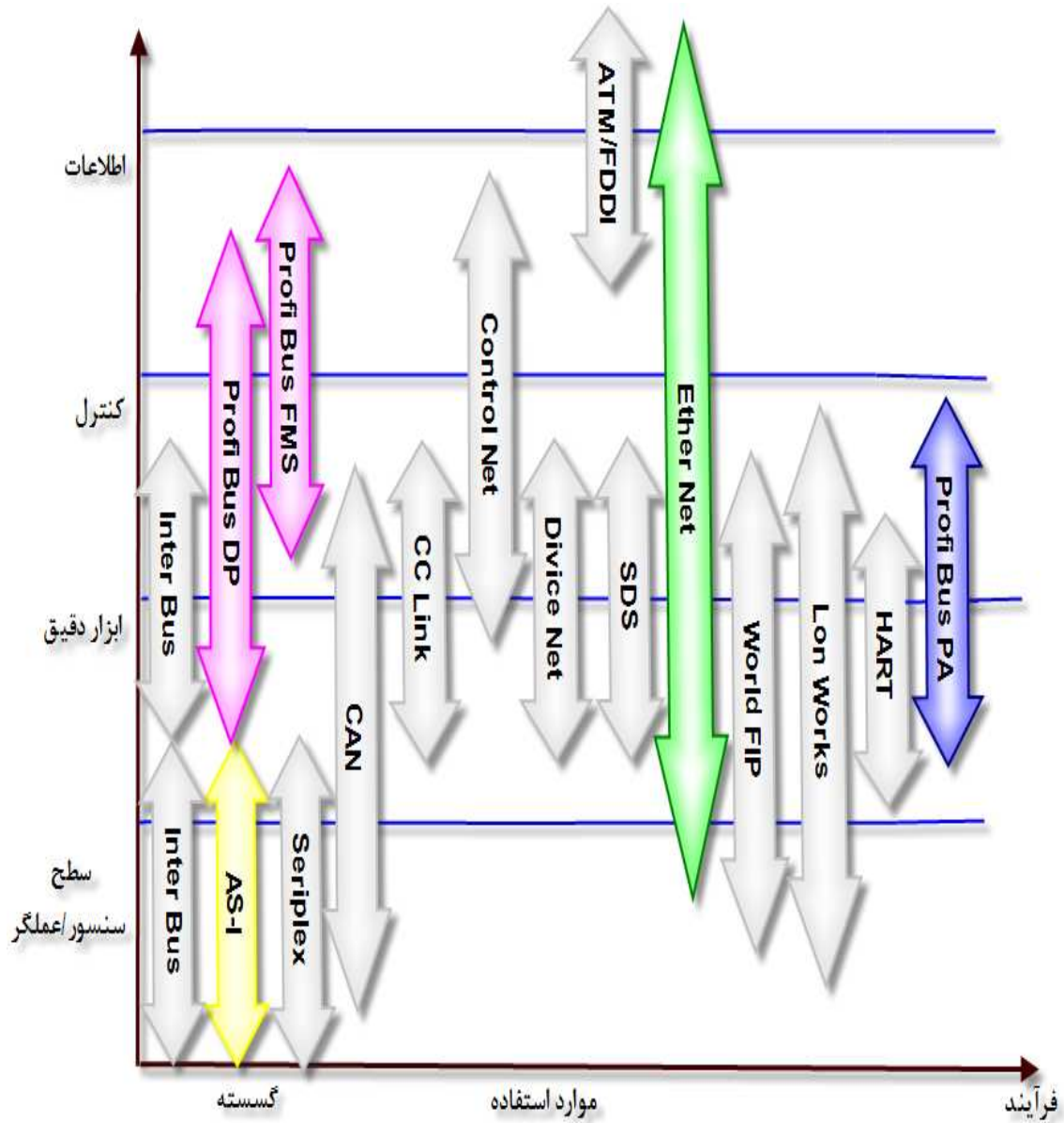
³⁷-HMI

³⁸-Enterprise Resource Planning Level (Factory Level) & (Management Level)

باید دقت کرد در سطوح پایین اگر چه حجم داده اندک است، ولی زمان دریافت یا ارسال آن بسیار حساس است. از این رو برای این سطوح اصطلاح زمان بلادرنگ^{۳۹} بکار برده می شود.

وقتی صحبت از جایگاه فیلد باس در هرم اتوماسیون می شود، بیش از همه ذهن به سطح فیلد معطوف می شود، یعنی شبکه کردن سنسور ها و عملگر ها، این ذهنیت اگر چه درست است، ولی در عمل پروتکل های مختلفی که تحت عنوان فیلد باس عرضه شدهاند، بعضا پا را فراتر گذاشته و در سطح کنترل نیز کاربرد پیدا کرده اند که پروفی باسنیز یکی از آنهاست که در جدول 1-2 نیز به آنها اشاره شد.

³⁹-Real Time

شکل 1-12 حوزه ی کاربری برخی از شبکه های صنعتی در هرم اتوماسیون

فصل 2: آشنایی با پروفی باس

1-2 مقدمه

پروتکل PROFIBUS در سه بخش PA و DP و FMS برای دستیابی و غلبه بر نیازهای کنترل صنعتی ارائه شده است که در این فصل به شرح جزئیات آن می پردازیم.

2-2 PROFIBUS و جایگاه آن

تاریخچه PROFIBUS⁴⁰ به سال 1987 برمی گردد. در آن زمان بیش از 20 شرکت⁴¹ و موسسه آلمانی با یکدیگر پروژه ای تحت عنوان، استاندارد سازی شبکه در سطح فیلد شروع کردند. شرکت زیمنس نیز در بین آنها بود. هدف پروژه ایجاد یک شبکه باز بود که بتواند سیستم های کنترل موجود مانند PLC و DCS را پوشش دهد. پس از سه سال تلاش در سال 1990 PROFIBUS FMS، ارائه گردید که برای ارتباطات پیچیده کنترلی بکار می رفت و هنوز نیز کنار گذاشته نشده است. سپس در سال 1993 PROFIBUS DP طراحی شد، که تا امروز 3 نسخه از آن تحت عنوان DP-V0 DP-V1 DP-V2 عرضه شده است. علاوه بر این دو به منظور پوشش دادن نیاز های مربوط به محیط های خطرناک و انفجاری در سال 1995 PROFIBUS PA، پا به عرصه وجود گذاشت.

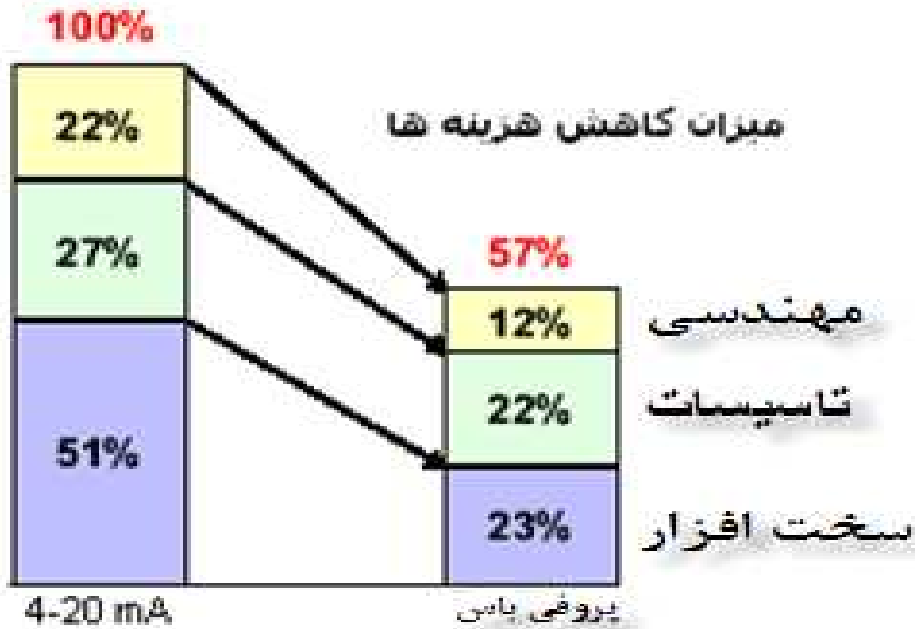
⁴⁰-Process Fieldbus

⁴¹-Company

PROFIBUS اگر چه ابتدا در آلمان مطرح شد، ولی به سرعت توسعه پیدا کرد و جایگاهی بین المللی به خود اختصاص داد و سازمانی با عنوان PNO⁴² ایجاد شد که بعداً زیر نظر موسسه بین المللی PI⁴³ قرار گرفت. PI در سال 1995 تشکیل گردید و امروزه بیش از 1100 شرکت معتبر عضو آن هستند. هدف اصلی PI توسعه و بهبود تکنولوژی PROFIBUS برای مقبولیت جهانی است.

همانگونه که در شکل 1-2 ملاحظه می شود گستردگی PROFIBUS از سطح فیلد تا سطح کنترل می باشد. در سطح بالاتر یعنی نظارتی⁴⁴ اگر چه می توان از PROFIBUS FMS استفاده کرد ولی امروزه Ethernet صنعتی، در این سطح عملاً جایگزین PROFIBUS شده و به ندرت از آن در سطوح بالاتر از سطح کنترل استفاده می گردد.

⁴²-Profibus Neutzer Organization
⁴³-PROFIBUS International
⁴⁴-Supervisory

شکل 1-2 جایگاه PROFIBUS در هرم اتوماسیون

شکل 2-2 PROFIBUS و میزان کاهش هزینه ها

PROFIBUS مزایایی که برای خانواده FIELDBUS ذکر می شود را با خود دارد با این وجود ذکر ویژگی هایی که ممکن است بعضا خاص PROFIBUS باشد خالی از فایده نیست :

- نویز پذیری کم به علت استفاده از وسایل مناسب مانند کابل Twisted Pair
- پهنای باند وسیع به علت استفاده از روش انتقال مناسب مانند RS-485
- تبادل دیتای مطمئن و بدون تداخل به علت استفاده از روش دسترسی Token Pass
- کاهش هزینه های نصب و راه اندازی به علت حذف کابل کشی های موازی
- عیب یابی سریع به علت استفاده از سیستم های توزیع شده
- انعطاف پذیری زیاد جهت توسعه سیستم به علت باز بودن و عدم انحصار به سازنده خاص.

مزایای فوق موجب استقبال از به کارگیری PROFIBUS در شبکه های اتوماسیون صنعتی در سطح جهان شده است. در جدول زیر نوع پروتکل ها ، موارد کاربرد و شرکت های حمایت کننده آنها به همراه درصد استفاده از آنها آمده است.

نوع پروتکل	میزان استفاده	کاربرد	شرکت حمایت کننده
CANs	٪25	خودکار سازی کنترل فرآیند	OVDA, HONEYWELL
ProfiBus	٪26	کنترل فرآیند	SIEMENS,ABB
LON	٪6	ساختمان سیستم	ECHEION,ABB
Ethernet	٪50	شبکه فرآیند	ALI
InterBus-S	٪7	صنعتی کردن تولید	PHOEDIX CONTACT
FF & HART	٪7	صنایع شیمیایی	FISHER ROSEMOUNT ,ABB
A.SI	٪9	ساختمان سیستم	SIEMENS
ModBus	٪22	نقاط فرسوده سیستم	MANV
Controlnet	٪14	شبکه فرآیند	ROCKWELL
منبع : ISA		جمع بندی : ٪100 بنگاه‌های اقتصادی از اغلب این شبکه ها حمایت می‌کنند.	

جدول 1-2 سطح استقبال از PROFIBUS بر اساس آمارها

2-3 پروتکل PROFIBUS⁴⁵ و انواع آن

پروتکل PROFIBUS در لایه های خود از مدل ISO⁴⁷/OSI⁴⁶ پیروی می کند. ولی تمام لایه ها را به کار نمی گیرد. شکل زیر نشان می دهد که لایه های 1 و 2 و در صورت لزوم لایه 7 استفاده می شود.

شکل 2-3 لایه های مورد استفاده در PROFIBUS

PROFIBUS در این لایه ها از استانداردهای زیر پیروی می کند :

- EIA RS-485
- IEC 870-5-1
- EN60 870-5-1

⁴⁵-Protocol

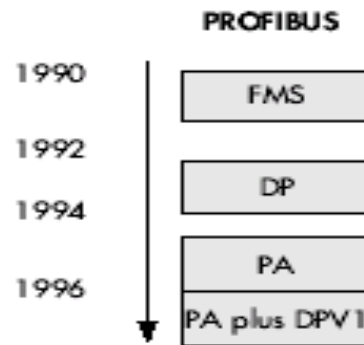
⁴⁶-Open System Interconnect

⁴⁷-Instrument Standards Organisation

- DIN 19245
- IEC 955
- ISO DIS 7498-4

از نظر کاربردی پروتکل PROFIBUS به سه دسته PA , DP , FMS تقسیم می گردد، که هر يك ویژگی های خاص خود را دارند و در صفحات آینده به تفصیل شرح داده خواهند شد.

توسعه انواع PROFIBUS در شکل زیر آمده است :

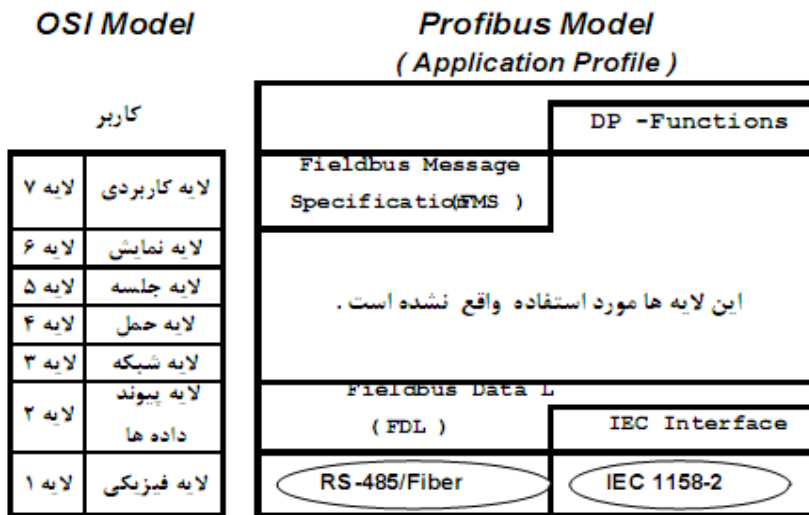

شکل 2-4 روند توسعه PROFIBUS

1-3-2 پروتکل PROFIBUS FMS⁴⁸

⁴⁸-Field Message Specification

این پروتکل لایه های 1 و 2 و 7 مدل OSI را مورد استفاده قرار می دهد. در لایه مورد استفاده^۹، سرویس FMS به کار می رود. سرویس قدرتمند FMS در رنجوسیعی

از کاربرد ها استفاده می شود و به خصوص زمانی که ارتباطات پیچیده ای در شبکه بر قرار باشد ، سرویس FMS می تواند گزینه مناسبی باشد.

شکل 2-5 مقایسه مدل های پروفی باس با مدل OSI

محیط انتقال و نحوه در اختیار گرفتن باس در FMS و DP یکسان می باشد. از این رو می توانند به طور همزمان در يك شبکه قرار گیرند .
به طور خلاصه ویژگی های مهم FMS عبارتند از :

^۹-Application

- روش انتقال : کابل مسی (با استاندارد RS-485 و با سرعت حداکثر 1500Kbps^{50} یا فیبر نوری
- لایه های مورد استفاده : لایه 1 و 2 و 7
- روش دسترسی به باس : Token Pass
- سیگنالینگ : آسنکرون با بسته های 11 بیتی UART (مشابه DP)
- سرویس های ارتباطی : SDA , SDN , SRD

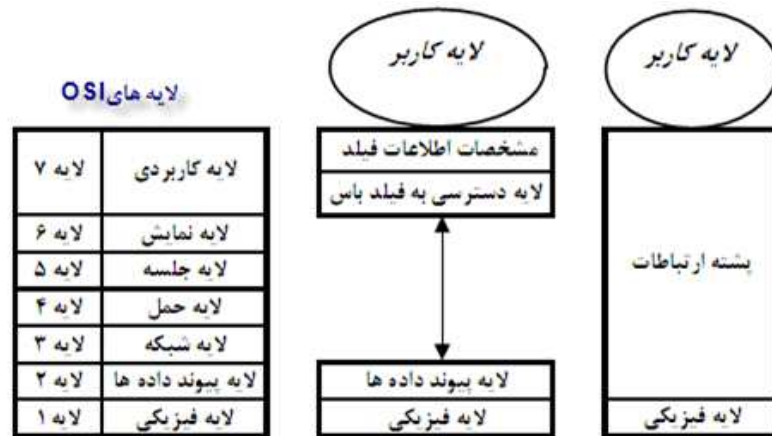
معمولا سرویس FMS را برای حالتی که حجم اطلاعات بالا است به کار می گیرند و جایگاه آن در هرم اتوماسیون بیشتر در سطح پروسه⁵¹ است. امروزه با توجه به رشد سریع IE⁵² معمولا در این سطح به جای استفاده از سرویس FMS از IE استفاده می شود و در نتیجه سرویس FMS کاربرد محدودتری پیدا کرده است.

2-3-2 پروتکل PROFIBUS DP

این پروتکل از لایه های 1 و 2 و هم چنین از یک واسطه کمکی⁵³ استفاده می کند. در این پروتکل لایه های 3 تا 7 استفاده نمی شوند. این ساختار ساده ، انتقال سریع داده

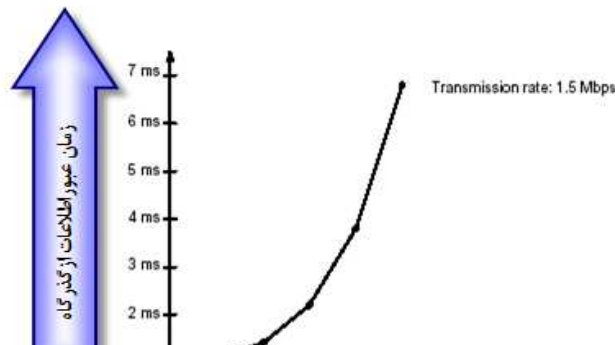

را میسر می سازد. سرویس DDLM⁵⁴ امکان دسترسی به لایه دوم را فراهم می سازد. توابعی که در این روش به کار می روند و مشخصات سیستم PROFIBUS و تجهیزات مورد استفاده در انواع مختلف DP در بخش های بعدی بحث و بررسی می شوند.

شکل 2-6 لایه های مختلف پروتکل PROFIBUS DP

مزیت مهم و بزرگ DP نسبت به FMS آن است که، لایه بالا سری یعنی لایه هفتم در آن حذف شده و این کار سرعت آن را بهینه کرده است. DP به صورت فرستنده گیرنده کار می کند یعنی کنترل کننده مرکزی به صورت سیکلی ورودی ها را از گیرندهها می خواند و خروجی ها را به آنها می فرستد. به دوره زمانی که در آن این

عملیات انجام می شود، سیکل باس⁵⁶ گفته می شود. این سیکل باید از زمان سیکل برنامه کنترل کننده مرکزی کوتاه تر باشد تا خللی در کار کنترل کننده پیش نیاید. سرعت DP بگونه ای است که می تواند در عرض يك میلی ثانیه 512 بایت داده ی ورودی و 512 بایت داده ی خروجی را روی Slave 32 با سرعت⁵⁷ 12 Mbps تبادل کند. سرعت انتقال به تعداد ایستگاه و سیکل باس ارتباط دارد .

شکل 2-7 وابستگی حجم عبور اطلاعات و زمان آن به تعدادگیرنده ها

1-2-3-2 نسخه های PROFIBUS DP

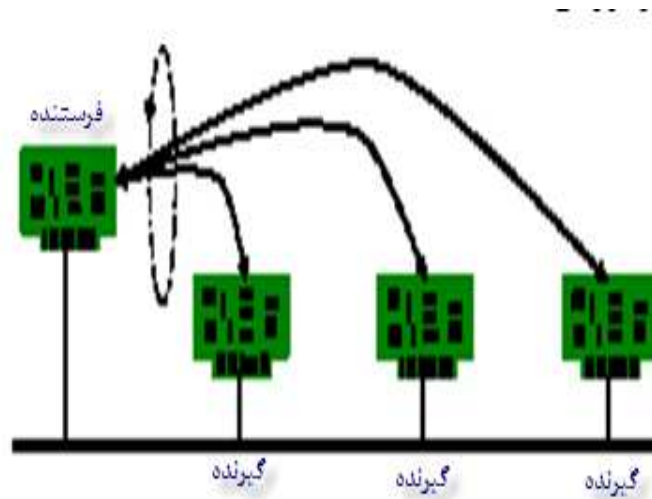
الف) DP-V0

این نسخه ی پایه است و فقط اجازه ارتباط سیکلی بین فرستنده و گیرنده را فراهم می سازد. یعنی Masret به صورت سیکلی مرتبا Slave ها را یکی پس از دیگری فرا می خواند و با آنها به تبادل داده می پردازد. همانطور که می دانیم PROFIBUS DP پروتکل پر سرعتی است که به ویژه برای ارتباط فرستنده ،گیرنده بهینه سازی شده است. در این ساختار ممکن است فقط يك فرستنده وجود داشته باشد که به آن سیستم يك فرستنده می گویند و در این حالت فرستنده، بطور نا محدود باس را در

⁵⁶-Bus Cycle

⁵⁷-Mega bit per second

اختیار می گیرند. در هر دو حالت فوق هر فرستنده وقتی باس را در اختیار دارد، بطور سیکلی و به ترتیب با Slave هایش ارتباط برقرار می کند.

شکل 2-8 نحوه برقراری ارتباط فرستنده با گیرنده ها

باید توجه داشت که وقتی يك فرستنده می خواهد، با گیرنده صحبت کند ابتدا مراحل آمادگی را انجام داده و سپس به خواندن داده یا نوشتن آن می پردازد. در مراحل آمادگی⁵⁸ سه گام بر داشته می شود:

گام 1: فرستنده درخواست شناسایی وضعیت⁵⁹ می کند و گیرنده وضعیت خود را

اعلام می کند.

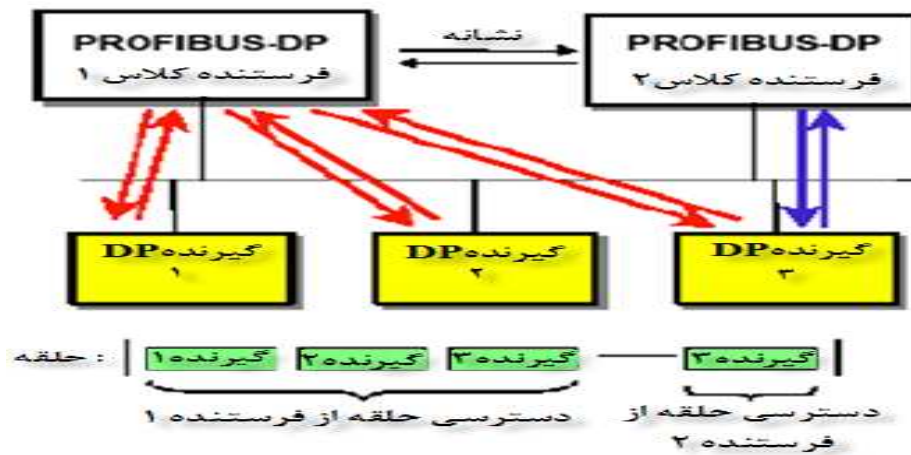
⁵⁸-Initialization

⁵⁹-Diagnostic

گام 2: فرستنده پارامترهایی که گیرنده باید برای تبادل داده از آنها استفاده کند، مانند زمان پاسخدهی را به آن می فرستد. گیرنده تایید قبول⁶⁰ را به فرستنده اعلام می کند.

گام 3: فرستنده ساختار سخت افزاری پیکر بندی شده برای گیرنده را به آن اعلام می کند. اگر گیرنده تفاوتی، بین آن و ساختار واقعی ببیند، به فرستنده اعلام می کند.

پس از انجام سه مرحله فوق کار تبادل سیکلی شروع می شود یعنی فرستنده درخواست داده می کند و گیرنده به آن پاسخ می دهد. بسته داده حداکثر

244 بایت⁶¹ و سرویسی که بکار گرفته می شود، SRD⁶² است.

شکل 2-9 ارتباط سیکلی DP M1 و غیر سیکلی DP M2

⁶⁰-Acknowledge

⁶¹-Byte

⁶²-Send and Request Data

در عین حال که تبادل سیکلی انجام می شود، می تواند پیغامی توسط فرستنده به تمامی گیرنده ها اعلام شود (یعنی به صورت پخش⁶³) و همین طور می تواند، پیغامی به گروهی از گیرنده ها اعلام شود (یعنی به صورت Multicast) که در هر دو حالت از سرویس SDN⁶⁴ استفاده می شود یعنی نیازی به تایید دریافت از طرف گیرنده ندارد.

ب) DP-V1

در این نسخه امکان ارتباط غیر سیکلی نیز اضافه شده است. برای درک بهتر ارتباط غیر سیکلی باید توجه داشت که در پروتکل DP دو نوع فرستنده تعریف شده است :

- PROFIBUS DP M1⁶⁵، این همان کنترل کننده مرکزی است که به صورت سیکلی با گیرندهها در دوره ی زمانی معین ارتباط برقرار می کند و می تواند، یک PLC یا یک PC باشد.

- PROFIBUS DP M2، این وسیله مانند PC یا PG در طول راه اندازی یا تشخیص عیب یا برای پیکر بندی و کالیبراسیون و امثال آن به گیرنده ها، متصل می شود. بنابراین ارتباط آن موقت بوده و لازم نیست، به طور دائم به باس متصل باشد.

⁶³-Broadcast

⁶⁴-Send Data Width No Acknowledge

⁶⁵-Process Fieldbus DP Master Class

PROFIBUS DP M1 به صورت سیکلی و PROFIBUS DP M2 به صورت غیر

سیکلی ارتباط برقرار می کنند.

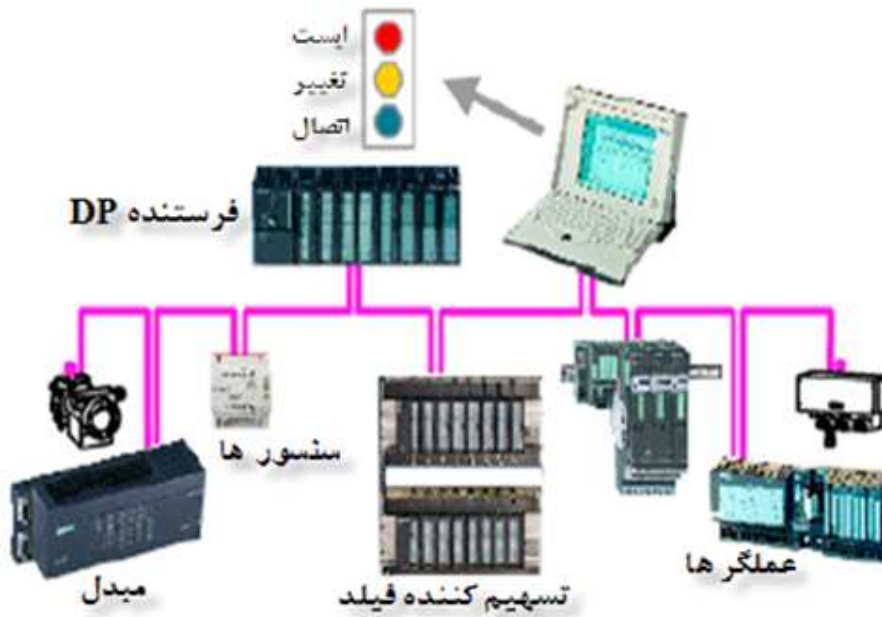
ویژگی دیگر DP-V1 امکان هدایت خروجی گیرندهها به حالت تخریب امن⁶⁶ است.

برای DP M1 سه مد کاری OPERATE,CLEAR,STOP وجود دارد که قابل تنظیم

است.

- در مد STOP هیچ تبادل داده ها با گیرنده ها وجود ندارد.
- در مد OPERATE کار فرستنده با گیرنده، نرمال است یعنی تبادل داده وجود دارد.
- در مد CLEAR اطلاعات ورودی از گیرنده ها توسط فرستنده خوانده می شود ولی خروجی آنها در حالت امن⁶⁷ قرار می گیرد.

⁶⁶-Fail Safe
⁶⁷-Safe

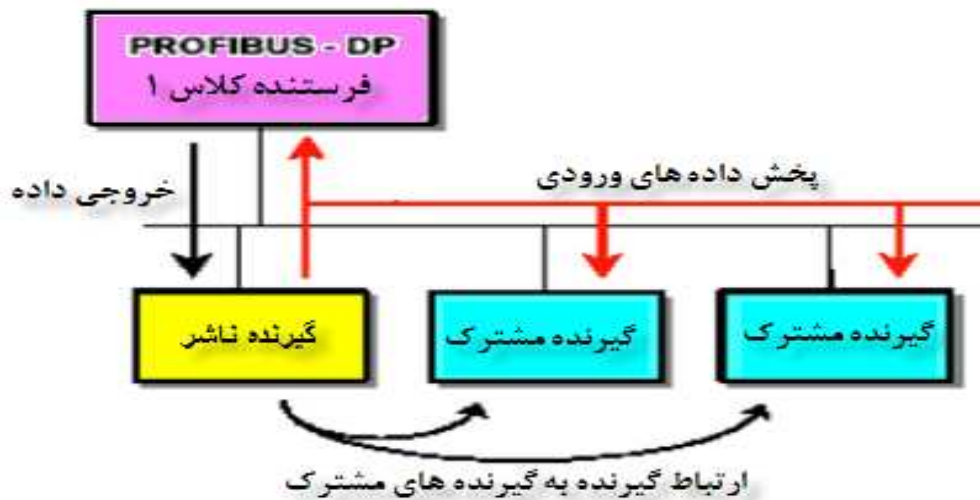
شکل 2-10 مد های کاری DP M1

واکنش سیستم در صورت وقوع خطا (مثلا خطا روی يك گیرنده⁶⁸) بستگی به پارامتر پاك کردن خودکار⁶⁹ دارد. اگر این پارامتر صحیح⁷⁰ باشد، با بروز خطا روی يك گیرنده خروجی های تمام گیرنده ها توسط فرستنده⁷¹ در حالت امن⁷² قرار می گیرد، ولی اگر پارامتر فوق غلط⁷³ باشد، DP M1 کماکان در وضعیت بهره برداری یا فرمان دادن⁷⁴ باقی می ماند تا اپراتور واکنش مقتضی را به خطا نشان دهد.

ج) DP-V2

⁶⁸ -Slave
⁶⁹ -Auto Clear
⁷⁰ -True
⁷¹ -Master
⁷² -Safe
⁷³ -False
⁷⁴ -Operate

بعد از نسخه DP-V1 نسخه DP-V2 عرضه شده است و در آن امکان تبادل دیتای مستقیم بین دریافت کننده‌ها نیز وجود دارد که منجر به صرفه جویی قابل توجهی در زمان می شود. زیرا لازم نیست فرستنده داده را از یک دریافت کننده بگیرد و به دریافت کننده دیگر بدهد. این کار مستقیماً انجام می شود. این روش به صورت پخش کردن⁷⁵ است. یعنی یک گیرنده به عنوان ناشر⁷⁶ داده های خود را جهت استفاده سایر گیرنده ها که دریافت کننده های مشترک⁷⁷ نامیده می شود، روی باس قرار می دهد. تا در صورت نیاز آنرا خوانده و به عنوان ورودی خود استفاده نمایند.

شکل 2-11 مد های کاری DP-V2

⁷⁵ Broad cast-

⁷⁶ -Publisher

⁷⁷ -Subscriber

ویژگی دیگر DP-V2 قابلیت همزمان سازی^{۷۸} است. اگر لازم باشد که خروجی گیرنده-هاب یکدیگر همزمان شوند، می توان آنها را در این روش در یک حافظه موقت قرار داد. سپس با فرمان SYNC به طور همزمان آنها را به خروجی ها ارسال نمود. برای ورودی های گیرنده ها نیز می توان عمل همزمان سازی را شبیه خروجی ها اولی با فرمان FREEZE انجام داد .

فقط وقتی فرمان های UNSYNC و UNFREEZE از طرف فرستنده به گیرنده ها اعلام شود، اجازه دارند ورودی ها و خروجی های خود را به روز یا بهنگام^{۷۹} کنند. فرمان های SYNC و FREEZE و UNSYNC و UNFREEZE با سرویس SDN به تمام گیرنده ها منتقل می شوند .

2-2-3-2 مکانیسم حفاظتی نسخه های PROFIBUS DP

در تمامی نسخه های V0 و V1 و V2 مکانیسم های حفاظتی برای تبادل داده در نظر گرفته شده است. یکی از این مکانیسم ها مانیتور کردن زمان است. در این روش :

- در سمت فرستنده برای DPM1 به ازای هر گیرنده یک تایمر کنترل دیتای جداگانه وجود دارد. اگر در طول زمان تعیین شده دیتای صحیح از گیرنده دریافت نشود تایمر مزبور دستور توقف می دهد. مگر اینکه مدپاک کردن

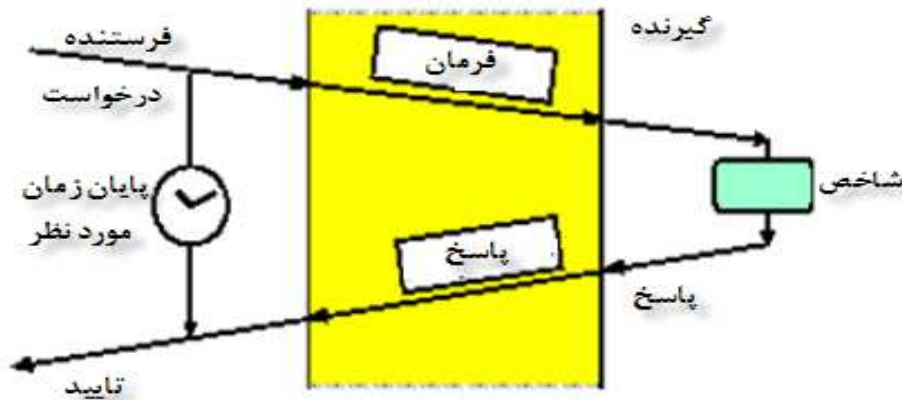
⁷⁸-Synchronizing

⁷⁹-Update

خودکار⁸⁰ فعال شده باشد که در این صورت DPM1 به کار خود ادامه می

دهد و خروجی های گیرنده مذکور را در حالت خرابی- امن⁸¹ نگه می دارد.

• برای هر گیرنده يك نگهبان⁸² منظور شده که خطاهای مربوط به فرستنده

یا انتقال داده را آشکار می سازد. اگر در طول زمان کنترل شده داده ای با

فرستنده تبادل نشود به طور خودکار محافظ خروجی های گیرنده مزبور را،

به حالت تخریب امن هدایت می کند .

شکل 2-12 مکانیسم مانیتور کردن زمان

⁸⁰ -Auto-Clear

⁸¹ -Fail-Safe

⁸² -Watchdog

3-2-3-2 تکنولوژی انتقال در PROFIBUS DP

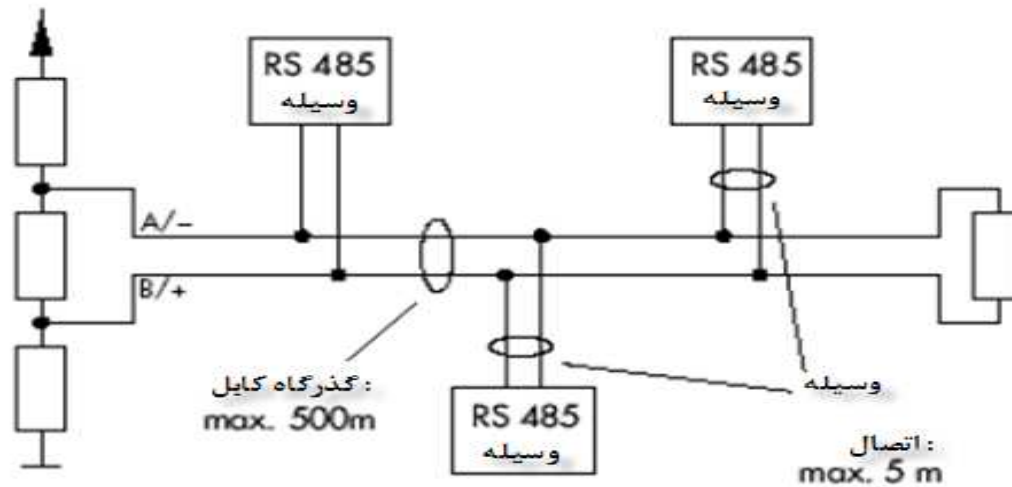
الف) انتقال با کابل مسی

در این روش در لایه فیزیکی PROFIBUS برای انتقال داده از زوج سیم به هم تابیده شیلد دار^{۸۳} مطابق با استاندارد EIA RS-485 موسوم به H2 استفاده می شود.

شکل 2-13 زوج سیم به هم تابیده شیلد دار

ارتباط RS-485 یک روش ساده و موثر برای انتقال سریع داده است، که به صورت یک ارتباط دو سیمه^{۸۴} می باشد. یعنی اگر چه چندین وسیله مانند شکل 2-14 می تواند به آن متصل شود^{۸۵} ولی به علت وجود ارتباط نیم دو طرفه^{۸۶} در هر لحظه فقط یک

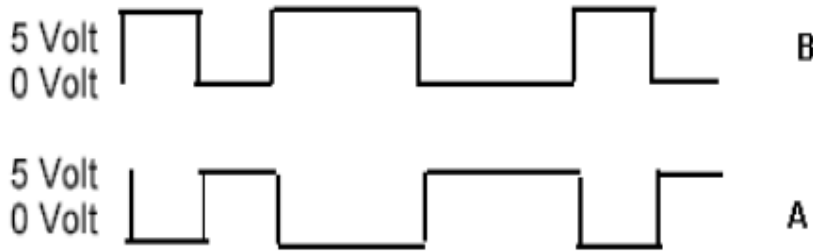
ایستگاه می تواند، فرستنده باشد نه بیشتر. استفاده از RS-485 چهار سیمه نیز سیستم را دو طرفه⁸⁷ نخواهد کرد. زیرا ساختار این استاندارد به صورت نیم دو طرفه است.

شکل 2-14 ارتباط RS-485 دو سیمه

سیگنال RS-485 بر خلاف RS-232 که يك طرفه⁸⁸ است يك سیگنال تفاضلی است، یعنی نسبت به زمین سنجیده نمی شود، بلکه سطح ولتاژ تفاضلی بین دو سیم است که صفر یا يك را نشان می دهد. از این رو بر خلاف RS-232 نویز بر آن کمتر تاثیر دارد.

در شکل 2-15 دو خط انتقال A و B را مشاهده می کنید. اگر سیگنال خط B مثبت و سیگنال خط A معکوس سیگنال باشد این وضعیت معادل 1 در نظر گرفته می شود.

⁸⁷-Full Duplex
⁸⁸-Single Ended

در این روش:

وضعیت	سیگنال تفاضلی بین A و B
1 منطقی	-0.2 to -7 V
0 منطقی	+0.2 to +12 V

شکل 2-15 مقایسه دو خط انتقال A و B

همانطور که ذکر شد در استاندارد RS-485 یک رشته سیم تک زوج شیلد دار برای

انتقال داده کافی است. توصیه موسسه بین المللی PROFIBUS بر این است که از

Cable Type A		
Impedance	امپدانس	135-165 Ω
Capacity	ظرفیت	<= 30 pf/m
Loop Resistance	مقاومت حلقه	<= 110 Ω /km
Wire Diameter	قطر کابل	> 0.64 mm
Core Cross-Section	قطر مغزی کابل	> 0.34 mm ²

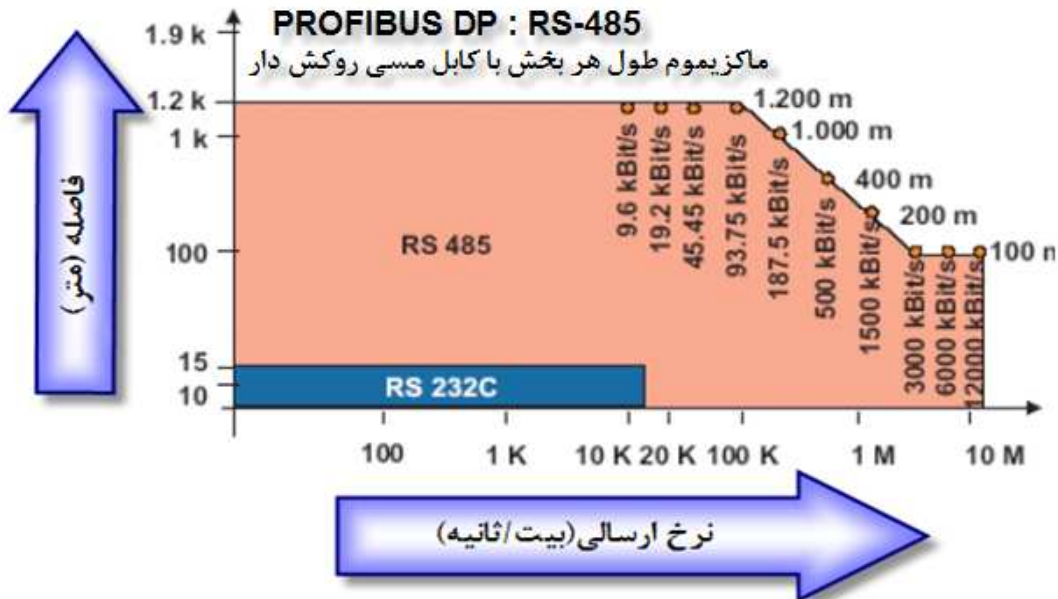
کابل با مشخصات زیر که کابل نوع A نامیده می شود استفاده گردد:

جدول 2-2 مشخصات کابل نوع A

با این کابل سرعت های مختلفی بین 9.6 Kb/s تا 12 Mb/s قابل انتخاب است. حداکثر تا 32 وسیله را می توان به کابل فوق متصل نمود. که يك بخش^۹ را تشکیل می دهد. طول مجاز برای يك بخش بستگی به سرعت انتقال داده ای دارد. که می خواهیم در شبکه PROFIBUS برقرار باشد (مطابق جدول زیر) نکته مهم این است که سرعت انتخابی برای يك بخش باید به تمامی تجهیزات متصل به آن بخش اعمال شود.

انتقال	نرخ	9/6	/2	/45	/75	/5	50	150	300	600	1200
	داده		19	45	93	187	0	0	0	0	0
	(Kbps)										
ماکزیموم		120	120	1200	1200	1000	40	200	100	100	100
طول هر		0	0				0				
بخش (m)											

جدول 2-3 مشخصات کابل نوع A

شکل 2-16 منحنی مربوط به RS-232 و RS-485

کانکتوری که برای اتصالات PROFIBUS استفاده می شود طبق استاندارد بین المللی EN 50 170 يك کانکتور 9-Pin Sub D Plug است. به این منظور يك سوکت Sub D بر روی دستگاه نصب می شود و کابل شبکه از طریق کانکتور Sub D Plug به آن وصل می شود.

Pin no.	Signal	Significance
1	Shield	Shield/functional ground
2	M24	Ground for +24 V output voltage
3	RxD/TxD-P	Receive/Transmit data – plus (B wire)
4	CNTR-P	Repeater control signal (direction control), RTS signal
5	DGND *)	Data ground (reference potential for VP)
6	VP *)	Supply voltage - plus (P5V)
7	P24	Output voltage +24 V
8	RxD/TxD-N	Receive/Transmit data – minus (A wire)
9	CNTR-N	Repeater control signal (direction control)

جدول 2-4 مشخصات کانکتور Sub D Plug

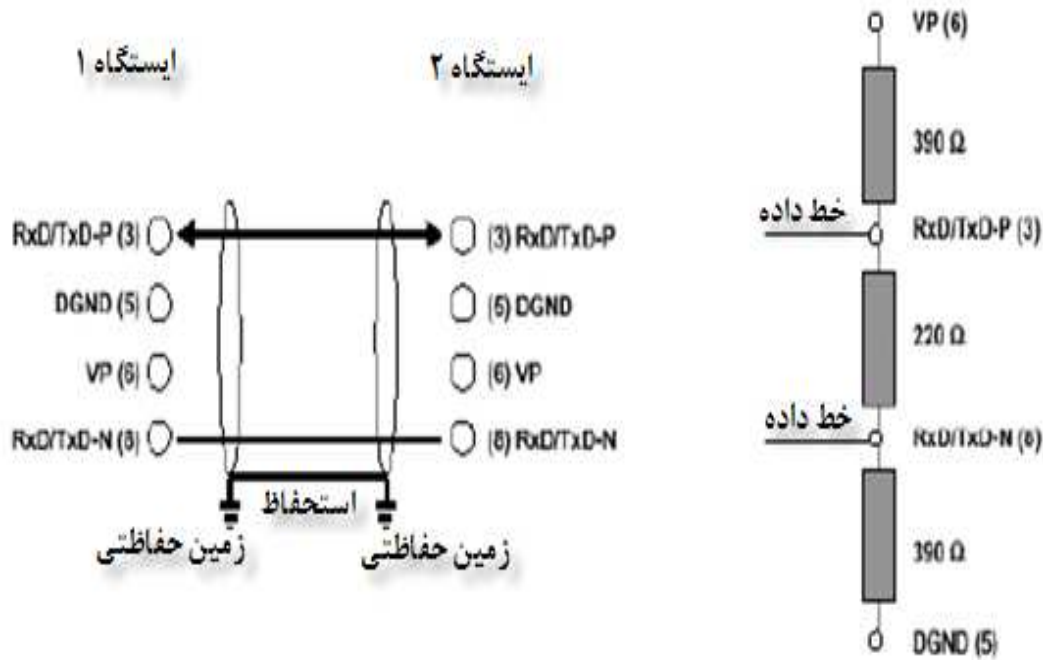
ابتدا و انتهای هر بخش باید توسط ترمیناتور^{۹۰} بسته شود. بر طبق استاندارد RS-485 در انتهای خطوط انتقال داده یک مقاومت پایین کش^{۹۱} (در طرف DGND) و یک مقاومت بالا کش^{۹۲} در طرف منبع تغذیه^{۹۳} قرار داده می شود. که به آنها قطع کننده می گویند.

⁹⁰ -Terminator

⁹¹ -Pull Down

⁹² -Pull Up

⁹³ -VP

شکل 2-17 نحوه قرار گرفتن قطع کننده

این دو مقاومت باعث می شوند زمانی که باس آزاد است و هیچ کدام از ایستگاه ها چیزی روی باس نفرستاده اند، یک مقدار ولتاژ معین روی باس قرار گیرد و از به وجود آمدن ولتاژ های تعریف نشده بر روی باس جلوگیری شود.

ترکیبی که در شکل نمایش داده شده است معمولاً توسط سازنده بر روی کانکتور های استاندارد PROFIBUS تعبیه شده و این امکان وجود دارد که با یک وصل کننده^{۹۴} یا سوئیچ^{۹۵} در انتهای باس قطع کننده را فعال یا غیر فعال کنیم.

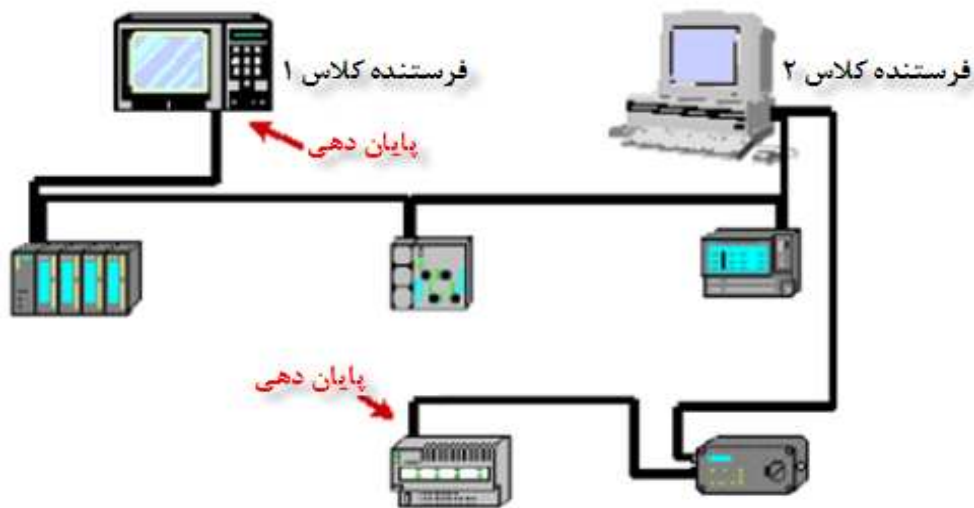
^{۹۴}-Jumper

^{۹۵}-Switch

اگر سرعت انتقال داده بیش از 1.5Mbps باشد، باید از قطع کننده با اندوکتانس طولی استفاده کرد که به بار خازنی ایستگاه مورد نظر وصل می شود. این باعث می شود از انعکاس و بازگشت موج داده جلوگیری شود.

- توپولوژی های قابل اجرا با کابل مسی

زمانی که محیط انتقال کابل الکتریکی است و نحوه ی ارسال اطلاعات مطابق با استاندارد RS-485 است امکان پیاده سازی توپولوژی ها Tree، Star، Bus وجود دارد. اما مرسوم ترین توپولوژی که با کابل الکتریکی پیاده سازی می شود توپولوژی BUS است که در ادامه به شرح آن می پردازیم.

شکل 2-18 نمایی از اتصال تجهیزات در توپولوژی BUS

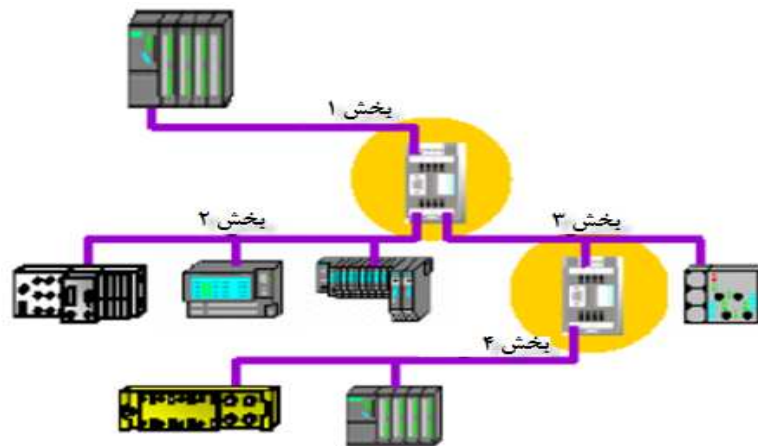
يك سيستم PROFIBUS متشكل از يك BUS كه در دو انتهای آن ترمینتور های فعال تعبیه شده است را در نظر بگیرید. همانطور که قبلا گفته شد به این باس، يك بخش RS-485 گفته می شود. بر اساس استاندارد RS-485 تا حداکثر 32 ایستگاه RS-485 امکان اتصال به این بخش را دارند. به این ایستگاه ها در اصطلاح شبکه گره^{۹۶} گفته می شود.

این گره چه فرستنده باشد و چه گیرنده يك بار جریانی برای بخش محسوب می شود. اگر تعداد گره ها بیش از ظرفیت يك بخش باشد یعنی سیستم PROFIBUS از تعداد بیش از 22 گره تشکیل شده باشد، در این صورت باید به چندین بخش تقسیم شود این بخش های جداگانه توسط تکرار کننده^{۹۷} به هم متصل می شوند. در واقع تکرار کننده مانند يك تقویت کننده عمل می کند و سطح سیگنال انتقالی را تقویت می نماید. استفاده از تکرار کننده باعث ایجاد تاخیر و اختلاف فاز در سیگنال ارسالی می شود. بنابراین به علت ایجاد اعوجاج و تاخیر در سیگنال ارسالی و عدم امکان بازیابی سیگنال تعداد تکرار کننده هایی که می توانند به صورت سری به کار برده شوند، بر طبق استاندارد EN 50 170 حداکثر سه عدد می باشد. این تعداد تکرار کننده فقط سیگنال را تقویت می کنند و اثر چندانی در ایجاد اختلال در سیگنال ارسالی ندارند.

⁹⁶-Node
⁹⁷-Repeater

برخی از تکرار کننده ها عمل باز یابی سیگنال⁹⁸ را هم به طور محدود انجام می دهند. اگر از این نوع تکرار کننده استفاده شود حداکثر 9 عدد تکرار کننده را می توان سری کرد و طول کلی شبکه تا 4 کیلومتر قابل گسترش است. تکرار کننده با کد سفارش 6ES7 971-0A00-0XA0 ساخت زیمنس از این نوع است. [2]

تنها با استفاده از تکرار کننده امکان دستیابی به ماکزیمم تعداد گره در شبکه PROFIBUS وجود دارد و تنها با استفاده از تکرار کننده ها است که می توانیم يك شبکه بدون زمین⁹⁹ داشته باشیم. در این حالت بخش ها از یکدیگر ایزوله هستند.

شکل 2-19 چگونگی قرار گرفتن بخش ها و ایزوله بودن آنها با استفاده از تکرار کننده

⁹⁸-Signal Referesh
⁹⁹-Ground

به این نکته توجه داشته باشید که در ارتباط RS-485 هر تکرار کننده يك بار جریانی محسوب می شود و در نتیجه در شمارش گره ها باید منظور گردند. بنابراین با استفاده از هر تکرار کننده از تعداد گره های مجاز يك عدد کاسته می شود. به عنوان مثال اگر چه در يك بخش سی و دو گره داشته باشیم، اما با کاربردن يك تکرار کننده حداکثر 31 ایستگاه می توانند به این بخش وصل شوند. دقت شود تکرار کننده صرفاً از این جهت يك گره محسوب می شود که به عنوان يك بار جریانی عمل می کند و گره پیکربندی شبکه تاثیری ندارد و به آن آدرسی تخصیص داده نمی شود.

کاراکتری در این توپولوژی انتقال به عنوان Stop Line در نظر گرفته می شود که اصطلاح Stop Line به اتصال مستقیم يك ایستگاه به محل اتصال باس می گویند. در استاندارد EN 50 170 برای دستیابی به سرعت 1.5Mbps تنها اجازه استفاده از Stop Line با طول حداکثر 6.6m در يك بخش داده می شود. اما بهترین حالت این است که از Stop Line استفاده نشود. تنها استثنا استفاده از Stop Line برای اتصال موقتی دستگاه های برنامه نویسی^{۱۰۰} مثل PG و یا وسایل عیب یابی می باشد.

اینکه توصیه می شود از Stop Line استفاده نشود، به این علت است که بسته به طول و تعداد Stop Line هم میزان انعکاس و بازگشت سیگنال اطلاعات و ایجاد خطا، در طول بخش بالایی رود و به همین دلیل است که برای سرعت هایی بالاتر از 1.5Mbps به هیچ

عنوان امکان استفاده از Stop Line موجود نمی باشد. در این حالت تجهیزات عیب یابی یا برنامه نویسی تنها امکان اتصال به صورت ایستگاه فعال را دارند.

ب) انتقال با فیبرنوری

در لایه فیزیکی PROFIBUS امکان استفاده از تکنولوژی فیبرنوری وجود دارد. این روش براساس استانداردهای PNO¹⁰¹ طراحی شده است. کابل نوری این امکان را فراهم می سازد که فاصله ایستگاه های شبکه PROFIBUS تا 15km هم افزایش یابد. نویزهای الکترومغناطیسی بر روی سیگنال نوری اثر نمی کند. و ایستگاههای شبکه از نظر الکتریکی کاملاً ایزوله هستند.

با ساده تر شدن نصب و راه اندازی تجهیزات کابل نوری در سالهای اخیر این روش انتقال داده از محبوبیت خاصی برخوردار شده است. به خصوص تجهیزات کابل نوری پلاستیکی که نسبت به نوع شیشه ای ساده تر و ارزان تر است، کاربرد بیشتری پیدا کرده اند. کابل های فیبرنوری مشتمل بر فیبرهای پلاستیکی و شیشه ای به عنوان محیط های انتقال تکنولوژی انتقال نوری استفاده می شوند. فاصله ایستگاهها بسته به نوع کابل نوری که استفاده می شود، در نوع شیشه ای تا 15km و در نوع پلاستیکی 80m می تواند افزایش یابد.

روش های مختلفی برای اتصال کابل نوری به ایستگاهها وجود دارد :

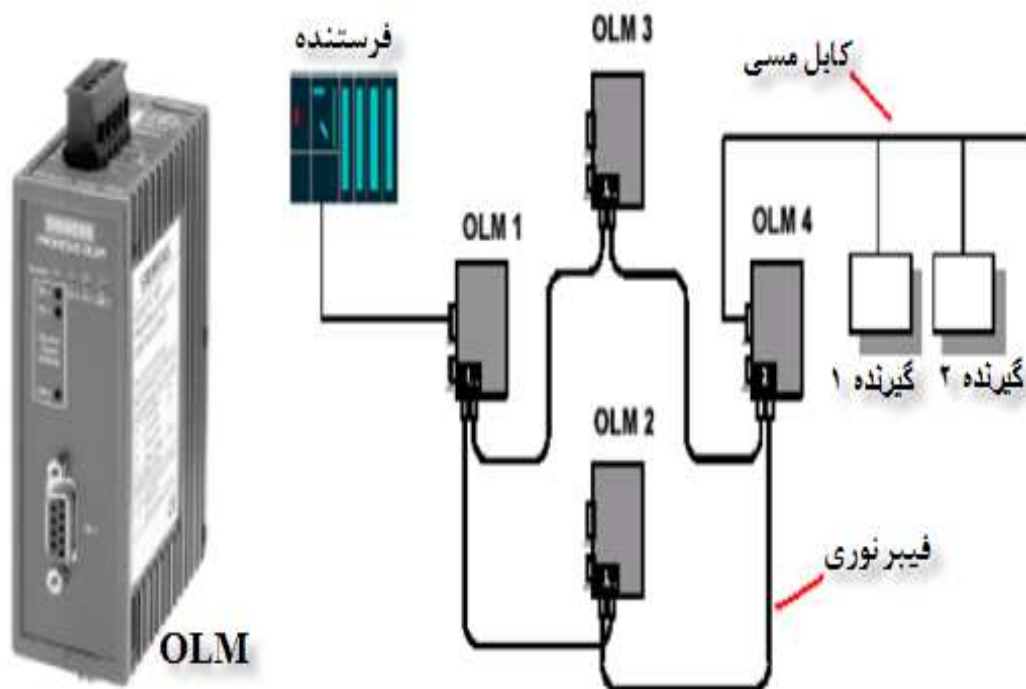
¹⁰¹ -Profibus Neutzer Organization

روش اول : تکنولوژی OLM¹⁰²

مشابه تکرارکننده هایی که در RS485 استفاده می شوند، OLM دو کابل الکتریکی ایزوله ویک یا دو کانال نوری دارد. OLM از طریق خط RS485 به ایستگاههای شبکه یا بخش های الکتریکی وصل می شود. در واقع OLM دو کاربرد می تواند داشته باشد. یکی اینکه به عنوان تکرار کننده در شبکه فیبر نوری استفاده شود دوم اینکه می تواند شبکه فیبر نوری را به شبکه کابل الکتریکی وصل کند .

در شکل زیر نحوه استفاده از OLM در یک شبکه PROFIBUS آمده است. همانطور که در این شکل می بینید، ایستگاههای فرستنده و گیرنده با کابل الکتریکی به OLM وصل شده اند و بین خود OLM ها فیبر نوری کشیده شده است که به کمک این نحوه اتصال حداکثر فاصله مجاز بین ایستگاهها می تواند افزایش یابد .

¹⁰²-Optical Linking Module

شکل 2-20 نحوه استفاده از OLM در یک شبکه PROFIBUS

با استفاده از تکنولوژی فیبر نوری امکان استفاده از توپولوژی های حلقه¹⁰³ و

ستاره¹⁰⁴ و درخت¹⁰⁵ وجود دارد.

مدل های نوری یعنی OLMها، در ساختار حلقه هم می توانند به صورت تک حلقه ای

و هم به صورت دو حلقه ای استفاده شوند. در حالت دو حلقه ای، یکی از حلقه ها

¹⁰³-Ring
¹⁰⁴-Star
¹⁰⁵-Tree

عملکرد افزونگی^{۱۰۶} دارد به این معنی که اگر برای يك حلقه مشکل پیش بیاید، حلقه دیگر وارد عمل می شود.

توجه دارید که در حالت تك حلقه ای اگر برای یکی از OLM ها مشکلی پیش بیاید یا حلقه قطع شود کل شبکه از کار می افتد ولی در حالتتکرار اگر برای یکی از حلقه ها مشکل پیش بیاید شبکه به کار خودش ادامه می دهد.

نوع فیبر	قطر هسته (میکرومتر)	محدوده
Multimode glass fiber	62.5/125	2-3 km
Singlemode glass fiber	9/125	> 15 km
Plastic fiber	980/1000	< 80 m
HCS [®] fiber	200/230	approx. 500 m

جدول 2-5 حداکثر طول کابل نوری بر اساس نوع آن

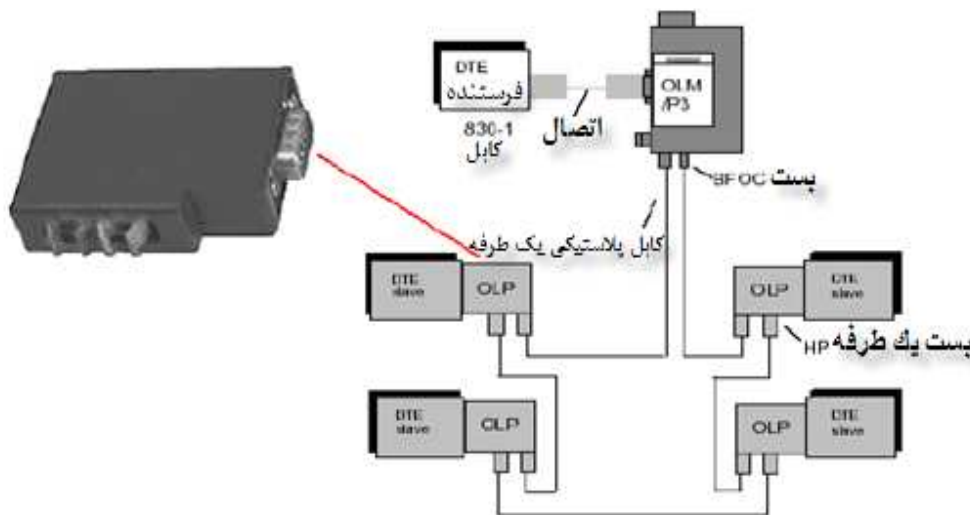
روش دوم : تکنولوژی OLP¹⁰⁷

OLP ها می توانند به ایستگاه های گیرنده در حلقه کابل نوری وصل شوند. این کار از طریق يك کانکتور 9-Pin D Plug در ایستگاه گیرنده صورت می گیرد. به این ترتیب برای اتصال ایستگاه های گیرنده به شبکه فیبر نوری لزومی به استفاده از OLM

¹⁰⁶–Redundant

¹⁰⁷–Optical Linking Plug

نیست. OLP تغذیه خود را از طریق باس متصل به ایستگاه گیرنده، دریافت می کند و نیاز به منبع تغذیه جداگانه ندارد. توجه داشته باشید، که در این حالت منبع تغذیه +5V در کابل RS-485 باید توان جریان دهی حداقل 80 mA را داشته باشد. همانطور که در شکل 2-21 مشاهده می کنید اتصال ایستگاه فرستنده به یک حلقه OLP به یک عدد OLM نیاز دارد و OLP تنها برای اتصال گیرنده به شبکه فیبر نوری استفاده می شود.

شکل 2-21 نحوه استفاده از OLM

روش سوم : اتصال مستقیم به Intergrated Fiber Optic Connection

بعضی وسایل به صورت مستقیم امکان اتصال به شبکه فیبر نوری را دارند. یعنی یک پورت برای اتصال به شبکه کابل نوری دارند که در نتیجه برای اتصال به شبکه فیبر

نوری نیاز به OLM یا OLP ندارند. معمولا در انتهای نام این وسایل عبارت FO^{108} وجود دارد.

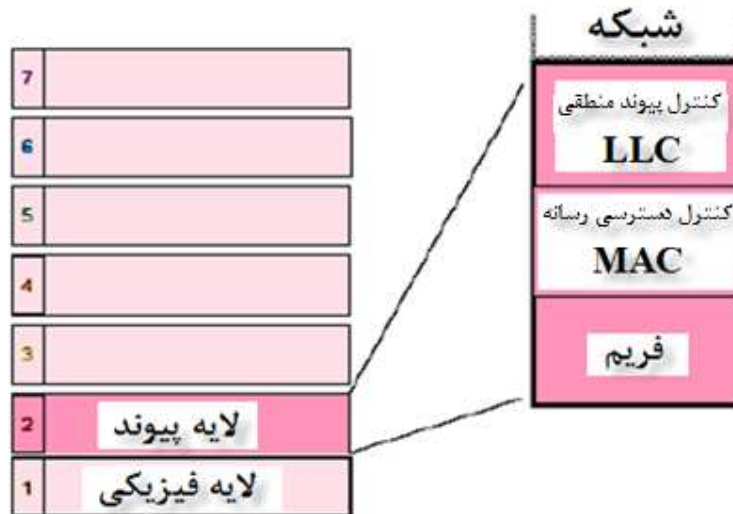

شکل 2-2 نحوه اتصال مستقیم به Intergrated Fiber Optic Connection

4-2-3-2 تکنولوژی ارتباطات در PROFIBUS DP

بر طبق OSI نحوه ی دسترسی به باس و امنیت داده ها و پردازش نمودن پروتکل انتقال داده از طریق لایه دوم انجام می شود. در PROFIBUS لایه دوم لایه ی FDL^{109} نامیده می شود. فرمت داده در این لایه امنیت بالایی را در انتقال آن فراهم می کند.

¹⁰⁸-Fiber Optic
¹⁰⁹-Fieldbus Data Link

شکل 23-2 لایه دوم (FDL) در PROFIBUS DP

در این لایه کنترل جریان اطلاعات و کنترل بر قراری ارتباط و تشخیص خطا توسط

LLC¹¹⁰ انجام میشود. دسترسی به باس چرخش نشانه¹¹¹ توسط MAC¹¹² صورت

می گیرد. به بسته اطلاعات فریم¹¹³ گفته می شود.

الف) فرمت انتقال داده و امنیت آن

نحوه ی آغاز و پایان بسته داده و قرار دادن زمان مناسب، بین ارسال بسته های داده

و به کار بردن بیت توازن¹¹⁴ و کنترل از جمله مسائلی است که در تعیین دقت و امنیت

داده ها، موثر است. این موارد در شبکه PROFIBUS مطابق با استاندارد IEC 870-

¹¹⁰-Logical Link Control

¹¹¹-Token

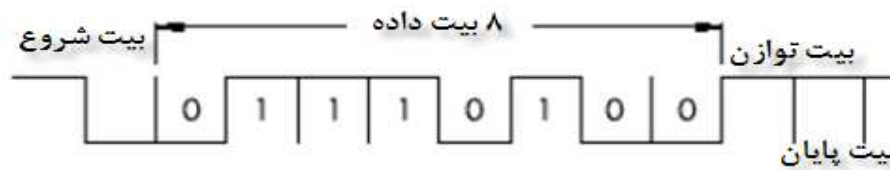
¹¹²-Medium Access Control

¹¹³-Frame

¹¹⁴-Parity

5-1 تعیین شده‌اند. طبق استاندارد فریم اطلاعاتی از تعدادی بسته داده از نوع UART¹¹⁵ تشکیل گردیده است.

بسته UART به صورت آسنکرون و در 11 بیت (مانند شکل 2-24) ارسال می‌شود.

شکل 2-24 ارسال بسته 11 بیتی UART به صورت آسنکرون

- 8 بیت برای داده
- يك بیت که شروع داده¹¹⁶ را مشخص می‌کند و همیشه 0 است.
- يك بیت که انتهای داده¹¹⁷ را مشخص می‌کند و همیشه 1 است.
- يك بیت که تعداد يك های بسته داده را مشخص می‌کند که زوج بودن تعداد يك ها را بررسی می‌کند. بیت توازن = 0 یعنی تعداد يك ها زوج و بیت توازن = 1 یعنی تعداد يك ها فرد است.

بدین ترتیب برای يك کاراکتر با کنترل مقایسه زوج¹¹⁸ امکان آشکار سازی يك خطا

وجود دارد. اصطلاحاً گفته می‌شود که فاصله همینگ HD=2 است. اما همانطور که

¹¹⁵-Universal Asynchronous Receiver / Transmitter

¹¹⁶-Start Bit

¹¹⁷-Stop Bit

خواهیم دید يك فریم داده صرفا متشکل از يك بسته UART نیست بلکه داده های دیگری نیز به آن اضافه می گردد. با در نظر گرفتن تمام حالات ممکن مشخص شده است که، يك فریم اطلاعاتی در PROFIBUS دارای فاصله همینگ¹¹⁹ $HD=4$ است. بنابراین تا 3 خطای متوالی روی بیت ها قابل آشکار سازی و يك خطا قابل اصلاح است. از جمله خطاهایی که قابل آشکار سازی است می توان به موارد زیر اشاره کرد :

- خطا در بیت های شروع
- خطا در بیت های پایان
- خطا در بیت های توازن
- خطا در اندازه فریم
- خطا در بایت کنترلی¹²⁰

در صورت وقوع خطا اگر چه می توان تا يك خطا را اصلاح کرد ولی ترجیح داده می شود که بسته داده مجددا ارسال گردد و به صورت اتوماتیک حداقل يك بار دیگر بسته داده ارسال می شود. تکرار ارسال بسته داده، قابل تنظیم است و حداکثر می تواند مقدار 8

¹¹⁸-Even Parity

¹¹⁹-Hamming Distance

¹²⁰-FC

باشد. این مقدار در پارامتر های باس به عنوان تجدید نظر کردن^{۱۲۱} معرفی می شود که در تنظیمات^{۱۲۲} باید آن را برابر مقدار مطلوب^{۱۲۳} تنظیم کنیم.

با توضیحات فوق اکنون به بررسی ساختار فریم اطلاعاتی می پردازیم. هر بسته اطلاعاتی از تعدادی بسته UART تشکیل شده و ساختاری مانند شکل 2-25 دارد. قبل از ارسال بسته عمل سنکرون سازی انجام می شود.

شکل 2-25 ساختار فریم اطلاعاتی

- SD : شروع ارسال داده را نشان می دهد و مقدار آن ثابت و برابر A2 هگزا است.
- DA : آدرس مقصد را نشان می دهد.
- SA : آدرس مبدا را نشان می دهد
- FC : بایت کنترلی است.
- DATA : بسته داده ای که باید ارسال شود.

¹²¹-Retry
¹²²-Setting
¹²³-Set Point

• FCS : وقتی بسته داده به چند قسمت تقسیم شده باشد FCS مشخص

می کند که این بسته چندمین قسمت است.

• ED : پایان ارسال داده را نشان می دهد

فرستنده داده را مطابق با الگوی فوق بسته بندی کرده. همراه با نشانه روی باس قرار می دهد. ایستگاه بعدی در حلقه نشانه آن را برداشته و آدرس DA را با آدرس خودش، تطبیق می دهد. اگر یکسان بود، بقیه پیام را نیز باز گشایی می کند و اگر آدرس یکی نبود آن را به ایستگاه بعدی در حلقه نشانه می فرستد، این کار ادامه می یابد تا پیام به گیرنده مورد نظر برسد. گیرنده آن را از روی الگوی فوق بازگشایی کرده داده‌ی اصلی را از بقیه اطلاعات جدا می سازد.

شکل 2-26 چگونگی ارسال فریم

(ب) نحوه ی دسترسی به باس

یکی از مهمترین مسائل در شبکه های صنعتی و از جمله PROFIBUS نحوه ی ارتباط بین PLC ها با هم و یا با PC هاست. باید هر گره فرصت کافی برای انجام کارهای ارتباطی و انتقال داده ها در زمان های معین را داشته باشد. انتقال داده بین PLC و PC ها و یا انتقال داده از Distributed I/O ها باید سریع و دقیق باشد و این نیازمند تعیین یک پروتکل است که به صورت حساب شده ای باس را در اختیار ایستگاه ها قرار دهد. به نحوی که ضمن استفاده بهینه از باس، تداخلی هم بین ارسال اطلاعات بوجود نیاید. در شبکه PROFIBUS نحوه در اختیار گرفتن باس توسط ایستگاه ها به روش ترکیبی^{۱۲۴} است. این روش ترکیبی است، از روش Token Pass (ارتباط بین چند فرستنده) و روش فرستنده-گیرنده^{۱۲۵} (ارتباط بین یک فرستنده و گیرنده هایش) و مطابق با استاندارد EN 50 170 می باشد.

¹²⁴-Hybride
¹²⁵-Master/Slave

شکل 2-27 روش های دسترسی به باس

با روش های ذکر شده در فوق ترکیب های زیر را می توانیم ایجاد کنیم :

- ارتباط بین چند فرستنده (در روش Token Pass)
- ارتباط بین هر فرستنده با گیرنده هایش (روش Master-Slave)
- ترکیب دو روش فوق یعنی هم ارتباط بین فرستنده ها و هم ارتباط بین فرستنده ها با گیرنده هایش (روش Hybride)

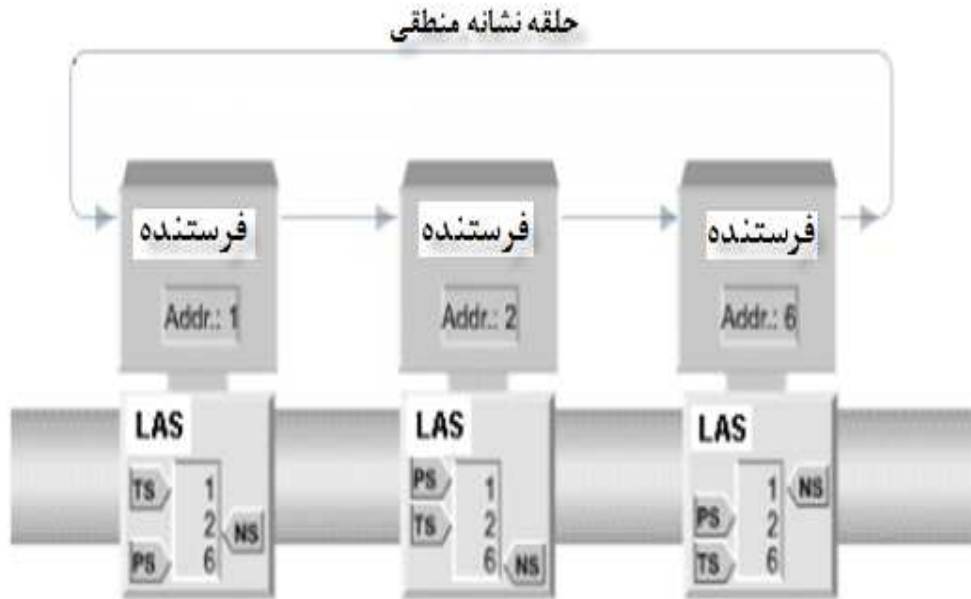
▽ تذکر : نحوه در اختیار گرفتن باس به محیط انتقال بستگی ندارد و فرقی

نمی کند که محیط انتقال کابل مسی باشد یا فیبر نوری.

انتقال اطلاعات بین گره‌ها نیازمند این است که به هر گره يك آدرس يكتا تخصیص دهیم. آدرس های يك شبکه PROFIBUS می توانند بین 0 تا 126 تعیین شوند یعنی حداکثر می توانیم 127 ایستگاه در يك شبکه PROFIBUS داشته باشیم.

اگر بخواهیم بین يك فرستنده و گیرنده هایش ارتباط برقرار کنیم باید از روش فرستنده-گیرنده استفاده کنیم. همانطور که گفته شد مدیریت باس در این روش بر عهده فرستنده است که تعیین می کند، کدام گیرنده اطلاعات را روی باس بگذارد یا از روی باس بخواند. در واقع با برقراری ارتباط فرستنده و گیرنده تضمین نموده‌ایم که هیچگاه تداخل اطلاعات روی باس بوجود نمی آید.

اگر بخواهیم بین چند فرستنده ارتباط برقرار کنیم از روش Token Pass استفاده می کنیم. در این روش يك حلقه منطقی (و نه فیزیکی) بین گره ها برقرار می شود. جهت حلقه بر طبق آدرس گره‌ها از آدرس کمتر به آدرس بیشتر است. گره‌های تشکیل دهنده این حلقه ایستگاه‌های فرستنده هستند و نشانه از يك فرستنده. به فرستنده با آدرس بالاتر منتقل می شود. واضح است زمانی که نشانه به فرستنده با بالاترین آدرس برسد، آن را به پایین ترین آدرس منتقل می کند و به این ترتیب يك حلقه نرم افزاری تشکیل می دهد.

شکل 2-28 ارتباط بین چند فرستنده از روش Token Pass

همانطور که در شکل 2-28 دیده می شود هر ایستگاه دارای يك لیست LAS است

که در آن موارد

زیر مشخص شده است :

- NS : آدرس ایستگاه قبلی در حلقه
- PS : آدرس ایستگاه قبلی^{۱۲۶} در حلقه Token
- TS : آدرس ایستگاه فعلی^{۱۲۷} در حلقه Token

¹²⁶-Previous Station
¹²⁷-This Station

بر اساس این لیست هر ایستگاه می داند نشانه را از چه ایستگاهی بگیرد و به چه ایستگاهی بفرستد.

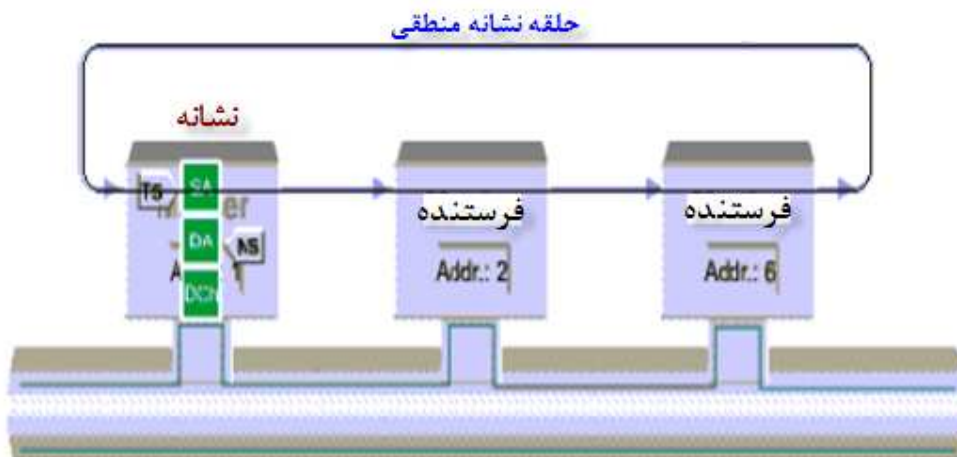
فریم Token

ساختار نشانه^{۱۲۸} در PROFIBUS به صورت شکل زیر و متشکل از 3 قسمت است :

شکل 2-29 ساختار Token در PROFIBUS

- SD : شروع ارسال را نشان می دهد و مقدار آن DC هگزا است.
- DA : آدرس مقصد را نشان می دهد یعنی NS
- SA : آدرس مبدا را نشان می دهد یعنی TC

شکل 2-30 ارتباط بین چند فرستنده و چگونگی انتقال فریم Token

وقتی ایستگاه فعلی (TC) داده‌ای برای ارسال ندارد، نشانه را تحویل ایستگاه‌ها بعدی (NS) می‌دهد. ایستگاه بعدی دریافت نشانه را تایید¹²⁹ می‌کند. اگر ایستگاه فعلی پس از دو بار ارسال نشانه از ایستگاه بعدی تاییدیه دریافت نکرد، در این صورت NS را از لیست LAS خود حذف کرده و نشانه را به ایستگاه بعدتر می‌فرستد. با اطلاعات فوق چرخش نشانه در حلقه منطقی به راحتی انجام می‌گیرد. لازم به ذکر است اگر سیستم تک فرستنده¹³⁰ باشد، پرچم نشانه مرتباً به خود همان فرستنده برگردانده می‌شود. به عبارت دیگر $TS=NS=PS$ خواهد بود. مدت زمانی که طول می‌کشد تا نشانه حلقه را دور بزند و در اختیار همه ایستگاه‌ها قرار گیرد زمان چرخش نشانه¹³¹ نامیده می‌شود. ماکزیمم زمانی که زمان چرخش نشانه می‌تواند طول بکشد را TTR^{132} می‌گویند، که این زمان قابل تنظیم است. همچنین ماکزیمم زمانی که نشانه به صورت اتوماتیک پس از ایجاد پیکر بندی¹³³ سیستم، برای ایستگاه‌های

¹²⁹-Acknowledge

MonoMaster-¹³⁰

¹³¹-Token Rotation Time

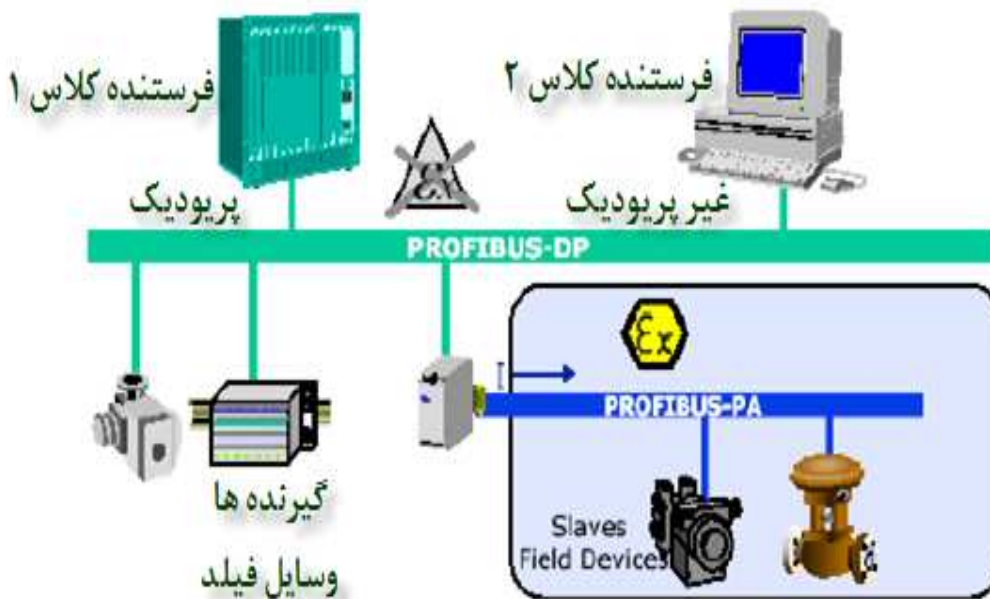
¹³²-Time Target Rotation

¹³³-Configure

فرستنده بوجود می آید و به صورت خودکار آدرس هر گره در حلقه نشانه تعیین می شود. این آدرس ها در قسمت LAS¹³⁴ قرار داده می شوند.

3-3-2 پروتکل PROFIBUS PA

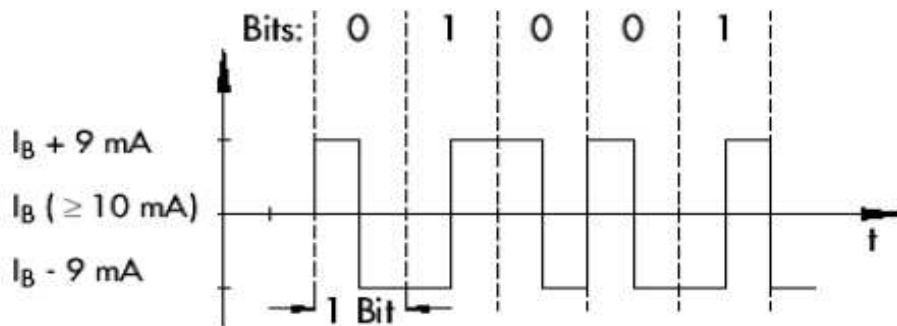
PROFIBUS PA در واقع يك نمونه تكامل یافته PROFIBUS DP است و معمولاً برای سطح Field استفاده می شود. در این روش تکنیک انتقال دیتا، براساس استاندارد IEC 1158-2 می باشد، و در نتیجه به صورت ذاتی در این روش يك ایمنی بالابدست می آید، چون تغذیه عناصر متصل به این شبکه مستقیماً از طریق خط ارتباطی تامین می گردد .

¹³⁴-List Of Active Stations

شکل 2-31 PROFIBUS PA استفاده آن در سطح فیلد

انتقال داده براساس پروتکل Manchester coding صورت می گیرد، که سطح DC برای انتقال داده ندارد، این روش به MBP¹³⁵ موسوم و نام دیگر آن H1 است. در پروتکل MBP بیت 0 زمانی رخ می دهد، که لبه بالارونده سیگنال جریانی داشته باشیم و بیت 1 زمانی رخ می دهد، که لبه پایین رونده سیگنال داشته باشیم مانند شکل (2-32):

شکل 2-32 چگونگی رخ دادن بیت 0 و 1

نحوه انتقال سیگنال به این صورت است که سطح صفرویک به صورت $\pm 9\text{mA}$ بر روی جریان باس مدوله می شود.

در این روش سرعت انتقال داده ثابت و برابر 31.25kbps می باشد، یعنی به طول کابل بستگی ندارد. محیط انتقال می تواند یک کابل جفت پیچیده شده¹³⁶ از نوع شیلد

¹³⁵ -Manchester Coded Bus Powered
¹³⁶ Twisted Pair-

دار^{۱۳۷} یا بدون شیلد^{۱۳۸} باشد. مشخصات فیزیکی و الکتریکی تنها برای چند نوع کابل توسط استاندارد 2-61158 DIN تعیین شده است. این استاندارد برای شبکه PROFIBUS PA کابل های نوع A تا D را پیشنهاد می کنند که مشخصات آنها در جدول زیر آمده است .

	Type A	Type B	Type C	Type D
طراحی کابل	twisted wire pair, shielded	individual or several twisted wire pairs totally shielded	several twisted wire pairs, not shielded	several not twisted lines, not shielded
سطح مقطع کابل	0.8 mm ² (AWG 18)	0.32 mm ² (AWG 22)	0.13 mm ² (AWG 26)	1.25 mm ² (AWG 16)
طول مجاز کابل تا ته خط	1900 m	1200 m	400 m	200 m

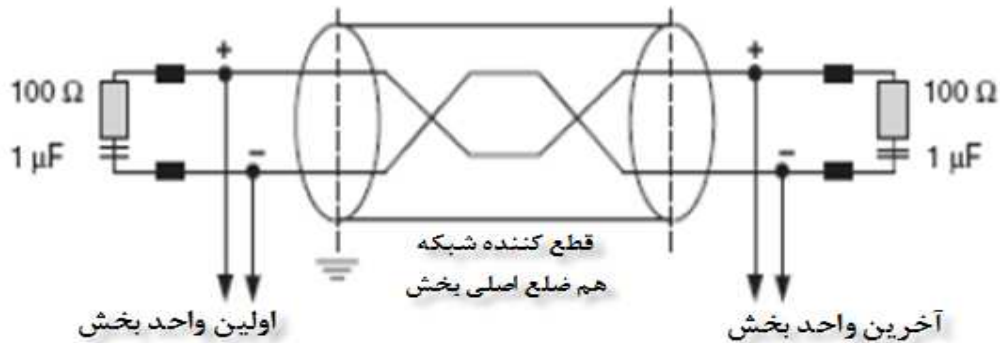
جدول 2-6 مشخصات کابل های نوع A تا B

ابتدا و انتهای خط انتقال معمولاً یک مدار RC به عنوان ترمیناتور^{۱۳۹} قرار می دهند.

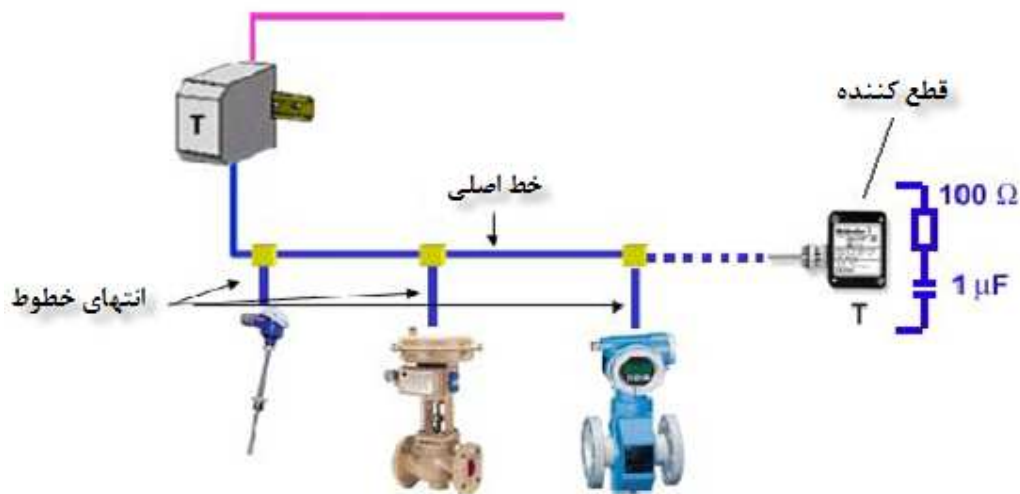
Shielded Twisted Pair-¹³⁷

¹³⁸ -Un Shielded Twisted Pair

Terminator-¹³⁹

شکل 2-33 چگونگی قرار گرفتن RC

شکل 2-34 شکل دیگر چگونگی قرار گرفتن RC

در شبکه PROFIBUS PA امکان استفاده از ساختارهای Star و Tree و یا ترکیبی از آنها وجود دارد، برای افزایش توانایی سیستم امکان ایجاد یک سیستم افزونگی^{۴۰} نیز وجود دارد. در حالت ستاره و درختی باید توجه داشت که طول کابل باید

¹⁴⁰ Redundant-

کمتر از 30 متر باشد. حداکثر تعداد گره ها که امکان اتصال به يك بخش PA دارند، به منبع تغذیه باس، جریان مصرفی گره ها و طول و جنس کابل استفاده شده، بستگی دارد. در بیشترین حالت 32 ایستگاه می توانند به يك بخش PA وصل شوند. تعداد ماکزیمم باید با توجه به محدودیت های زیر محاسبه شود:

محدودیت ها در محیط EEx ib	محدودیت ها در محیط EEx ia
$U_s=14 \text{ to } 24 \text{ V}$ $I_a=250 \text{ mA}$ $P=4.2 \text{ W}$	$U_s=14 \text{ to } 20 \text{ V}$ $I_a=110 \text{ mA}$ $P=1.8 \text{ W}$

جدول 2-7 نمایش محدودیت ها در دو محیط

به عنوان مثال فرض کنید، سیستمی متشکل از تعدادی گیرنده مشابه قرار است در محیط EEx ia به کار گرفته شود، اگر جریان مصرفی هر گیرنده برابر 10 میلی آمپر باشد، در این صورت از رابطه زیر تعداد گره ها بدست می آید.

ماکزیمم جریان مجاز = (تعداد گیرنده) \times (جریان گیرنده) + جریان سیگنال

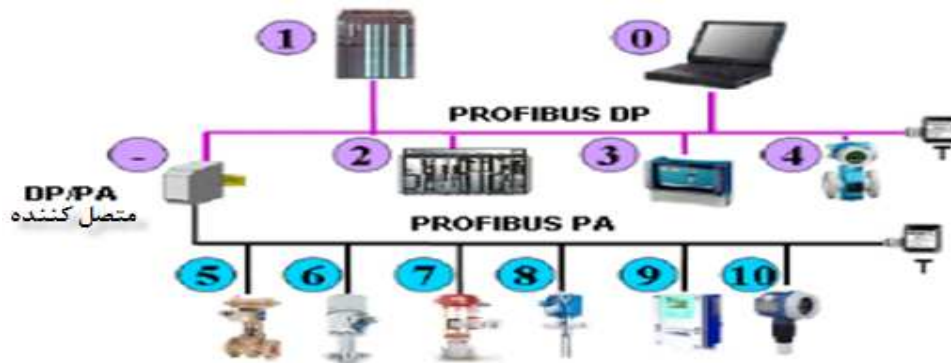
منچستر

$$9 + (10) \times (\text{تعداد گیرنده}) = 110$$

بنابراین ماکزیمم تعداد گیرنده ها برابر 10 به دست می آید. بدیهی است جریان

گیرنده ها متفاوت باشد، باید سیگما به کار برد.

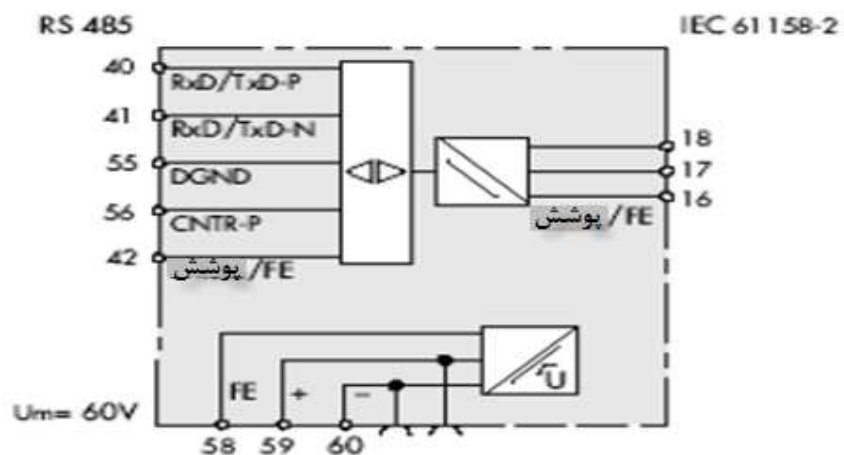
می توان PROFIBUS PA را از طریق کوپلر به PROFIBUS DP وصل کرد، ممکن است عملا این نیاز وجود داشته باشد تا داده از شبکه PA به DP یا برعکس منتقل شود. از آنجا که پروتکل ارتباطی این دو متفاوت است نیاز به واسطه ای به نام کوپلر داریم که در شکل زیر نمایش داده شده است. نکته ای که باید به آن توجه داشت این است که پس از اتصال دوشبکه به یکدیگر آدرس گره ها در کل شبکه باید منحصربه فرد باشند بعلاوه خود کوپلر دارای آدرس نیست.

شکل 2-35 اتصال کوپلر PROFIBUS PA به PROFIBUS DP

کوپلر معمولاً وظایف زیر را به عهده دارد :

- ایزولاسیون الکتریکی بین دوشبکه
- تغذیه کردن شبکه PA
- ایجاد تطابق بین استانداردهای IEC 61158-2 و RS485

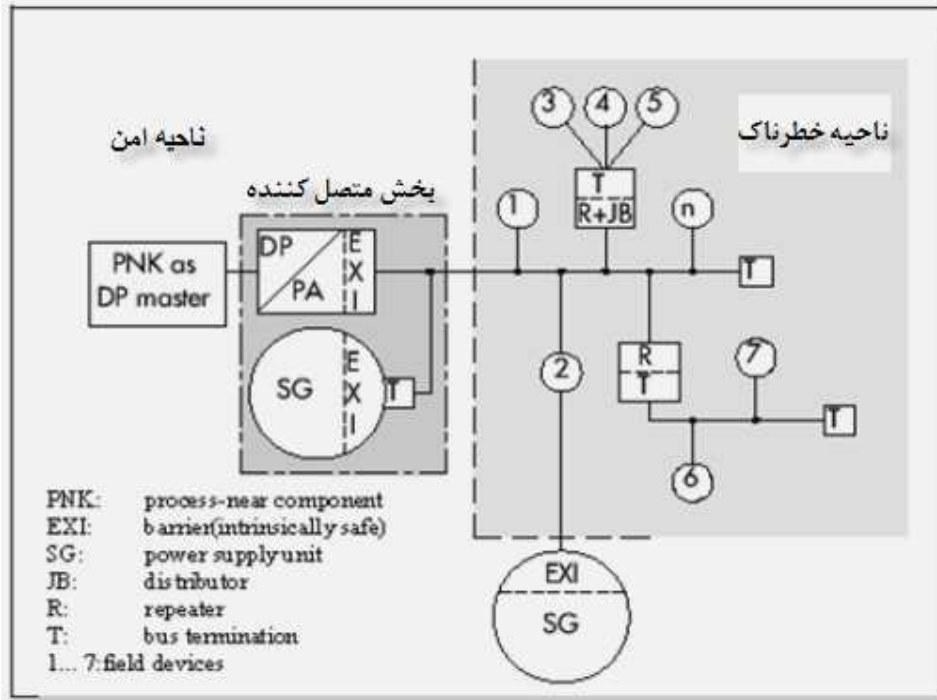

شکل 2-36 نمایی از کویپلر

شکل زیر المان هایی که در شبکه PROFIBUS PA استفاده می شود را نشان می

دهد. جایگاه پایان دهنده^{۱۴۱} ها نیز در آن مشخص است .

¹⁴¹ -Terminator

شکل 2-37 المان هایی که در شبکه PROFIBUS PA وجود دارند

فصل 3: اجزای شبکه PROFIBUS

3-1 مقدمه

شناخت اجزای سخت افزاری شبکه PROFIBUS پیش نیاز پیکربندی آنها در محیط نرم افزاری Step7 است. شبکه PROFIBUS یک شبکه بازمی باشد و محصولات متنوع سازندگان مختلف با قابلیت اتصال به این شبکه عرضه گردیده است. از اینرو معرفی تمام سخت افزارهای موجود در این مجموعه میسر نیست. در این قسمت صرفاً برخی از المانهای سخت افزاری شبکه PROFIBUS که در محیط نرم افزاری Step7 در قالب یک

کاتالوگ ارائه شده‌اند به اجمال معرفی می‌شوند. در این خصوص به دو نکته باید توجه

داشت:

1- این المانها مربوط به پروتکل های DP و FMS هستند.

2- در مورد محصولات سازندگان دیگر (به جز زیمنس) صرفا به نحوه پیکربندی

آنها و آن هم در بخشهای بعدی اشاره خواهد شد.

2-3 اجزای اصلی PROFIBUS DP

از آنجا که عملکرد DP بر روش گیرنده / فرستنده استوار است لذا می‌توان اجزای این

شبکه را به دو دسته اصلی تقسیم کرد :

1- DP های فرستنده.¹⁴²

2- DP های گیرنده.¹⁴³

1-2-3 DP های فرستنده

دو نوع DP فرستنده در مجموعه S7-300 و S7-400 وجود دارد.

نوع اول : بعضی CPU های پورت مخصوص PROFIBUS DP دارند. معمولاً

همیشه در انتهای نام این CPU ها عبارت 2DP وجود دارد. مثال هایی از این CPU ها

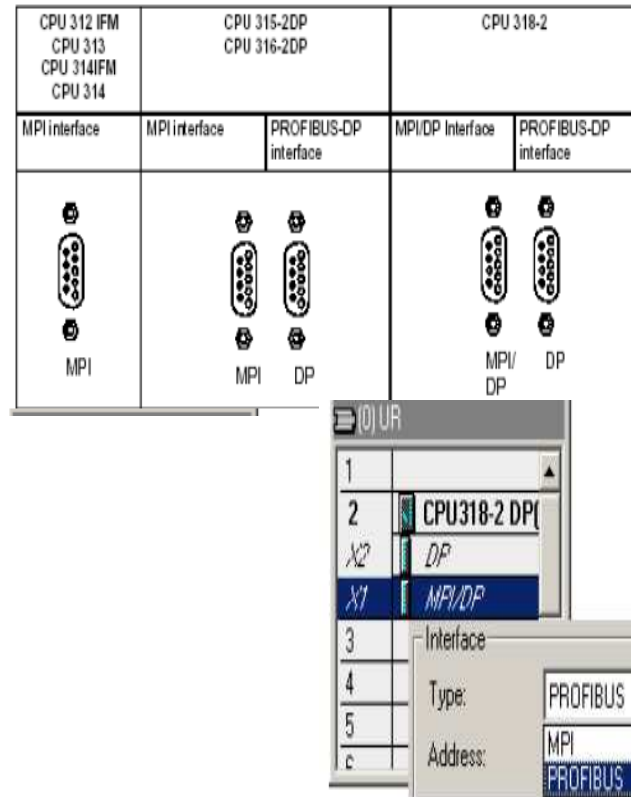
به شرح زیر می باشد:

DP Master-¹⁴²

¹⁴³ - DP Slave

CPU 417-4 و CPU 412-1 و CPU 318-2DP و CPU 315-2DP

همه CPU های S7 دارای پورت MPI هستند که برای PC/PG استفاده می شوند. در عین حال می توان از آن برای شبکه کردن نیز استفاده کرد. شبکه MPI خاص زیمنس است و استاندارد جهانی ندارد. پورت DP بر روی همه CPU ها موجود نیست. اگر CPU فاقد پورت DP باشد، امکان اتصال مستقیم آن به شبکه PROFIBUS وجود ندارد و برای این منظور باید کارت CP در کنار CPU نصب گردد. پورتهای روی برخی از CPU ها در شکل زیر نشان داده شده است.

شکل 3

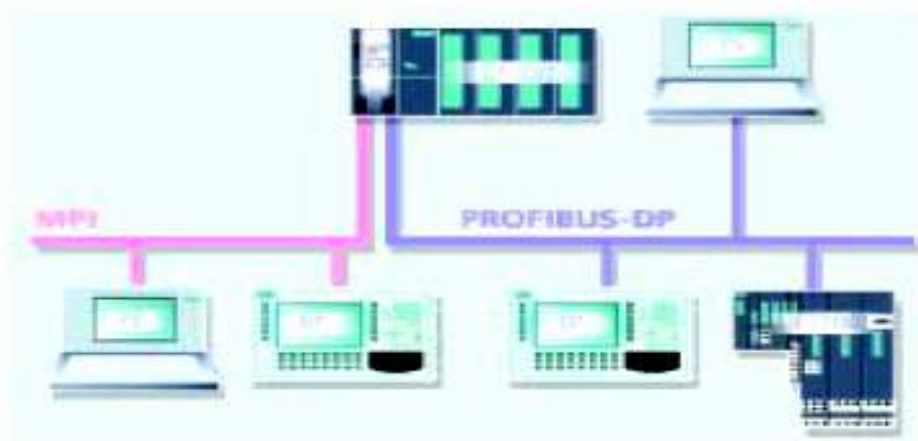
1- پورتهای روی برخی از CPU ها

در برخی از CPU ها پورت MPI می تواند به صورت DP تنظیم شود. یعنی CPU به عنوان DP فرستنده روی دوشبکه PD که از یکدیگر مستقل هستند عمل می کند. برای این تنظیم کافی است در تنظیمات سخت افزاری CPU در برنامه Hwconfig با کلیک کردن روی MPI/DP قسمت interface را مانند شکل 3-1 تغییر دهیم .

باید توجه داشت که در این حالت ارتباط با PG/PC از طریق پورت DP امکان پذیر است. نکته دیگری که باید خاطر نشان کرد این است که وقتی CPU از طریق

پورت DP شبکه می شود همزمان می توان آن را از طریق پورت MPI نیز به شبکه

MPI متصل نمود. مانند شکل زیر:

شکل 2-3 شبکه شدن CPU از طریق پورت DP و MPI

نوع دوم: اگر CPU فاقد پورت DP باشد یا اگر لازم باشد علاوه بر پورت DP که به یک

شبکه PROFIBUS متصل است، شبکه یا شبکه های DP دیگری نیز داشته باشیم.

در این صورت باید از کارت های زیر استفاده کنیم:

- کارت های CP با قابلیت پشتیبانی PROFIBUS DP مثل CP 342-5 و

CP 343-5

- کارت های IM در S7-400 با قابلیت پشتیبانی PROFIBUS DP مثل:

IM 467

تذکر: برخی از CPUهای S7-400 دارای اسلایدی برای نصب يك Submodule به

نام IF هستند که از طریق آن می توان يك شبکه DP جداگانه نیز ایجاد نمود. مثل

CPU 417-4 در IF 964-DP

شکل 3-3 شبکه شدن CPU از طریق پورت DP و MPI

2-2-3 DP های گیرنده

DP های گیرنده در واقع تجهیزات جانبی و نا متمرکز هستند که با فرستنده ارتباط

می گیرند.

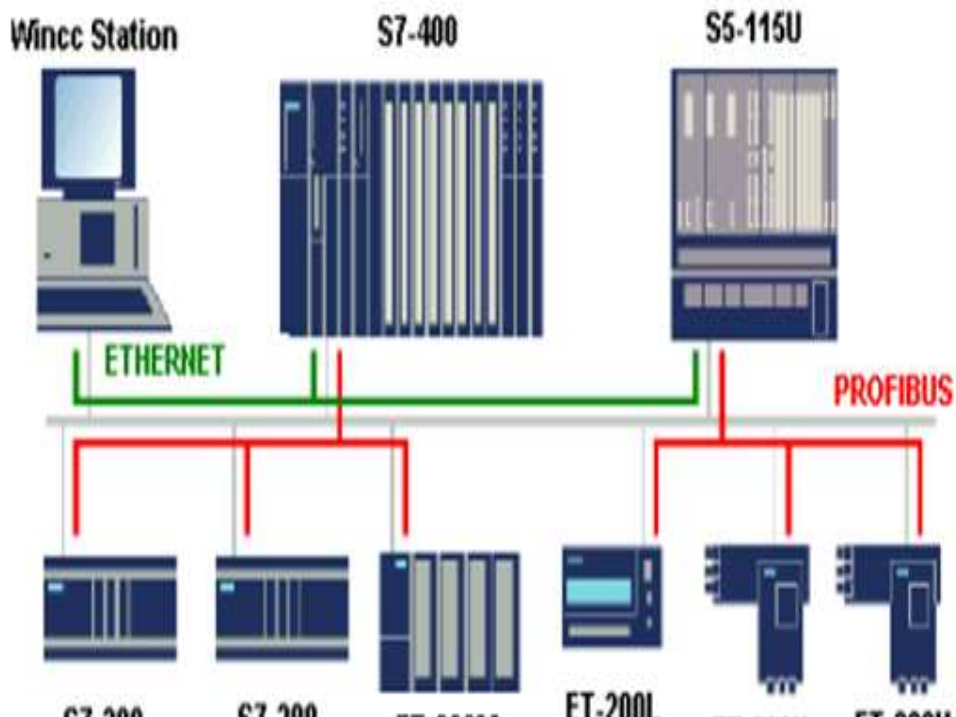
گیرنده ها طیف گسترده ای از تجهیزات را شامل می شوند. برخی از مهمترین آنها در

جدول زیر ذکر شده اند.

عنوان	شرح
Closed Loop Controller	PID کنترلرها
Simoreg	دراپوهای DC
Simovert	دراپوهای AC
Sipos	عملگرهای برقی
Sensoric	دوربین های صنعتی
Ident	وسیله تشخیص بارکد
IPC	پانل های اپراتوری
NC	دستگاههای کنترل عددی
Switching Device	دژکتورها
ET	ترمینالهای Remote I/O

جدول 1-3 انواع DP های گیرنده

اینها همه تجهیزاتی هستند که امکان اتصال به شبکه PROFIBUS در آنها وجود دارد. اما مشهورترین طیف DP های گیرنده، ورودی-خروجی های توزیع شده^{۱۴۴} هستند و در این میان معروفترین ورودی-خروجی های توزیع شده های زمینس در واقع همان

^{۱۴۵}ETها هستند. وقتی صحبت از FieldBus می‌شود، معمولاً مهمترین مزیت آن را حذف کابل کشی‌های موازی و استفاده از Remote I/O برای انتقال سیگنال ذکر می‌کنند. این کار توسط ETها انجام می‌شود. ETها در سطح فیلد به صورت پراکنده نصب می‌شوند و در هر منطقه سیگنال‌های ورودی- خروجی^{۱۴۶} را جمع‌آوری کرده و از طریق شبکه به فرستنده انتقال می‌دهند.

شکل 3-4 چگونگی ارتباط ETها

ETها را می‌توان به دو دسته فشرده^{۱۴۷} و ماژولار^{۱۴۸} دسته‌بندی کرد. وقتی گفته می‌شود که یک وسیله فشرده است، منظور این است که ساختار آن ثابت است و امکان اضافه یا کم کردن کارتهایی را مانند کارت I/O ندارد، اما در نوع ماژولار امکان اضافه کردن تعدادی ماژول وجود دارد که به این ترتیب یک ساختار قابل انعطاف در اختیار کاربر قرار می‌گیرد.

مشخصات اصلی برخی از مهمترین ETهای زیرممنس در جدول 3-2 آمده است.

¹⁴⁵-Electronic Terminal

¹⁴⁶-In put / Out put

¹⁴⁷-Compact

¹⁴⁸-Modular

Compact - مناسب برای تعداد محدودی سیگنال دیجیتال - IP20	ET200L
Compact - مناسب برای تعداد محدودی سیگنال دیجیتال و آنالوگ - IP20	ET200B
Compact - مناسب برای تعداد محدودی سیگنال دیجیتال و آنالوگ - IP65	ET200R
Compact - مناسب برای تعداد محدودی سیگنال دیجیتال و آنالوگ - IP67	ET200C
Modular - مناسب برای حجم زیاد I/O - با کارتهای S7-300	ET200M
Modular - مناسب برای حجم متوسط I/O - دارای استارتر موتور - IP20	ET200S
Modular - مناسب برای حجم متوسط I/O - دارای استارتر موتور و مدول پنوماتیک - IP65	ET200X
Modular - مناسب برای حجم زیاد I/O - با کارتهای S5-100U	ET200U

جدول 2-3 مشخصات اصلی ET های زیمنس

شکل 3-5 انواع ET های اصلی ساخت زیمنس

عناوین فوق هر کدام به يك خانواده اطلاق می‌شود. هر يك از آنها به چندین نوع با قابلیت‌های مختلف تقسیم می‌شوند. عنوان کارت ارتباطی آن IM است و برای هر ET چندین مدل کارت IM وجود دارد.

انتخاب ET مناسب توسط کاربر بسته به نیاز انجام می‌شود ولی باید خاطرنشان کرد که در بین ET های فوق ET 200M پر کاربردتر از سایرین است. از دلایل این موضوع یکسان بودن کارت‌های آن با کارت‌های S7-300 را می‌توان ذکر کرد. لازم است یادآوری کنیم ورودی- خروجی‌های توزیع شده‌ای که از طریق DP‌های گیرنده برای DP‌های فرستنده فراهم می‌شوند دقیقاً مانند ورودی- خروجی‌هایی که به صورت مرکزی^{۱۴۹} متصل به فرستنده هستند عمل می‌کنند. تنها استثنا در این مورد -CP 342 است. این موضوع در هنگام پیکربندی توسط Step 7 روشن‌تر می‌شود.

3-3 فرستنده با امکان عملکرد گیرنده

نکته دیگری که در بحث انواع فرستنده و گیرنده لازم به ذکر است این است که بعضی DP‌های واسط^{۱۵۰} متعلق به مجموعه S7-300 مانند CPU 315-2DP و یا CP 342-5 هم می‌توانند به صورت DP فرستنده و هم به عنوان DP گیرنده عمل کنند. در حالتی که در این تجهیزات، حالت DP گیرنده انتخاب می‌شود، باید تکنیک در اختیار

¹⁴⁹-Central
¹⁵⁰-Interface

گرفتن باس را هم معین کنیم. دو مد برای تکنیک در اختیار گرفتن باس قابل تعریف

است:

- DP گیرنده مانند گره فعال¹⁵¹

- DP گیرنده مانند گره غیر فعال¹⁵²

از دیدگاه پروتکل DP نحوه ارتباط و تبادل داده در DP گیرنده فعال و DP گیرنده غیر فعال یکسان است. تنها تفاوت این است که DP گیرنده فعال علاوه بر ارتباط عادی با فرستنده مربوطه یک نشانه هم در اختیار دارد، که می‌تواند با سایر گره‌ها ارتباط بگیرد و مستقیماً به تبادل داده بپردازد. این کار از طریق سرویس FDL¹⁵³ و توابع S7 صورت می‌گیرد. قابلیت فوق این امکان را فراهم می‌سازد که در حالی که شبکه DP در حال تبادل اطلاعات و انجام کارهای مربوطه است، این وسایل بدون اینکه مزاحمتی برای شبکه DP ایجاد کند، از طریق شبکه DP با وسایلی همچون OP، PG و PC ارتباط بگیرند. به این ترتیب در حالت DP گیرنده غیر فعال این فرستنده است که تعیین می‌کند که کدام DP گیرنده غیر فعال باس را در اختیار بگیرد. اما برای DP گیرنده فعال همانطور که در فوق توضیح داده شد وضعیت فرق می‌کند.

تنظیم عملکرد فرستنده یا گیرنده برای این تجهیزات توسط Step 7 انجام می‌شود.

¹⁵¹-DP Slave As Active Node

¹⁵²-DP Slave As Passive Node

¹⁵³-Fieldbus Data Link

4-3 گیرنده هوشمند^{۱۵۴}

يك نوع DP گیرنده دیگر نیز وجود دارد که به آن گیرنده هوشمند (I-Slave) گفته

می‌شود. انواع گیرنده‌های هوشمند به شرح زیر می‌باشد:

• انواع DP‌های فرستنده که قابلیت عمل کردن در مد گیرنده را هم دارند.

مانند : CPU 316-2DP, CPU 315-2DP, CPU 341-5 , CPU

318-2 DP

• ET‌های CPU دار مانند : ET 200S, ET 200X

در ارتباط معمولی فرستنده با DP‌های گیرنده، فرستنده مستقیماً به ناحیه ورودی-

خروجی در DP گیرنده دسترسی دارد اما در ارتباط فرستنده با گیرنده‌های هوشمند ،

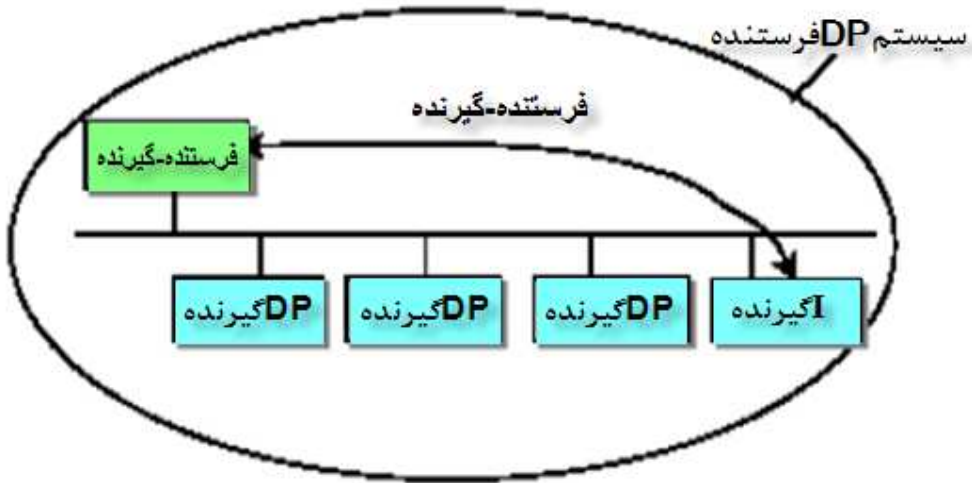
مستقیماً به ورودی- خروجی دسترسی ندارد بلکه گیرنده هوشمند يك پردازش اولیه

روی ورودی- خروجی انجام می‌دهد و سپس تصویر آنها را در اختیار فرستنده قرار می-

دهد و فرستنده از طریق حافظه گیرنده هوشمند به ورودی- خروجی‌های گیرنده

هوشمند دسترسی دارد.

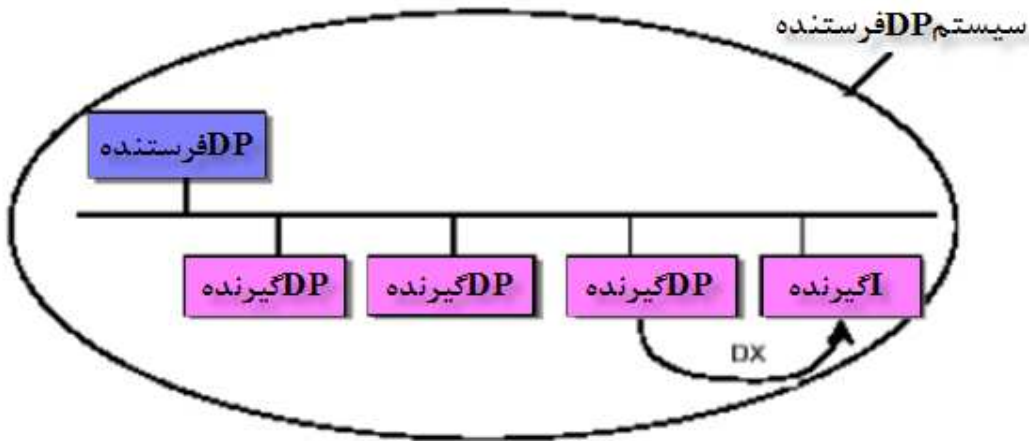
¹⁵⁴-Intelligent Slave

شکل 3-6 نحوه ارتباط DP Master با I-Slave

قابلیت دیگر گیرنده هوشمند امکان تبادل داده مستقیم با گیرنده‌های دیگر است.

قابلیتی که در PROFIBUS DP-V2 منظور شده است.

شکل 3-7 نحوه ارتباط I-Slave با دیگر Slave ها

5-3 گیرنده با قابلیت اتصال به فیبر نوری

کارت‌هایی که در انتهای کد آنها کلمه FO نوشته شده قابلیت اتصال به فیبر نوری را

مستقیماً دارند. در بین ETها موارد زیر دارای اتصال مستقیم FO هستند :

- ET 200M با کارت IM 153-2 FO
- ET 200S با کارت IM 151-1 FO
- ET 200 X با کارت X-BM 143 FO

3-6 اجزای اصلی PROFIBUS FMS

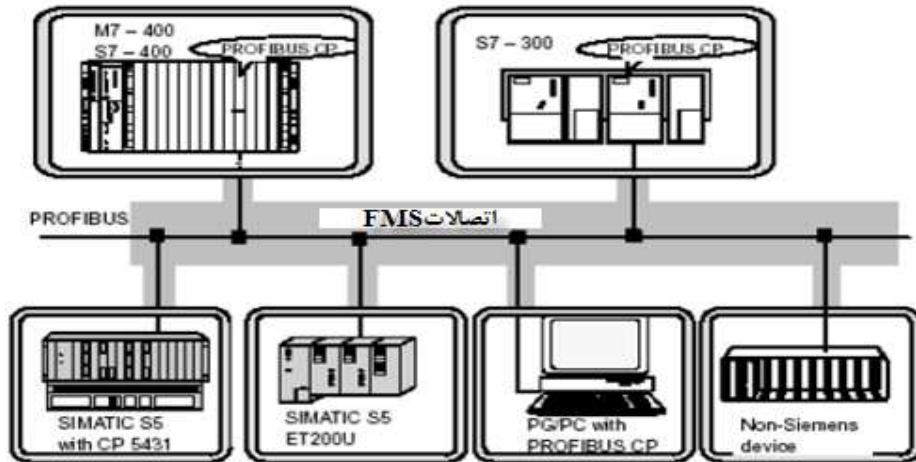
ارتباط FMS مبتنی بر تکنیک انتقال نشانه^{۱۵۵} و بین چند فرستنده می‌باشد. در این روش هر ایستگاه نیازمند کارت شبکه‌ای است که ارتباط FMS را حمایت کند. با وجود این کارت سخت افزار خاص دیگری لازم نیست، یعنی کابل کانکتور و سایر اجزایی که برای DP استفاده می‌شوند را نیز می‌توان مشترکاً برای FMS نیز به کار برد. برای PLCهای S7-300 کارت CP343-5 و برای PLCهای S7-400 کارت CP443-5 دارای قابلیت FMS است. با نصب کردن آنها و اتصال به PROFIBUS تبادل اطلاعات با برنامه نویسی قبلی توسط کارهای^{۱۵۶} خاص انجام می‌شود.

¹⁵⁵-Token Pass

¹⁵⁶-Function

PLC های PC , S5 , PG و سخت افزارهای غیر زیمنس را نیز با کارت شبکه مناسب

می توان به صورت FMS پیکر بندی کرد.

شکل 3-8 اجزای اصلی FM PROFIBUS

7-3 سایر اجزای شبکه PROFIBUS

سایر اجزای مهم شبکه PROFIBUS با تقسیم بندی بر حسب روش انتقال به شرح

زیر است :

1-7-3 اجزای شبکه RS-485

دراین روش همان طورکه قبلا توضیح داده شد انتقال سیگنال به صورت الکتریکی

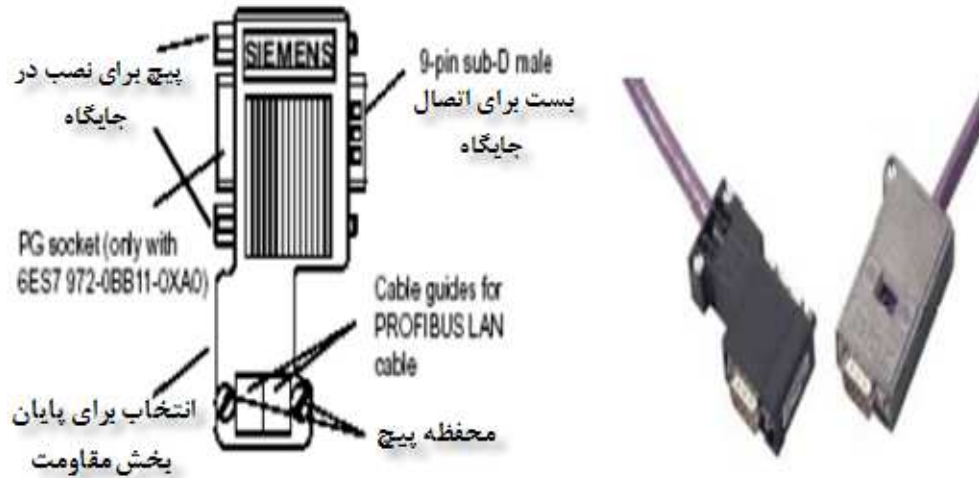
است کابل، کانکتور، ریپترازعمده اجزای این شبکه محسوب می گردند.

کابل شبکه RS-485

کابل مسی در شبکه PROFIBUS يك کابل دورشته شیلددار یا STP است. مشخصات اصلی این کابل طبق استاندارد در بخش قبل ذکر گردید. امروز کابل های متنوعی توسط سازندگان مختلف جهت استفاده در شبکه PROFIBUS عرضه می شود. برخی از این کابلها ویژگی های خاص دارند در مقابل آتش سوزی یا تماس با مواد شیمیایی مقاومتر هستند. بسته به کاربرد باید کابل مورد نظر را انتخاب نمود.

کانکتور RS-485

کانکتورهای PROFIBUS به صورت 9 پین نری^{۱۵۷} بوده و دارای انواع مختلف هستند، که کاربرد آنها متفاوت است بیشتر این کانکتورها دارای ترمینیتور هستند و سوئیچی روی آنها برای ON/OFF کردن ترمینیتور وجود دارد. برخی از کانکتورها پورتهای در پشت دارند که می توان به آن PG یا PC رامتصل نمود. شایان ذکر است برخی از کابل های مجهز به کانکتور نیز عرضه شده اند. مانند 830-1 و 830-2

شکل 3-9 کانکتورهای RS-485

تکرارکننده^{۱۵۸} RS-485

کاربرد تکرارکننده در موارد زیر است:

- وقتی بیش از 32 گره روی شبکه PROFIBUS داشته باشیم.
- وقتی نیاز باشد بخشهای باس از یکدیگر به صورت الکتریکی ایزوله باشد.
- وقتی تعداد گرهها کمتر از 32 ولی طول کابل به حد ماکزیمم تعیین شده زیر رسیده باشد.

سرعت انتقال	ماکزیمم طول کابل در هر بخش بر حسب متر
-------------	---------------------------------------

9/6 تا 93/75 کیلو بیت برثانیه	1000
187/5 کیلو بیت برثانیه	800
500 کیلو بیت برثانیه	400
1/5 مگا بیت برثانیه	200
3 تا 12 مگا بیت برثانیه	100

جدول 3-3 مشخصات طول کابل‌ها در هر بخش

حداکثر 9 تکرارکننده را می توان در يك شبکه PROFIBUS سری کرد. دراین حالت

فاصله بین دوگره نباید ازمقادیر مندرج زیر بیشتر باشد.

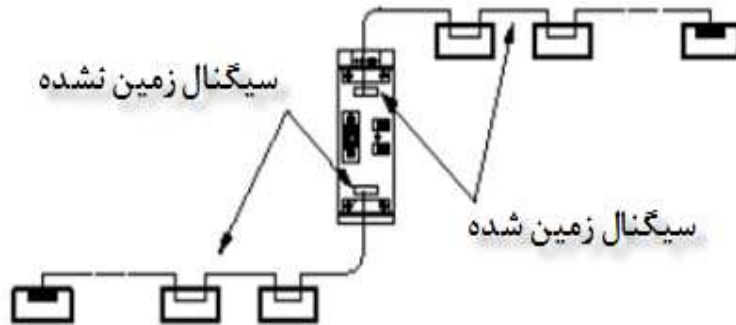
سرعت انتقال	ماکزیمم طول کابل بین دو گره برحسب متر
9/6 تا 93/75 کیلو بیت بر ثانیه	10000
187/5 کیلو بیت بر ثانیه	8000
500 کیلو بیت بر ثانیه	4000
1/5 کیلو بیت بر ثانیه	2000

3 تا 12 کیلو بیت بر ثانیه	1000
---------------------------	------

جدول 3-4 مشخصات طول کابل‌ها بین دو گره

سرعت انتقال داده که باید برای تمام عناصر شبکه یکسان انتخاب شود برای تکرارکننده با سوئیچی که روی آن تعبیه شده بین 9.6 Kbps تا 12 Mbps قابل انتخاب است.

لازم به ذکر است در محل اتصال هر بخش به تکرارکننده یک ترمیناتور وجود دارد که با توجه به توپولوژی مورد نظر باید آنها را ON یا OFF نمود. توضیحات بیشتر در بخش بعد آمده است. [2]

شکل 3-10 محل قرارگیری ترمیناتور

3-7-2 اجزای شبکه فیبر نوری

اجزای شبکه فیبر نوری را نیز می‌توان به دو دسته فعال و غیر فعال تقسیم کرد. ¹⁵⁹OBT و ¹⁶⁰OLM از اجزای فعال و کابل و کانکتور نوری از اجزای غیر فعال هستند که در زیر تشریح شده‌اند. علاوه بر اینها کارتهای ¹⁶¹CP و IMهایی که در انتهای کد آنها کلمه FO وجود دارد از اجزای شبکه نوری محسوب می‌شوند.

OBT

OBT وسیله ای است که توسط آن می‌توان یک گره شبکه الکتریکی RS-485 را به شبکه نوری متصل نمود. OBT علاوه بر این اتصال نقش یک تکرار کننده ¹⁶² را نیز بازی می‌کند. فرض کنید شبکه‌ای نوری برای PROFIBUS داریم که در آن برخی از تجهیزات مستقیماً به آن متصل شده‌اند. ولی برخی دیگر دارای ارتباط نوری نیستند و فقط پورت RS-485 دارند. در این حالت مانند شکل 3-12 با استفاده از OBT تجهیزات فوق را به فیبر نوری متصل می‌کنیم. اتصال الکتریکی به پورت 9 پینی RS-485 وصل می‌شود و دو محل اتصال نیز برای فیبر نوری دارد. فقط کابل‌های نوری پلاستیکی و پلیمری ¹⁶³ را می‌توان به این وسیله متصل کرد و امکان اتصال کابل نوری شیشه‌ای به آن وجود ندارد. از همین جا مشخص است که OBT برای طول محدودی از فیبر نوری می‌تواند بکار رود (50 متر برای فیبر پلاستیکی و 300 متر برای فیبر پلیمری).

¹⁵⁹-Optical Bus Terminal

¹⁶⁰-Optical Linking Module

¹⁶¹-Communication Processor

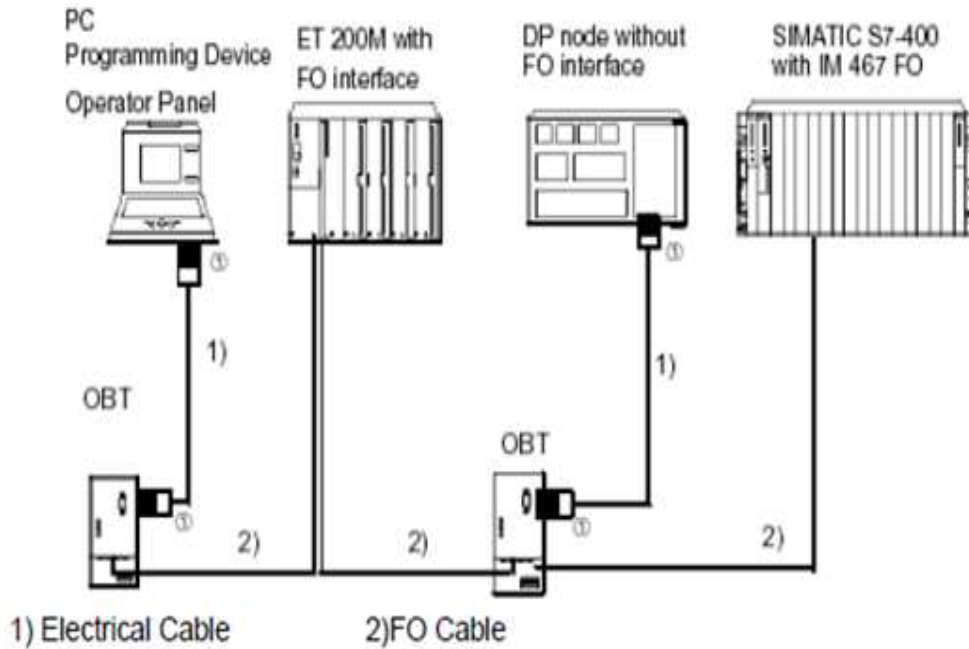
¹⁶²-Repeater

¹⁶³-PCF

OBT تمام سرعت‌های انتقال داده در PROFIBUS را حمایت می‌کند یعنی از 9.6 Kbps تا 12 Mbps. نکته مهم دیگر که باید به آن توجه داشت این است که دو طرف کابل الکتریکی متصل به OBT باید توسط قطع کننده (ترمیناتور) بسته شود.

شکل 11-3 OBT

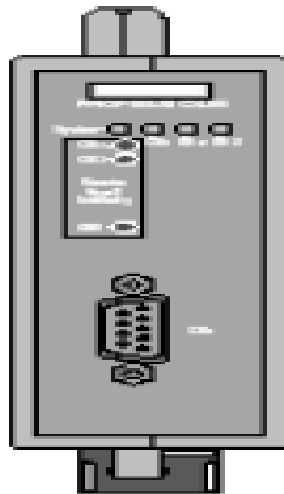

شکل 3-12 نحوه اتصال تجهیزات به فیبر نوری با استفاده از OBT

OLM

OLM وسیله‌ای است که توسط آن می‌توان شبکه الکتریکی RS-485 را به شبکه نوری متصل نمود. برخلاف OBT هر سه نوع فیبر نوری پلاستیکی، پلیمری و شیشه‌ای را می‌توان به آن متصل نمود.

با استفاده از OLM می‌توان توپولوژی‌های باس و ستاره و همچنین حلقوی دوبل برقرار کرد. بسیاری از OLMها دارای یک خروجی برای اندازه‌گیری سیگنال هستند. در این

خروجی می‌توان کیفیت سیگنال نوری را بررسی کرد. خروجی توسط ولت‌متر اندازه‌گیری می‌شود و با استفاده از منحنی کیفیت سیگنال وضعیت سیگنال نوری مشخص می‌گردد.

شکل 3-13 OLM

کانکتوری که فیبر نوری را به OLM متصل می‌کند باید از نوع BFOC باشد. OLMها انواع مختلف دارند که قابلیت‌های آنها با هم متفاوت است. مهمترین ویژگی‌های OLMهای عرضه شده توسط زیمنس در جدول 3-3 مقایسه شده است.

OLM	P 11	P 12	G 11	G 12 G 12- EEC	G 11- 1300	G 12- 1300
تعداد پورت های نوع الکتریکی	1	1	1	1	1	1
تعداد پورت های نوع نوری	1	2	1	2	1	2
فیبر نوری پلاستیکی 980/1000 میکرو متر	80 متر	80 متر	-	-	-	-
فیبر نوری PCF 200/230 میکرو متر	400 متر	400 متر	-	-	-	-
فیبر نوری کوارتز 10/125 میکرو متر	-	-	-	-	15 کیلو متر	15 کیلو متر

کوارتز	فیبر نوری	-	-	3000 متر	3000 متر	10 کیلو متر	10 کیلو متر
	50/125 میکرو متر						
کوارتز	فیبر نوری	-	-	3000 متر	3000 متر	10 کیلو متر	10 کیلو متر
	62.5/125						

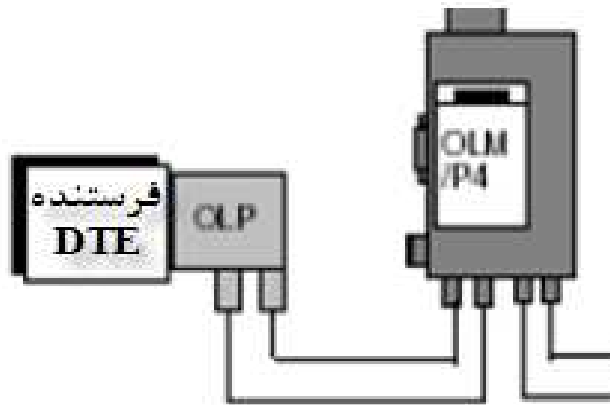
جدول 3-3 مقایسه ویژگیهای OLM زیمنس

OLMها تمام سرعت‌های انتقال داده در شبکه PROFIBUS را حمایت می‌کنند یعنی از 9.6 Kbps تا 12 MBPS. یکی دیگر از ویژگی‌های مهم OLMها توانایی جدا کردن باس در موقع بروز خطاست^{۱۶۴}. یعنی به محض اینکه خطایی را در کانالی تشخیص دهد آن کانال را بلوکه می‌کند. این قابلیت باعث میشود که یک شبکه حلقوی در صورت بروز خطا به طور اتوماتیک تبدیل به باس شده و به کار خود ادامه دهد. شبکه الکتریکی RS-485 در موقع اتصال به OLM لازم است توسط قطع کننده (ترمیتور) بسته شود.

OLP^{۱۶۵}

OLP کانکتوری است که مستقیماً از یک طرف به پورت RS-485 و از طرف دیگر به فیبر نوری پلاستیکی متصل می‌گردد. OLP می‌تواند برای ارتباط با OLM استفاده شود.

¹⁶⁴-Fault¹⁶⁵-Optical Link Plug

شکل 3-14 نحوه ارتباط OLP با OLM

شرایطی که برای استفاده از OLP وجود دارد عبارتند از :

- وسیله مورد نظر دارای پورت RS-485 به صورت کانکتور مادگی¹⁶⁶ 9 پین باشد.
 - ارتباط PROFIBUS در آن نقطه توانایی تغذیه 80 میلی آمپر را با 5 ولت داشته باشد (پین های 5 و 6).
 - وسیله مورد نظر یک وسیله غیر فعال¹⁶⁷ روی شبکه PROFIBUS باشد (یک گیرنده مانند E 200) البته اگر OLP به صورت نقطه به نقطه به OLM وصل شود می تواند در طرف دیگر به یک فرستنده متصل باشد.
- جدول 3-4 امکان ارتباط OLP را به وسایل مختلف نشان می دهد.

¹⁶⁶-Female

¹⁶⁷-Passive

نام وسایل	فرستنده/گیرنده	OLP می تواند استفاده شود
SIMATIC S5 IM 308-C CP 5431 FMS/DP S5-95U/Dp	M+S M M+S	Yes Yes Yes
SIMATIC S7-300 CP 342-5 CPU 314 CPU 315-2-DP	M+S M M+S	Yes Yes Yes
SIMATIC S7-400 CP 343-5 CP 443-5 CPU 413-2 DP CPU 414-2 DP	M M+S M M	Yes Yes No No
PC MODULES CP 5412 A2 CP 5411	M	Yes

	M	Yes
DISTRIBUTED I/Os		
ET 200M,IM 153	S	Yes
ET 200U,IM318-30	S	Yes
ET 200B	S	Yes
ET 200L	S	No
ET 200C	S	No
ET 200X	S	No
MISCELLANEOUS		
REPETER RS-485	---	Yes
OLM,CHANNEL 1	---	No

جدول 3-4 ارتباط OLP با وسایل مختلف

کابل فیبر نوری

کابل‌های نوری همانند کابل‌های الکتریکی در انواع مختلف و توسط سازندگان مختلف عرضه می‌شوند. برخی از ویژگی‌هایی که انواع کابل‌های نوری را از هم متمایز می‌کند عبارتند از :

- جنس هسته
- ضخامت هسته
- تعداد رشته
- پوشش کابل

اولین فاکتور در انتخاب کابل‌های نوری، جنس هسته است که می‌تواند پلاستیکی یا پلیمری یا شیشه‌ای باشد. نوع پلاستیکی برای مسافت‌های کوتاه بکار می‌رود و ضخامت هسته آن بیش از سایرین (980 میکرو متر) است. نوع شیشه‌ای برای مسافت‌های طولانی استفاده می‌شود و ضخامت هسته آن کمتر از بقیه است (62/5 میکرو متر). نوع پلیمری ویژگی‌هایی بین انواع پلاستیکی و شیشه‌ای دارد. کانکتورهای فیبر نوری کانکتورها به صورت یک طرفه^{۱۶۸} هستند ولی برخی از آنها برای کارتهای خاص مانند IM 153-2 FO , IM 467 FO باید همراه با آداپتور بسته شوند. برای اتصال

¹⁶⁸-Simplex

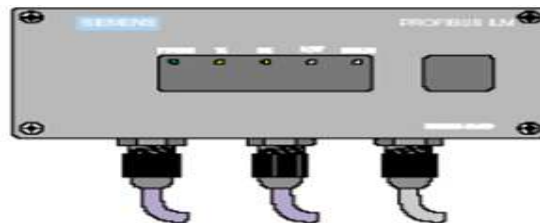
دقیق مثلا ارتباط بین دو OLM با مسافت زیاد، کانکتورهای یک طرفه مناسب نیستند و باید از نوع BFOC استفاده کرد.

شکل 3-15 کانکتورهای فیبر نوری

3-8 اجزای شبکه بدون سیمدر PROFIBUS

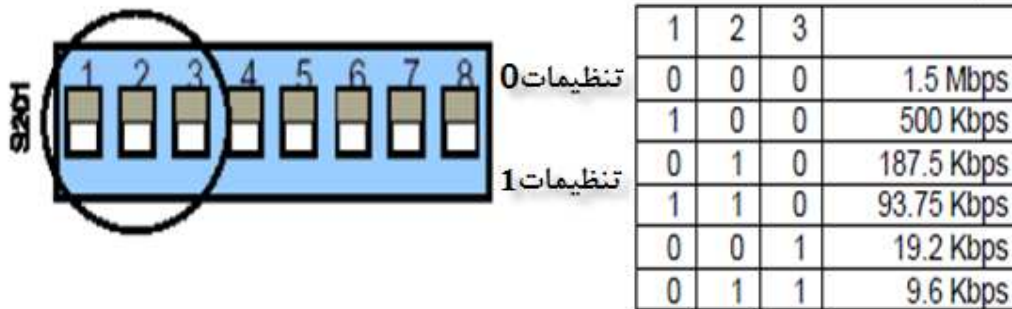
شبکه بدون سیم که برای PROFIBUS استفاده می‌شود مبتنی بر روش انتقال نور بدون قرمز است. مسافت انتقال سیگنال در این روش کم و حداکثر تا 15 متر است و برای دستگاه‌های متحرک یا چرخان با فاصله نزدیک مناسب است. وسیله‌ای که برای انتقال استفاده می‌شود،¹⁶⁹ ILM دارد. ILMها به صورت جفتی بکار می‌روند و برای تبادل داده باید یکدیگر را ببینند. یعنی مانعی بین آنها وجود نداشته باشد.

¹⁶⁹-Infrared Link Module

شکل 3-16 ILM

اصول کار بدین نحو است که سیگنال الکتریکی RS-485 توسط کابل به ILM ارسال می‌گردد. ILM آن را به نور مادون قرمز تبدیل کرده و به ILM دیگر ارسال می‌کند. ILM گیرنده سیگنال را بازیابی کرده و مجدداً به صورت الکتریکی روی کابل PROFIBUS می‌فرستد. روش انتقال به صورت نیم دو طرفه‌ای^{۱۷۰} است یعنی در هر لحظه فقط یک ILM می‌تواند فرستنده باشد. سرعت انتقال بین 9600 bps تا 1.5 Mbps و توسط سوئیچ‌های 3، 2، 1 روی ILM قابل تنظیم است، مطابق شکل 3-17 و جدول 3-5.

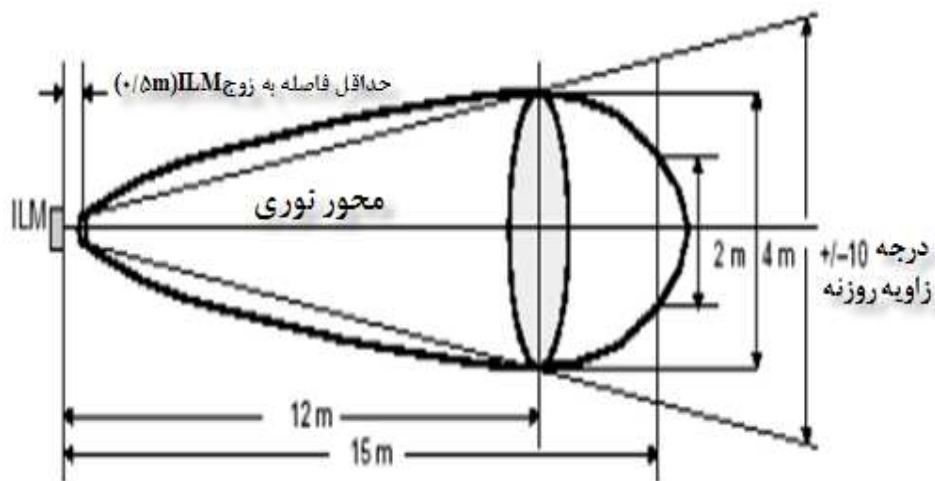

جدول 3-5 تنظیم سرعت انتقال داده روی ILM شکل 3-17 سوئیچ‌های تنظیم سرعت

داده در ILM

¹⁷⁰-Half Duplex

ساختار مکانیکی ILM یکپارچه^{۱۷۱} بوده و دارای IP 65 می‌باشد. هر ILM دارای یک قطع کننده برای شبکه الکتریکی است، که با استفاده از سوئیچ روی ILM می‌توان آن را ON یا OFF کرد. بدیهی است اگر ILM عنصر ابتدایی یا انتهایی باس RS-485 باشد، لازم است قطع کننده روی آن را فعال نمود. فاصله بین دو ILM می‌تواند بین 0.5 تا 15 متر (مطابق شکل 3-18) باشد.

شکل 3-18 نحوه قرار گرفتن دو ILM و فاصله بین

آنها

فصل 4 : عیب یابی و مدیریت خطا در PROFIBUS

4-1 مقدمه

¹⁷¹-Compact

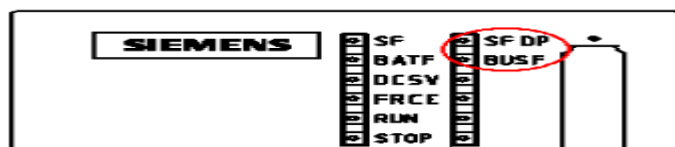
اشکال یابی^{۱۷۲} و تشخیص^{۱۷۳} از مقوله‌هایی هستند که کاربران اتوماسیون صنعتی به ویژه پرسنل که وظیفه آنها نگهداری و تعمیرات این سیستم‌ها است با آنها به وفور سر و کار دارند. در موقع بروز خطا شناسایی عیب و رفع آن در حداقل زمان ممکن هدفی است که باید محقق شود تا خسارات ناشی از توقف تولید و امثال آن به حداقل کاهش یابد. از این رو متخصصین اتوماسیون لازم است ابزارهایی را تدارک ببینند تا بتواند اهداف فوق را برآورده سازد. این ابزارها همانگونه که در این بخش خواهیم دید صرفاً ابزارهایی سخت افزاری نیستند بلکه استفاده از قابلیت‌های نرم‌افزار و برنامه نویسی مناسب نیز از این جمله به شمار می‌آیند. در لحظه بروز عیب روی شبکه PROFIBUS کاربر ممکن است با توقف CPU با روشن شدن چراغ SF و بطور همزمان چشمک زدن چراغ BF^{۱۷۴} روی آن مواجه شود. و همانطور که می‌دانیم قدم اول ارتباط با PLC و مراجعه به حافظه تشخیص^{۱۷۵} و نیز دیدن وضعیت شبکه به صورت آنی^{۱۷۶} است تا اطلاعات بیشتری نسبت به خطا کسب گردد گرچه بعضاً اطلاعات فوق نیز به طور روشن عیب را مشخص نمی‌نمایند.

¹⁷²-Troubleshooting¹⁷³-Didgnostic¹⁷⁴-Bus Fault¹⁷⁵-Diagnostic Buffer¹⁷⁶-Online

به عنوان مثال برای يك CPU که از طریق پورت DP به شبکه PROFIBUS متصل

است اشکالات زیر با عنوان شبکه دسترسىخطا^{۱۷۷} ظاهر خواهند شد :

- قطع شدن کابل شبکه
- باز بودن قطع کننده (ترمیتور) انتهای باس
- قطع بودن کانکتور DP روی PLC
- عدم تطابق بین شبکه دانلود شده به CPU با آنچه در عمل وجود دارد.

شکل 4-1 بروز عیب روی شبکه PROFIBUS در لحظه اول

4-2- عیب یابی از طریق وسایل تشخیص عیب

وسایل سخت‌افزاری مختلف توسط سازندگان مختلف برای عیب یابی شبکه‌ها طراحی

شده‌اند ولی آنچه در اینجا عنوان می‌شود صرفاً وسایلی است که زمینس در مدارك خود

به آنها اشاره نموده است.

4-2-1 وسایل تشخیص عیب در شبکه‌های الکتریکی

الف) BT 200

¹⁷⁷-Bus Access Error

این وسیله که توسط پورت 9 پینی روی آن، به PROFIBUS متصل می‌گردد قادر

است عیوب زیر را در شبکه الکتریکی تشخیص دهد :

- اتصال کوتاه بین سیم داده و شیلد
- قطع شدن خطوط داده
- قطع شدن شیلد
- پلاریته برعکس خطوط A و B.
- بازتاب‌های سیگنال که منجر به خطا می‌شوند.
- چك کردن قطع کننده‌های فعال.

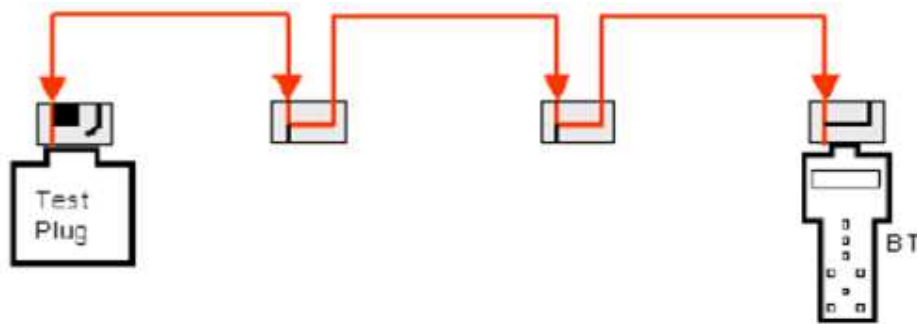
شکل 2-4 BT 200

در شبکه‌ای که قادر است تست شود، BT 200 را به صورت شکل همراه با يك تست

دو شاخه^{۱۷۸} می‌بندیم. همانطور که مشاهده می‌شود BT 200 در يك طرف و تست دو

¹⁷⁸-Test Plug

شاخه در سمت دیگر قرار می‌گیرد. قطع کننده روی تست دو شاخه را ON و سایر قطع کننده‌ها را OFF می‌کنیم. BT 200 را روشن کرده و کلید Test را فشار می‌دهیم. اگر همه چیز درست باشد پیغام Cabling O.K. ظاهر می‌شود ولی اگر اشکالی وجود داشته باشد پیغام مرتبط روی صفحه نمایش ظاهر می‌گردد. [2]

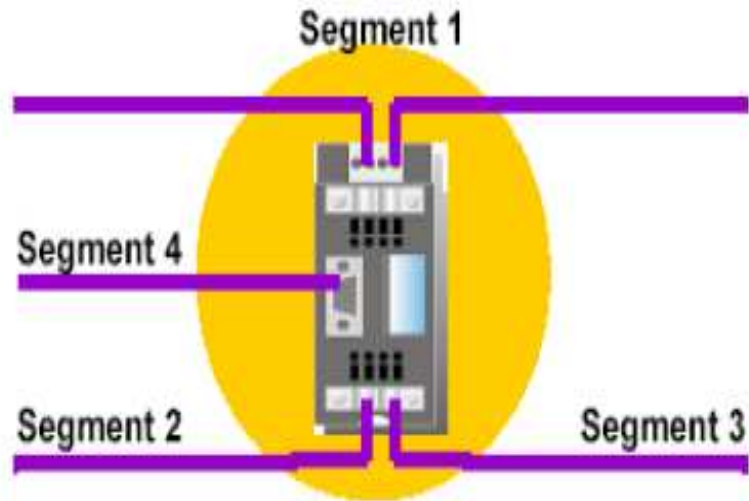
شکل 3-4 اتصال BT 200 همراه با يك Plug

(ب) تکرار کننده تشخیص^{۱۷۹}

این تکرار کننده علاوه بر اینکه کار تقویت سیگنال را روی شبکه الکتریکی RS-485 انجام می‌دهد قادر است اشکالات بخش‌های^{۱۸۰} متصل به خود را آشکار ساخته و CPU را از بروز عیب به طور دقیق مطلع نماید.

¹⁷⁹-Diagnostic Repeater

¹⁸⁰-Segment

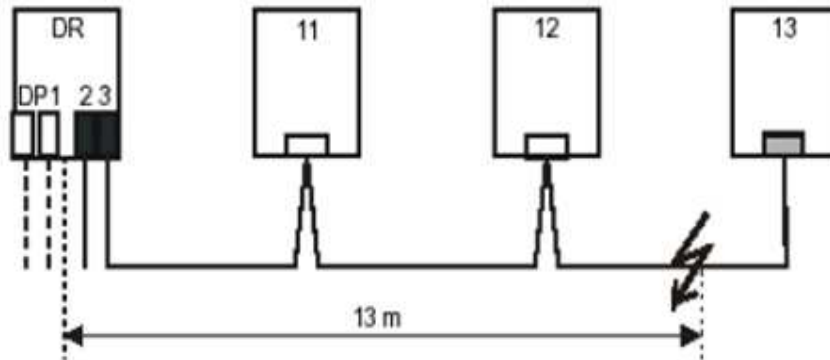
شکل 4-4 بخش‌های مختلف متصل به تکرار کننده

همه خطاهایی که توسط BT 200 شناسایی می‌شود توسط این تکرار کننده نیز قابل تشخیص است ولی تفاوت آن با BT 200 در این است که این تکرار کننده همیشه به صورت آنی به باس متصل است در حالیکه BT 200 فقط در موقع انجام تست به باس وصل می‌شود. اهم موارد قابل آشکار توسط این وسیله عبارتند از :

- قطع شدن هر کدام از خطوط
- اتصال کوتاه بین خطوط یا خطوط با شیلد
- پلاریته بر عکس خطوط A و B
- آدرس گره مشکل‌دار همراه با علت اشکال
- وضعیت قطع کننده

- فاصله بین ایستگاهها

- فاصله تا نقطه بروز خطا

شکل 4-5 تعیین فاصله بروز خطا در Diagnostic Repeater

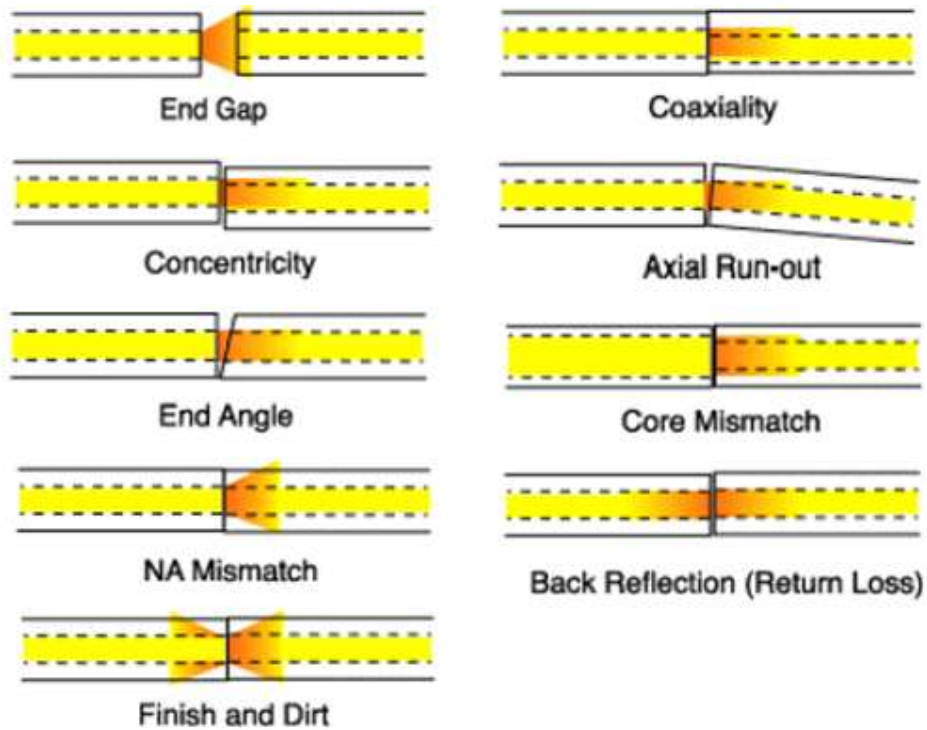
2-2-4 وسایل تشخیص عیب در شبکه‌های نوری

همانطور که در بحث فیبر نوری اشاره شد، نصب فیبر نوری نسبت به کابل الکتریکی حساس‌تر و آسیب‌پذیرتر است. از جمله اشکالاتی که در حین نصب ممکن است پیش بیاید به موارد زیر می‌توان اشاره کرد :

- کشیدن فیبر تحت کشش و استرس زیاد
- خم کردن فیبر بیش از حد مجاز
- اشکال در اتصال کانکتور به فیبر در نقاط اتصال به دستگاه

- عدم دقت در ایجاد زوج سیم‌های بهم تابیده^{۱۸۱} و وجود اشکالاتی مانند زیر در

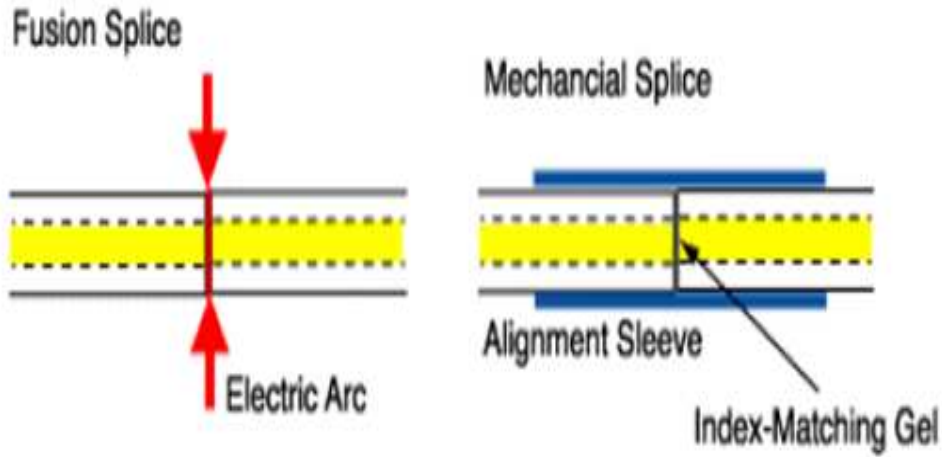
محل اتصال

شکل 4-6 اشکالات قابل بروز در سیم‌های اتصال

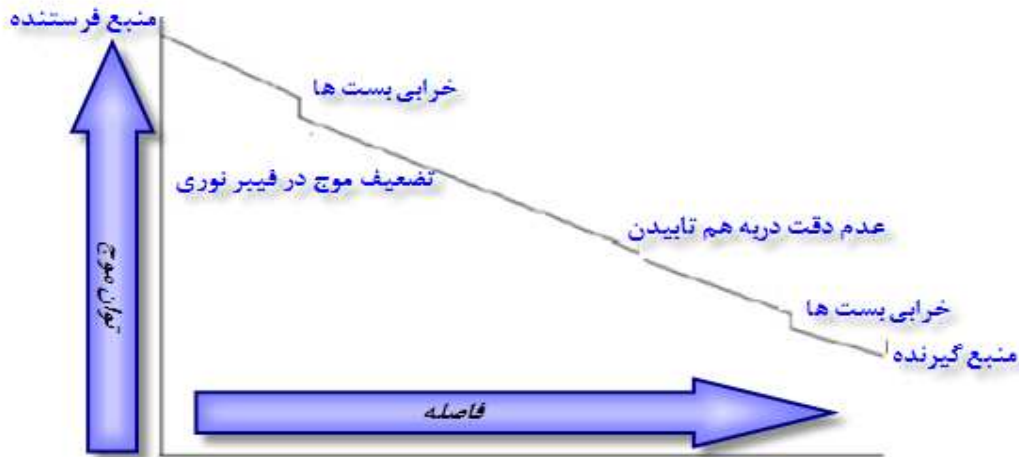
عوامل فوق منجر به میرایی سیگنال نوری می‌شوند. به ویژه در نقاط اتصال دو کابل به یکدیگر باید دقت کافی را بکار برد و حتی‌المقدور به جای اتصال مکانیکی از اتصال جوشی استفاده نمود.

¹⁸¹-Splice

شکل 4-7 اتصال مکانیکی و جوشی

با توجه به توضیحات فوق حتی با وجود دقت در مراحل نصب، میرایی سیگنال نوری وجود دارد. عوامل دیگری نیز مانند طول کابل و جنس کانکتورها بطور اجتناب ناپذیر منجر به میرایی سیگنال می‌شوند (شکل 4-8).

شکل 4-8 عوامل موثر در میرایی سیگنال نوری

بنابراین یکی از مسائل مهم که بعد از اتمام نصب باید بدان توجه شود اندازه‌گیری میزان میرایی بر اساس کیفیت سیگنال در سمتگیرنده است، که برای این منظور از وسایل مختلفی استفاده می‌شود. این وسایل خاص دوران نصب نیستند بلکه در هنگام بهره‌برداری از سیستم نیز ممکن است به آنها نیاز داشته باشیم.

الف) منبع قدرت و نشان دهنده^{۱۸۲}

این وسیله متشکل از منبع فرستنده نور است که در يك طرف کابل نوری قرار می‌گیرد و گیرنده‌ای دارد که در سمت دیگر فیبر بسته می‌شود. با ارسال نور در سمت فرستنده و دریافت آن توسط گیرنده میزان میرایی سیگنال اندازه‌گیری می‌شود. اگر نتیجه رضایت بخش نبود، لازم است با وسیله دیگری به نام OTDR علت اشکال بررسی شود.

شکل 4-9 نحوه تشخیص عیب با منبع فرستنده نور و اندازه‌گیری میرایی سیگنال

ب) استفاده از OLM برای اندازه‌گیری کیفیت سیگنال

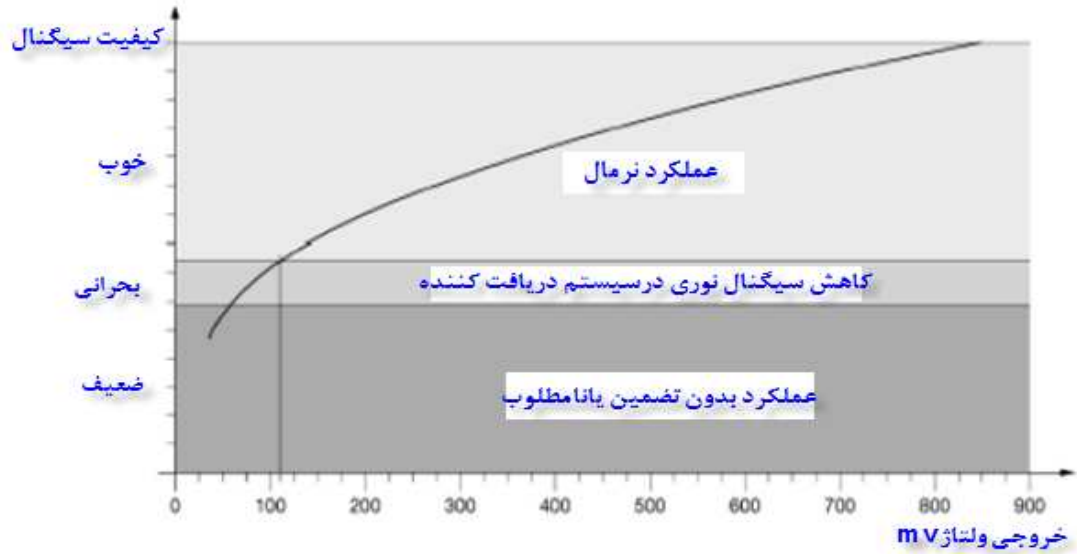
¹⁸²-Power Source & Meter

با OLM در بخش‌های قبل آشنا شدیم و دیدیم که برای ایجاد شبکه PROFIBUS با فیبر نوری در مسافت‌های طولانی باید از این وسیله استفاده کرد. در برخی OLMها (نوع V3) امکان اندازه‌گیری کیفیت سیگنال در محل فراهم شده است. با اتصال یک ولتمتر به OLM می‌توان معادل الکتریکی سیگنال نوری را در آن نقطه اندازه‌گیری نمود سپس با توجه به منحنی شکل وضعیت کیفیت سیگنال را برآورد نمود. نقطه بحرانی 100 میلی‌ولت است.

شکل 4-10 اتصال ولتمتر به OLM و اندازه‌گیری معادل الکتریکی سیگنال نوری برای

برآورد وضعیت کیفیت سیگنال

شکل 4-11 منحنی برآورد کیفیت سیگنال نوری

ج) استفاده از ¹⁸³OTDR

OTDR وسیله‌ای است که توسط آن می‌توان دقیق‌ترین اطلاعات را در مورد اشکالات

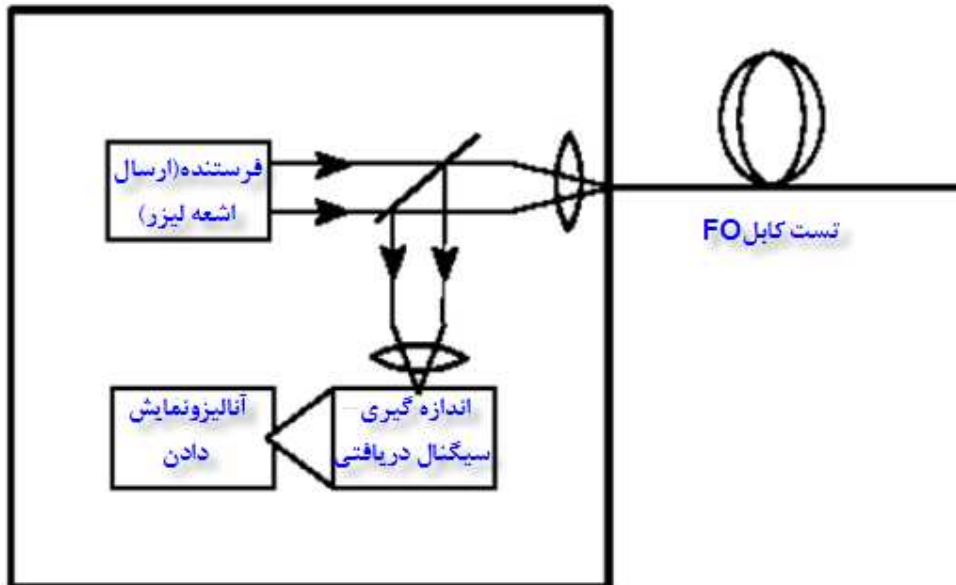
فیبر بدست آورد.

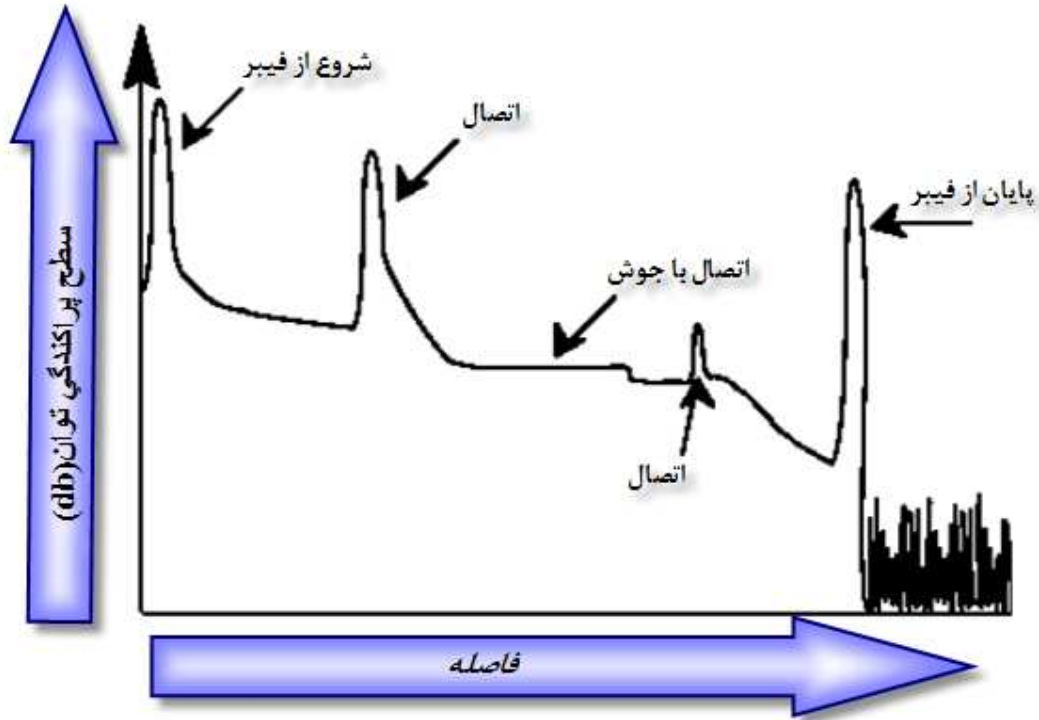
¹⁸³-Optical Time Domain Reflectometer

شکل 4-12 OTDR

روش کار OTDR به این صورت است که نوری با طول موج 850 یا 1300 نانو متر ارسال کرده و بازتاب آن را اندازه‌گیری می‌نماید. سپس با توجه به شکل موج سیگنال، که نمونه‌ای از آن در شکل 4-14 آمده است، عیوب فیبر را آنالیز کرده و گزارش می‌دهد.

شکل 4-13 روش کار OTDR

شکل 4-14 نمونه هایی از شکل موج سیگنال نوری

بر اساس شکل موج فوق موارد مختلف قابل آشکار سازی است از جمله :

- نقطه‌ای از فیبر که آسیب دیده است (در اثر عواملی چون کشش یا خمش غیر

مجاز)

- فاصله نقطه آسیب دیده
- وضعیت اتصالات و سیم‌های بهم تابیده
- وضعیت کانکتورها

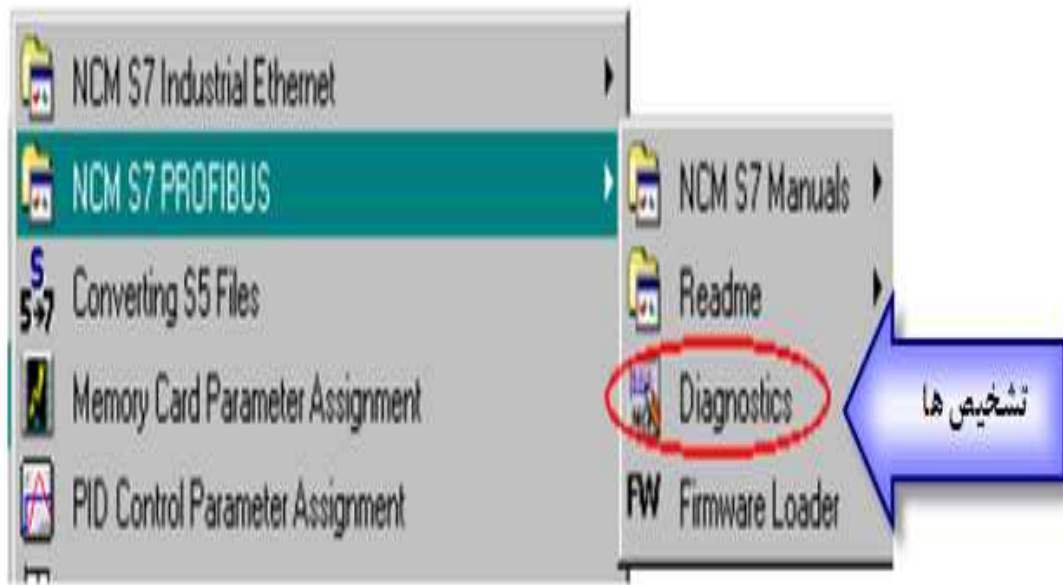
• و نهایتاً میزان میرایی سیگنال

4-3- عیب یابی از طریق نرم افزار

همانند سخت افزار، نرم افزارهای متنوعی نیز توسط سازندگان مختلف جهت آشکار سازی عیوب شبکه طراحی و عرضه شده است. زیمنس نیز علاوه بر Step 7 که امکان تشخیص عیوب شبکه را در زیر برنامه های خود دارد، نرم افزارهای کمکی دیگری را جهت تست و خطایابی شبکه معرفی نموده است که از این جمله می توان به نرم افزار AMPROLIZER اشاره کرد ولی آنچه در اینجا مورد بحث ماست صرفاً خطایابی از طریق Step 7 و زیر برنامه های آن می باشد.

الف) استفاده از زیر برنامه تشخیصها

شکل 4-15 زیر مجموعه PROFIBUS NCM S7

این زیر برنامه پس از نصب Step 7 در زیر مجموعه NCM S7 PROFIBUS مانند شکل 4-15 ظاهر می‌شود.

توسط این زیر برنامه می‌توان تمام ایستگاه‌هایی که توسط کارت CP به شبکه PROFIBUS متصل شده‌اند را با اطلاعات دقیق مشاهده کرد.

بنابراین کاربرد مهم آن در ارتباط^{۱۸۴} FDL است و از اینرو استفاده از این برنامه روی کامپیوتر وقتی امکان پذیر است که دارای کارت CP مناسب باشد.

همانطور که در شکل 4-15 مشاهده می‌شود پس از ارتباط^{۱۸۵} آنی با شبکه می‌توان

موارد زیر را با اطلاعات دقیق مشاهده کرد :

- تمام ایستگاه‌هایی که ارتباط FDL دارند.

¹⁸⁴-Fieldbus Data Link
¹⁸⁵-Online

• تمام ایستگاه‌هایی که ارتباط FMS^{۱۸۶} دارند.

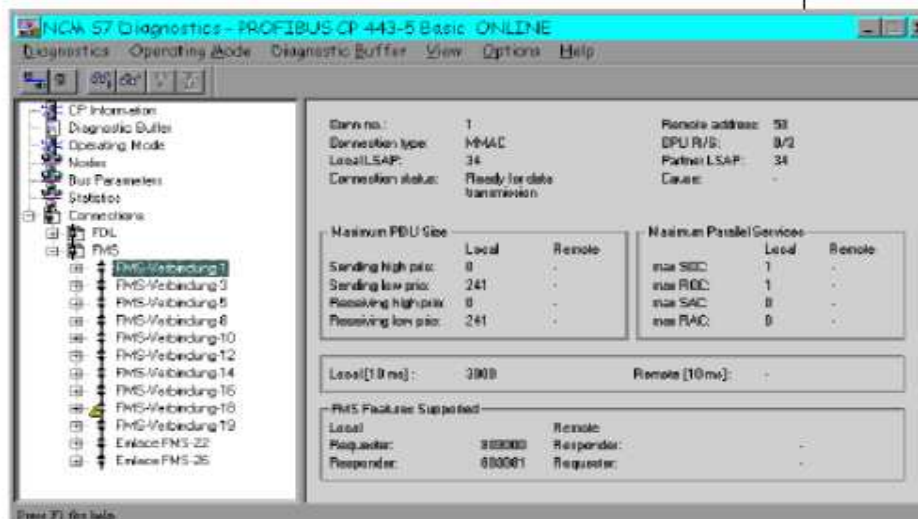
• گروه‌های شبکه

• پارامترهای باس

• حافظه تشخیص^{۱۸۷}

شکل 4-16 اطلاعات دقیق مربوط به يك ایستگاه FMS را با پارامترهای آن در حالت

آنی نشان میدهد.

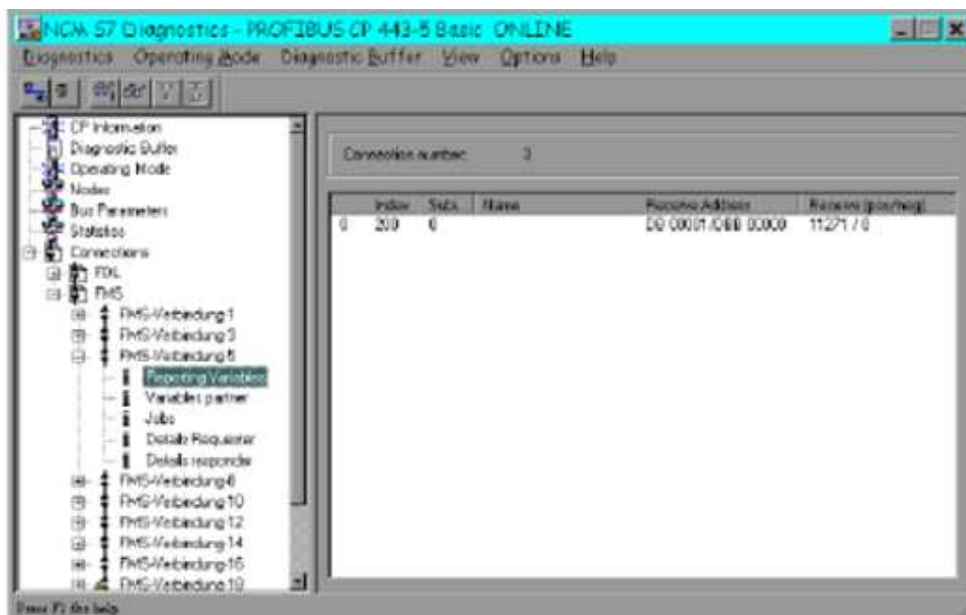

شکل 4-16 اطلاعات مربوط به يك ایستگاه FMS در حالت

¹⁸⁶-Field Message Specification

¹⁸⁷-Diagnostic Buffer

وقتی روی یکی از ایستگاه‌های پنجره فوق کلیک کنیم، شاخه‌های دیگری مانند شکل 4-17 ظاهر می‌شود. در این پنجره شماره بلوک داده^{۱۸۸} فهرست شده^{۱۸۹} برای گزارش^{۱۹۰} و میزان داده‌ی دریافت شده نشان داده می‌شود.

شکل 4-17 پنجره نمایش شماره بلوک داده‌فهرست شده برای گزارش و میزان داده دریافت شده

ب) استفاده از نرم افزار Step 7 برای مشاهده وضعیت

وقتی سخت‌افزار و شبکه‌ای توسط Step 7 پیکر بندی و به آن دانلود شده باشد، اگر بخواهیم با استفاده از زیر برنامه Hwconfig توسط منوی Station > Open Online

¹⁸⁸-Data Block

¹⁸⁹-Index

¹⁹⁰-Report

پنجره Online را مشاهده کنیم. وضعیت کارتها و مدول‌های مختلف را همراه با

علائمی مانند زیر مشاهده خواهیم کرد :

• این علامت نشان دهنده آن است که CPU کارت یا ماژول

را شناخته است. به عنوان مثال آنچه به CPU دانلود شده با آنچه در

عمل وجود دارد یکی نیست.

• این علامت نشان دهنده وجود اشکال در ماژول است. یعنی

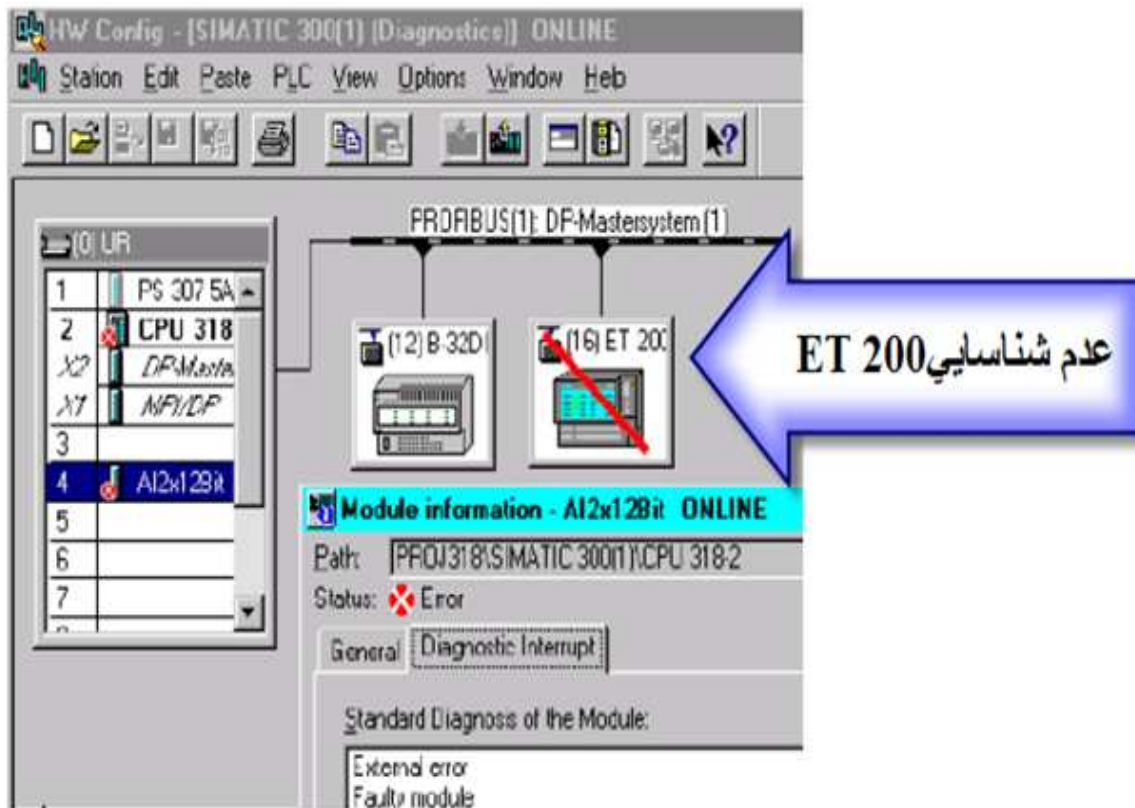
CPU ماژول را شناخته ولی به عنوان مثال نمی‌تواند از آن داده بگیرد یا

به آن داده بفرستد.

• کارت یا ماژول قابلیت تشخیص ندارد و CPU نمی‌تواند وضعیت آن را

به صورت آنی نشان دهد.

به عنوان مثال در شکل کارت AI دچار اشکال است و در عین حال CPU نتوانسته ET 200 قرار گرفته روی شبکه DP را بشناسد. در چنین مواردی معمولا با کلیک کردن روی

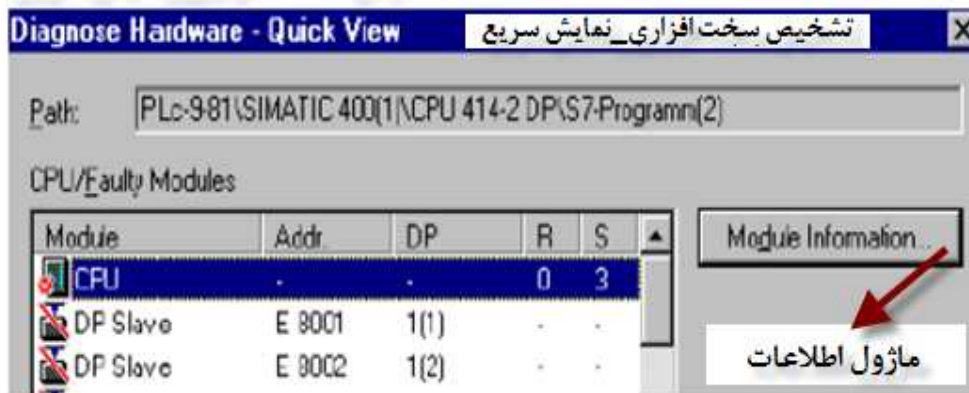

ماژول اطلاعات دقیق‌تری ارائه خواهند شد.

شکل 4-18 بروز اشکال در کارت AI (عدم شناسایی ET 200) قرار گرفته روی شبکه

DP توسط CPU

برای مشاهده وضعیت کلی گره‌های متصل به شبکه، می‌توان از نمایش سریع^{۱۹۱} استفاده کرد و همه آنها را در پنجره‌ای مانند زیر مشاهده نمود. سپس اطلاعات دقیق را با کلیک کردن روی وسیله مورد نظر بدست آورد.

شکل 4-19 مشاهده وضعیت کلی گره‌های متصل به شبکه

4-4- مدیریت خطا با استفاده از نرم افزار Step 7

همانطور که می‌دانیم در موقع بروز خطا، کار برنامه اصلی CPU یعنی OB 1 توسط وقفه‌ای که به سیستم اعمال می‌شود قطع شده و اکثر CPU به مد STOP رفته، چراغ SF روی آن روشن می‌گردد. بدیهی است در چنین شرایطی اتصال به PLC و مشاهده محتویات حافظه تشخیص آن می‌تواند تا حدی به تشخیص و رفع عیب کمک کند که البته مستلزم صرف زمان است. زمانی که هر ثانیه آن در فرایند ارزشمند و گرانبهاست. روش بهتر استفاده از راهکارهای مدیریت خطا توسط برنامه نویسی وقفه-

¹⁹¹-Quick View

هاست، کاری که لازم است قبل از ایجاد خطا انجام شود تا در صورت بروز آن، سیستم به مسیر صحیحی هدایت شده و در کمترین زمان ممکن اطلاعات دقیق خطا در اختیار کاربر قرار گیرد.

این بحث کلی است و اختصاص به شبکه ندارد. Step 7 بلاک‌هایی را تحت عنوان OBهای خاص برای این منظور تعبیه کرده است. یک برنامه نویسی حرفه‌ای، باید بتواند از این OBها، برای پیوند دادن^{۱۹۲} با قسمت مانیتورینگ^{۱۹۳} و سایر کاربردها استفاده نماید. غالب این OBها به گونه‌ای هستند که اگر صدا زده شوند و برنامه^{۱۹۴} نشده باشند، CPU به مد STOP می‌رود و این می‌تواند باعث سر در گمی کاربر شود. لذا کار با OBهای مختلف، جزء ملزومات برنامه نویسی S7 در تمامی سطوح می‌باشد. باید توجه داشت که OBهای مربوط به خطاها بیشترین درجه الویت را دارند و به این علت می‌توانند کار 1 OB یا سایر OBها را قطع کنند. جزئیات مربوط به نحوه کار با این OBها را باید در مراجع دیگر جستجو کرد در اینجا ما صرفاً به OBهای مرتبط با خطاهای شبکه می‌پردازیم.

در اینجا صرفاً به دو OB برای شناسایی خطا همراه با مثال اشاره می‌کنیم.

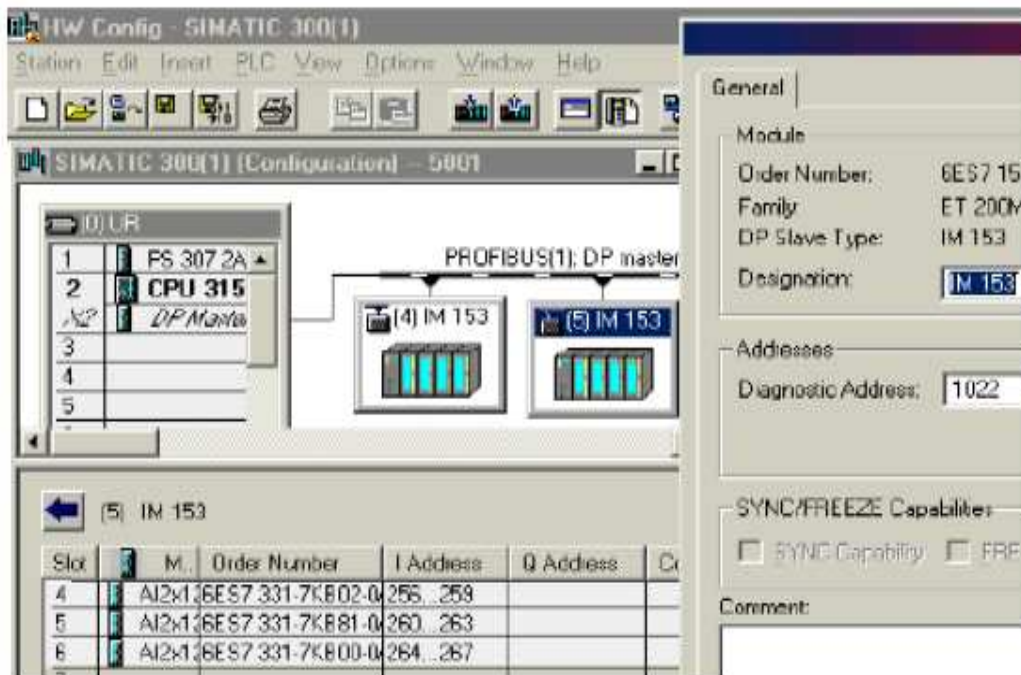
1-4-4 برنامه نویسی OB 86 (خطای DP گیرنده)

¹⁹²-Link

¹⁹³-HMI

¹⁹⁴-Program

86OB برای آشکار سازی خطاهایی مانند، نبود ماژول IM یا خرابی یا قطع شدن کابل آن و خطای DP Slave در روی باس DP بکار می‌رود. فرض کنید پروژه‌ای با CPU 315- 2DP داریم که دو ET 200 توسط PROFIBUS به آن متصل هستند. آدرس تشخیص این تجهیزات را با کلیک راست ماوس در بخش مشخصات^{۱۹۵} می‌توان دید که در این مثال این آدرس‌ها 1022 , 1020 می‌باشند.

شکل 4-20 OB 86 و آشکار سازی خطا

¹⁹⁵-Properties

اکنون OB 86 را در پوشه Blocks ایجاد کرده و آن را باز می‌کنیم. سپس با استفاده از داده محلی OB 86_MDL_ADDR که در جدول داده موضعی^{۱۹۶} در بالای بلاک معرفی شده، می‌توانیم برنامه زیر را بنویسیم تا در صورت بروز خطا در هر کدام از ETها بیت‌های جداگانه‌ای را در بلوک داده‌تنظیم کند. این بیت‌ها می‌توانند به قسمت‌علامت زدن^{۱۹۷} در سیستم HMI متصل شده و کاربر را از وضعیت آگاه سازد.

2-4-4 برنامه نویسی OB 122 (خطای دسترسی به I/O)

OB 122 برای آشکار سازی خطاهای دسترسی به I/Oها به کار می‌رود. چه این خطا ناشی از خراب بودن مدول باشد، چه اشکال در شناخته نشدن آدرس توسط CPU باشد.

اگر برای آدرس‌های مربوط به یکی از ETهای مثال قبلی بخواهیم OB 122 را بنویسیم می‌توان با استفاده از داده‌ی محلی OB 122 _MEM_ADDR که در جدول داده موضعی در بالای بلاک معرفی شده، برنامه زیر را بنویسیم تا در صورت بروز خطا در ورودی ETها فلاگی ست شود.

¹⁹⁶-Local Data
¹⁹⁷-Tag

EDD	Electronic Device Description
EIA	Electronic Industries Association
ERP	Enterprise Resource Planing
ET	Electronic Terminal
FCS	Frame Check Sequence
FDL	Fieldbus Data Link
FDT	Field Device Tool
FDX	Full Duplex
FISCO	Fieldbus Intrinsically Safe Concept
FMA	Fieldbus Management
FMS	Field Message Specification
Gbps	Gigabits Per Second
GSD	General Station Data
HAS	High Station Address
HDLC	High Level Data Link Control
HDX	Half Duplex

کلمات اختصاری

ASI	Actuator Sensor Interface
BPS	Bits Per Second
BRCT	Broadcast
CP	Communication Processor
CRC	Cyclic Redundancy Check
CSMA	Carrier Sense Multiple Access
CSMA/CA	Carrier Sense Multiple Access with Collision Avoidance
CSMA/CD	Carrier Sense Multiple Access with Collision Detection
DAE	Destination with Address Extension
DDLML	Direct Data Link Mapper
DP	Decentralized Peripheral (Distributed Peripheral)
DPM1	DP Master Class1
DPM2	DP Master Class2
DSAP	Destination SAP

IE	Industrial Ethernet
IEC	International electro-technical Commission
IEEE	Institute Of Electrical And Electronics Engineers
ILM	Infrared Linking Module
IP	Internet Protocol
ISDL	Integrated Services Digital Network
ISO	International Organization for Standardization
Kbps	Kilobits Per Second
LAN	Local Area Network
LSAP	Link Service Access Point
MAC	Media Access Control
MAN	Metropolitan Area Network
MBP	Manchester coded Bus Powered
Mbps	Megabits Per Second
MMAC	Master Master Acyclic Connection
MPI	Multipoint Interface
MSAC	Master Slave Acyclic Connection
MSAC-SI	Master Slave Acyclic Connection with Slave Initiative
MSCY	Master Slave Cyclic Connection without Slave Initiative
OBT	Optical Bus Terminal
OLM	Optical Linking Module
OLP	Optical Link Plug
OSI	Open System Interconnection
OTDR	Optical Time Domain Reflectometer
PA	Process Automation
PDU	Protocol Data Unit
PI	Profibus International
PNO	Profibus Neutzer Organization
Profibus	Process FieldBus
PTP	Point To Point

کلمات اختصاری

SAE	Source with Address Extension
SAP	Service Access Point
SDA	Send Data with Acknowledge
SDLC	Synchronous Data Link Control
SDN	Send Data with No Acknowledge
SRD	Send and Request Data
SSAP	Source SAP
STP	Shielded Twisted Pair
TCP/IP	Transmission Control Protocol/Internet Protocol
TSAP	Transport Service Access Point
UART	Universal Asynchronous Receiver/Transmitter
UTP	Unshielded Twisted Pair
VFD	Virtual Field Device
VPN	Virtual Private Network
WAN	Wide Area Network
WLAN	Wireless Local Area Network